

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

80/176/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 10 december 1979 betreffende de sluiting van de Protocollen houdende eerste, tweede en derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag en het Voedselhulpverdrag die samen de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen ... 1
- Protocollen ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag en van het Voedselhulpverdrag, welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen 2
- Protocollen ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag en van het Voedselhulpverdrag, welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen 7
- Protocollen voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag en van het Voedselhulpverdrag, welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen 13

80/177/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 18 december 1979 betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis) 18
- Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis) 19

80/178/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 18 december 1979 betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (actie COST 64 b bis)..... 24
- Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (actie COST 64 b bis)..... 25

80/179/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 18 december 1979 betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen (actie COST 90)..... 30
- Overeenkomst overleg Gemeenschap-COST inzake een gecoördineerde actie betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen (actie COST 90) 31

80/180/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 20 december 1979 betreffende de sluiting van de na onderhandelingen op grond van artikel XXVIII van het GATT tussen de Europese Economische Gemeenschap en Oostenrijk tot stand gekomen Overeenkomst inzake bepaalde produkten van de voedingsmiddelenindustrie 36

80/181/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 20 december 1979 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten op het gebied van de meeteenheden, en tot intrekking van Richtlijn 71/354/EEG 40

Commissie

80/182/EEG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 28 november 1979 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/29.672 — FLORAL) 51

80/183/EEG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 7 december 1979 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/29.266 en andere — rietsuikerleveringsovereenkomsten) 64

80/184/EEG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 12 december 1979 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/223 — Transocean Marine Paint Association) 73

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 10 december 1979

betreffende de sluiting van de Protocollen houdende eerste, tweede en derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag en het Voedselhulpverdrag die samen de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen

(80/176/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien de aanbeveling van de Commissie,

BESLUIT:

Artikel 1

De Protocollen houdende eerste, tweede en derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag en het Voedselhulpverdrag die samen de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen worden namens de Europese Economische Gemeenschap goedgekeurd.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is het instrument van goedkeuring van de Protocollen bij de Regering der Verenigde Staten van Amerika neder te leggen.

Gedaan te Brussel, 10 december 1979.

Voor de Raad

De Voorzitter

T. HUSSEY

PROTOCOLLEN**ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag en van het Voedselhulpverdrag, welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen****PREAMBULE**

De Regeringen die deelnemen aan de Conferentie ter opstelling van de teksten van de Protocollen ter verlenging van de Verdragen welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen,

Overwegende dat de Internationale Tarweovereenkomst van 1949 werd herzien, vernieuwd of verlengd in 1953, 1956, 1959, 1962, 1965, 1966, 1967, 1968 en 1971;

Overwegende dat de Internationale Tarweovereenkomst 1971, welke bestaat uit twee afzonderlijke rechtsgeldige documenten, het Tarwehandelsverdrag 1971, enerzijds, en het Voedselhulpverdrag 1971, anderzijds, afloopt op 30 juni 1974,

Hebben de teksten opgesteld van de Protocollen ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 en ter verlenging van het Voedselhulpverdrag 1971.

PROTOCOL TER VERLENGING VAN HET TARWEHANDELSVERDRAG 1971

DE REGERINGEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DIT PROTOCOL,

Overwegende dat het Tarwehandelsverdrag 1971 (hierna te noemen „het Verdrag”) van de Internationale Tarweovereenkomst 1971 op 30 juni 1974 afloopt,

- a) artikel 19, lid 4,
- b) de artikelen 22 tot en met 26,
- c) artikel 27, lid 1,
- d) de artikelen 29 tot en met 31.

*Artikel 3***Definitie**

ZIJN OVEREENGESKOMEN ALS VOLGT:

*Artikel 1***Verlenging, afloop en beëindiging van het Verdrag**

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 2 van dit Protocol blijft het Verdrag tussen de Partijen bij dit Protocol van kracht tot 30 juni 1975, met dien verstande dat, indien vóór 30 juni 1975 een nieuwe internationale overeenkomst betreffende tarwe in werking treedt, dit Protocol slechts van kracht blijft tot de datum van inwerkingtreding van de nieuwe overeenkomst.

*Artikel 2***Buiten werking gestelde bepalingen van het Verdrag**

Met ingang van 1 juli 1974 worden de volgende bepalingen van het Verdrag geacht buiten werking te zijn gesteld:

Elke verwijzing in dit Protocol naar een „Regering” of „Regeringen” wordt geacht tevens een verwijzing naar de Europese Economische Gemeenschap (hierna te noemen „de Gemeenschap”) in te houden. Dienovereenkomstig wordt elke verwijzing in dit Protocol naar „ondertekening” of de „nederlegging van akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting” of een „akte van toetreding” of een „verklaring van voorlopige toepassing” door een Regering, in het geval van de Gemeenschap geacht tevens in te houden de ondertekening of verklaring van voorlopige toepassing namens de Gemeenschap door haar bevoegde autoriteit en de nederlegging van de akte die ingevolge de institutionele procedures van de Gemeenschap vereist is voor het sluiten van een internationale overeenkomst.

*Artikel 4***Financiën**

De eerste contributie van ieder uitvoerend of invoerend lid dat krachtens artikel 7, lid 1, sub b), van dit Protocol

tot dit Protocol toetreedt, wordt door de Raad vastgesteld naar verhouding van het aantal stemmen dat aan dat lid zal worden toegekend en naar het resterende tijdvak in het lopende oogstjaar, doch de reeds vastgestelde contributies van andere uitvoerende en invoerende leden over het lopende oogstjaar worden niet gewijzigd.

Artikel 5

Ondertekening

Dit Protocol is van 2 april 1974 tot en met 22 april 1974 te Washington opengesteld voor ondertekening door Regeringen van de landen die Partij zijn bij het Verdrag of die op 2 april 1974 worden beschouwd voorlopig Partij te zijn bij het Verdrag of die lid zijn van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en die zijn genoemd in bijlage A of bijlage B bij het Verdrag.

Artikel 6

Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting

Dit Protocol dient te worden bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of gesloten door alle ondertekenende Regeringen overeenkomstig hun onderscheiden constitutionele of institutionele procedures. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting worden uiterlijk 18 juni 1974 nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, zij het dat de Raad één of meer malen uitstel kan verlenen aan een ondertekenende Regering die op die datum haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting nog niet heeft nedergelegd.

Artikel 7

Toetreding

1. Dit Protocol staat open voor toetreding:

- a) tot 18 juni 1974 door de Regering van een lid genoemd in bijlage A of B bij het Verdrag, met ingang van genoemde datum, zij het dat de Raad één of meer malen uitstel kan verlenen aan een Regering die op die datum haar akte nog niet heeft nedergelegd en
- b) na 18 juni 1974 door de Regering van een lid van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, op voorwaarden welke door de Raad met niet minder dan twee derde van de stemmen uitgebracht door uitvoerende leden en twee derde van de stemmen uitgebracht door invoerende leden, passend worden geacht.

2. Toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika.

3. Wanneer voor de toepassing van het Verdrag en dit Protocol wordt verwezen naar leden genoemd in bijlage A of B bij het Verdrag, wordt ieder lid waarvan de Regering is toegetreden tot het Verdrag op door de Raad gestelde voorwaarden, of tot dit Protocol overeenkomstig lid 1, sub b), van dit artikel, geacht te zijn opgenomen in de desbetreffende bijlage.

Artikel 8

Voorlopige toepassing

Iedere ondertekenende Regering kan bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika een verklaring van voorlopige toepassing van dit Protocol nederleggen. Iedere andere Regering die aan de voorwaarden welke voor de ondertekening van dit Protocol nodig zijn, voldoet of wier aanvraag om toetreding door de Raad is goedgekeurd, kan ook een verklaring van voorlopige toepassing bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika nederleggen. Een Regering die een zodanige verklaring nederlegt, past dit Protocol voorlopig toe en wordt voorlopig beschouwd als Partij daarbij.

Artikel 9

Inwerkingtreding

1. Dit Protocol treedt als volgt in werking tussen die Regeringen die overeenkomstig de artikelen 6, 7 en 8 van dit Protocol op 18 juni 1974 akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd:

- a) op 19 juni 1974 ten aanzien van alle bepalingen van het Verdrag met uitzondering van de artikelen 3 tot en met 9 en artikel 21, en
- b) op 1 juli 1974 ten aanzien van de artikelen 3 tot en met 9 en artikel 21 van het Verdrag,

mits deze akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing uiterlijk op 18 juni 1974 zijn nedergelegd uit naam van Regeringen die uitvoerende leden vertegenwoordigen die ten minste 60 procent bezitten van de stemmen aangegeven in bijlage A en die invoerende leden vertegenwoordigen die ten minste 50 procent bezitten van de stemmen aangegeven in bijlage B, of die onderscheidenlijk deze stemmen hadden bezeten indien zij op die datum Partij bij het Verdrag zouden zijn geweest.

2. Dit Protocol treedt voor een Regering die na 19 juni 1974 een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding nederlegt overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van dit Protocol, in wer-

king op de datum van nederlegging van deze akte, zij het dat geen deel van het Protocol voor zulk een Regering in werking treedt voordat dit deel ingevolge lid 1 of lid 3 van dit artikel voor andere Regeringen in werking treedt.

3. Indien dit Protocol niet in werking treedt overeenkomstig het bepaalde in lid 1 van dit artikel, kunnen de Regeringen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding, of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, in onderlinge overeenstemming beslissen dat het in werking zal treden tussen de de Regeringen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nederlegd.

Artikel 10

Kennisgeving door depot-Regering

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika, optredend als depot-Regering, geeft alle ondertekenende en toetredende Regeringen kennis van elke ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting, voorlopige toepassing van en toetreding tot dit Protocol,

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend op de achter hun handtekeningen vermelde data.

De teksten van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal zijn gelijkelijk authentiek. De originelen zullen worden nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, die hiervan gewaarmerkte afschriften zal doen toekomen aan alle ondertekenende en toetredende Regeringen en aan de Uitvoerend Secretaris van de Raad.

PROTOCOL TER VERLENGING VAN HET VOEDSELHULPVERDRAG 1971

DE PARTIJEN BIJ DIT PROTOCOL,

Overwegende dat het Voedselhulpverdrag 1971 (hierna te noemen „het Verdrag”) van de Internationale Tarweovereenkomst 1971 op 30 juni 1974 afloopt,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Artikel 1

Verlenging, afloop en beëindiging van het Verdrag

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel II van dit Protocol blijft het Verdrag tussen de Partijen bij dit

alsmede van elke kennisgeving en opzegging ontvangen ingevolge artikel 27 van het Verdrag en van elke verklaring en kennisgeving ontvangen ingevolge artikel 28 van het Verdrag.

Artikel 11

Gewaarmerkt afschrift van het Protocol

Zo spoedig mogelijk na de definitieve inwerkingtreding van dit Protocol zendt de depot-Regering een gewaarmerkt afschrift van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal toe aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties. Wijzigingen van dit Protocol worden eveneens medegedeeld.

Artikel 12

Verband tussen Preambule en Protocol

Dit Protocol omvat mede de Preambule tot de Protocolen ter verlenging van de Internationale Tarweovereenkomst 1971.

Protocol van kracht tot 30 juni 1975, met dien verstande dat, indien vóór 30 juni 1975 een nieuwe overeenkomst betreffende voedselhulp in werking treedt, dit Protocol slechts van kracht blijft tot de datum van inwerkingtreding van de nieuwe overeenkomst.

Artikel II

Buiten werking gestelde bepalingen van het Verdrag

De bepalingen van artikel II, leden 1, 2 en 3, artikel III, lid 1, en van de artikelen VI tot en met XIV van het Verdrag worden geacht met ingang van 1 juli 1974 buiten werking te zijn gesteld.

*Artikel III***Internationale voedselhulp**

1. De Partijen bij dit Protocol komen overeen als voedselhulp aan de ontwikkelingslanden bij te dragen tarwe, voedergranen of verwerkte produkten daarvan, geschikt voor consumptie door de mens en van een aanvaardbaar type en aanvaardbare kwaliteit, of de geldswaarde daarvan, tot de jaarlijkse minimumbedragen aangegeven in lid 2.

2. De jaarlijkse minimumbijdrage van elke Partij bij dit Protocol wordt als volgt vastgesteld:

	<i>Metrieke ton</i>
Argentinië	23 000
Australië	225 000
Canada	495 000
Finland	14 000
Japan	225 000
Verenigde Staten van Amerika	1 890 000
Zweden	35 000
Zwitserland	32 000.

3. Voor de toepassing van dit Protocol wordt elke Partij die dit Protocol heeft ondertekend ingevolge artikel V, lid 2, of die tot dit Protocol is toegetreden ingevolge de desbetreffende bepalingen van artikel VII, geacht te zijn genoemd in artikel III, lid 2, van dit Protocol, te zamen met de minimumbijdrage van die Partij zoals bepaald overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van artikel V of artikel VII van dit Protocol

*Artikel IV***Commissie inzake voedselhulp**

Er wordt een Commissie inzake voedselhulp ingesteld waarvan de Partijen genoemd in artikel III, lid 2, van dit Protocol en diegenen die Partij bij dit Protocol worden, lid zijn. De Commissie benoemt een voorzitter en een ondervoorzitter.

*Artikel V***Ondertekening**

1. Dit Protocol is van 2 april 1974 tot en met 22 april 1974 te Washington opengesteld voor ondertekening door de Regeringen van Argentinië, Australië, Canada, Finland, Japan, de Verenigde Staten van Amerika, Zweden en Zwitserland, met dien verstande dat deze zowel dit Protocol als het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 ondertekenen.

2. Dit Protocol is op dezelfde voorwaarden ook opengesteld voor ondertekening door Partijen bij het Voedselhulpverdrag 1967, of bij het Voedselhulpverdrag 1971, en door degenen die voorlopig als Partij het Voedselhulpverdrag 1971 worden beschouwd, en die niet zijn opgesomd in lid 1 van dit artikel, mits hun

bijdrage ten minste gelijk is aan die welke zij in het Voedselhulpverdrag 1967 of nadien in het Voedselhulpverdrag 1971 overeenkwamen te verstrekken.

*Artikel VI***Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting**

Dit Protocol dient te worden bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of gesloten door alle ondertekenaars overeenkomstig hun constitutionele of institutionele procedures, met dien verstande dat zij ook het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 bekrachtigen, aanvaarden, goedkeuren of sluiten. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting worden uiterlijk 18 juni 1974 nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, zij het dat de Commissie inzake voedselhulp één of meer malen uitstel kan verlenen aan een ondertekenaar die op die datum zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting nog niet heeft nedergelegd.

*Artikel VII***Toetreding**

1. Dit Protocol staat open voor toetreding door iedere Partij genoemd in artikel V van dit Protocol, mits deze ook toetreedt tot het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971, en mits voorts, in het geval van de Partijen genoemd in artikel V, lid 2, hun bijdrage ten minste gelijk is aan die welke zij in het Voedselhulpverdrag 1967 of nadien in het Voedselhulpverdrag 1971 overeenkwamen te verstrekken. Akten van toetreding krachtens dit lid worden uiterlijk op 18 juni 1974 nedergelegd, zij het dat de Commissie inzake Voedselhulp één of meer malen uitstel kan verlenen aan een Partij die op die datum haar akte van toetreding nog niet heeft nedergelegd.

2. De Commissie inzake voedselhulp kan haar goedkeuring hechten aan toetreding tot dit Protocol, als donor, door de Regering van een lid van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties, of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, op door de Commissie inzake voedselhulp passend geachte voorwaarden, mits de Regering tegelijkertijd toetreedt tot het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971, zo zij niet reeds Partij daarbij is.

3. Toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika.

*Artikel VIII***Voorlopige toepassing**

Iedere in artikel V van dit Protocol genoemde Partij kan bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika een verklaring nederleggen van voorlopige toepassing

van dit Protocol, mits zij ook een verklaring nederlegt van voorlopige toepassing van het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971. Iedere andere Partij wier aanvraag om toetreding is goedgekeurd kan ook een verklaring van voorlopige toepassing bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika nederleggen, mits die Partij ook een verklaring nederlegt van voorlopige toepassing van het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971, tenzij zij reeds Partij bij dat Protocol is of reeds een verklaring van voorlopige toepassing van dat Protocol heeft nedergelegd. Elke Partij die een zodanige verklaring nederlegt, past dit Protocol voorlopig toe en wordt voorlopig beschouwd als Partij daarbij.

Artikel IX

Inwerkingtreding

1. Dit Protocol treedt in werking voor de Partijen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding hebben nedergelegd:

- a) op 19 juni 1974 ten aanzien van alle andere bepalingen dan artikel II van het Verdrag en artikel III van het Protocol, en
- b) op 1 juli 1974 ten aanzien van artikel II van het Verdrag en artikel III van het Protocol,

mits alle Regeringen genoemd in artikel V, lid 1, van dit Protocol op 18 juni 1974 zodanige akten of een verklaring van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, en het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 in werking is getreden. Voor elke andere Partij die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding nederlegt na de inwerkingtreding van dit Protocol, treedt dit Protocol in werking op de datum van deze nederlegging.

2. Indien dit Protocol niet in werking treedt overeenkomstig de bepalingen van lid 1 van dit artikel, kunnen de Partijen die op 19 juni 1974 akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of

verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, in onderlinge overeenstemming beslissen dat het in werking zal treden tussen de Regeringen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding, of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, mits het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 in werking is getreden, of zij kunnen zodanige andere stappen nemen als, naar hun oordeel, de situatie gebiedt.

Artikel X

Kennisgeving door depot-Regering

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika, optredend als depot-Regering, geeft alle ondertekenende en toetredende Partijen kennis van elke ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting, voorlopige toepassing van en toetreding tot dit Protocol.

Artikel XI

Gewaarmerkt afschrift van het Protocol

Zo spoedig mogelijk na de definitieve inwerkingtreding van dit Protocol zendt de depot-Regering een gewaarmerkt afschrift van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties. Amendementen op dit Protocol worden eveneens medegedeeld.

Artikel XII

Verband tussen Preambule en Protocol

Dit Protocol omvat mede de Preambule tot de Protocolen ter verlenging van de Internationale Tarweovereenkomst 1971.

Ten blijk van waarvan de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen of autoriteiten, dit Protocol hebben ondertekend op de achter hun handtekeningen vermelde data.

De teksten van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal zijn gelijkelijk authentiek. Het origineel zal worden nedergelegd in de archieven van de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, die hiervan gewaarmerkte afschriften zal doen toekomen aan alle ondertekenende en toetredende Partijen.

PROTOCOLLEN

ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag en van het Voedselhulpverdrag, welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen

PREAMBULE

De Conferentie ter opstelling van de teksten van de Protocolen ter verdere verlenging van de Verdragen welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen,

Overwegende dat de Internationale Tarweovereenkomst van 1949 werd herzien, vernieuwd of verlengd in 1953, 1956, 1959, 1962, 1965, 1966, 1967, 1968, 1971 en 1974;

Overwegende dat de Internationale Tarweovereenkomst 1971, welke bestaat uit twee afzonderlijke rechtsgeldige documenten, het Tarwehandelsverdrag 1971, enerzijds, en het Voedselhulpverdrag 1971, anderzijds, welke beide in 1974 bij protocol zijn verlengd, afloopt op 30 juni 1975,

Heeft de teksten opgesteld van de Protocolen ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 en ter verdere verlenging van het Voedselhulpverdrag 1971.

PROTOCOL TER VERDERE VERLENGING VAN HET TARWEHANDELSVERDRAG 1971

DE REGERINGEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DIT PROTOCOL,

Overwegende dat het Tarwehandelsverdrag 1971 (hierna te noemen „het Verdrag”) van de Internationale Tarweovereenkomst 1971, dat verlengd werd bij protocol in 1974, op 30 juni 1975 afloopt,

- a) artikel 19, lid 4,
- b) de artikelen 22 tot en met 26,
- c) artikel 27, lid 1,
- d) de artikelen 29 tot en met 31.

Artikel 3

Definitie

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Artikel 1

Verlenging, afloop en beëindiging van het Verdrag

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 2 van dit Protocol blijft het Verdrag tussen de Partijen bij dit Protocol van kracht tot 30 juni 1976, met dien verstande dat, indien vóór 30 juni 1976 een nieuwe internationale overeenkomst betreffende tarwe in werking treedt, dit Protocol slechts van kracht blijft tot de datum van inwerkingtreding van de nieuwe overeenkomst.

Artikel 2

Buiten werking gestelde bepalingen van het Verdrag

Met ingang van 1 juli 1975 worden de volgende bepalingen van het Verdrag geacht buiten werking te zijn gesteld:

Elke verwijzing in dit Protocol naar een „Regering” of „Regeringen” wordt geacht tevens een verwijzing naar de Europese Economische Gemeenschap (hierna te noemen, „de Gemeenschap”) in te houden. Dienovereenkomstig wordt elke verwijzing in dit Protocol naar „ondertekening” of de „nederlegging van akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting” of een „akte van toetreding” of een „verklaring van voorlopige toepassing” door een Regering, in het geval van de Gemeenschap geacht tevens in te houden de ondertekening of verklaring van voorlopige toepassing namens de Gemeenschap door haar bevoegde autoriteit en de nederlegging van de akte die ingevolge de institutionele procedures van de Gemeenschap vereist is voor het sluiten van een internationale overeenkomst.

Artikel 4

Financiën

De eerste contributie van ieder uitvoerend of invoerend lid dat krachtens artikel 7, lid 1, sub b), van dit Protocol

tot dit Protocol toetreedt, wordt door de Raad vastgesteld naar verhouding van het aantal stemmen dat aan dat lid zal worden toegekend en naar het resterende tijdvak in het lopende oogstjaar, doch de reeds vastgestelde contributies van andere uitvoerende en invoerende leden over het lopende oogstjaar worden niet gewijzigd.

Artikel 5

Ondertekening

Dit Protocol is van 25 maart 1975 tot en met 14 april 1975 te Washington opengesteld voor ondertekening door Regeringen van de landen die Partij zijn bij het Verdrag zoals verlengd bij Protocol of die op 25 maart 1975 worden beschouwd voorlopig Partij te zijn bij het Verdrag zoals verlengd bij Protocol of die lid zijn van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en die zijn genoemd in bijlage A of bijlage B bij het Verdrag.

Artikel 6

Bekräftiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting

Dit Protocol dient te worden bekräftigd, aanvaard, goedgekeurd of gesloten door alle ondertekenende Regeringen overeenkomstig hun onderscheiden constitutionele of institutionele procedures. De akten van bekräftiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting worden uiterlijk 18 juni 1975 nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, zij het dat de Raad één of meer malen uitstel kan verlenen aan een ondertekenende Regering die op die datum haar akte van bekräftiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting nog niet heeft nedergelegd.

Artikel 7

Toetreding

1. Dit Protocol staat open voor toetreding:
 - a) tot 18 juni 1975 door de Regering van een lid genoemd in bijlage A of B bij het Verdrag, met ingang van genoemde datum, zij het dat de Raad één of meer malen uitstel kan verlenen aan een Regering die op die datum haar akte nog niet heeft nedergelegd en
 - b) na 18 juni 1975 door de Regering van een lid van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, op voorwaarden welke door de Raad met niet minder dan twee derde van de stemmen uitgebracht door uitvoerende leden en twee derde van de stemmen uitgebracht door invoerende leden, passend worden geacht.

2. Toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika.

3. Wanneer voor de toepassing van het Verdrag en dit Protocol wordt verwezen naar leden genoemd in bijlage A of B bij het Verdrag, wordt ieder lid waarvan de Regering is toegetreden tot het Verdrag op door de Raad gestelde voorwaarden, of tot dit Protocol overeenkomstig lid 1, sub b), van dit artikel, geacht te zijn opgenomen in de desbetreffende bijlage.

Artikel 8

Voorlopige toepassing

Iedere ondertekenende Regering kan bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika een verklaring van voorlopige toepassing van dit Protocol nederleggen. Iedere andere Regering die aan de voorwaarden welke voor de ondertekening van dit Protocol nodig zijn, voldoet of wier aanvraag om toetreding door de Raad is goedgekeurd, kan ook een verklaring van voorlopige toepassing bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika nederleggen. Een Regering die een zodanige verklaring nederlegt, past dit Protocol voorlopig toe en wordt voorlopig beschouwd als Partij daarbij.

Artikel 9

Inwerkingtreding

1. Dit Protocol treedt als volgt in werking tussen die Regeringen die overeenkomstig de artikelen 6, 7 en 8 van dit Protocol op 18 juni 1975 akten van bekräftiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd:

- a) op 19 juni 1975 ten aanzien van alle bepalingen van het Verdrag met uitzondering van de artikelen 3 tot en met 9 en artikel 21, en
- b) op 1 juli 1975 ten aanzien van de artikelen 3 tot en met 9 en artikel 21 van het Verdrag,

mits deze akten van bekräftiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing uiterlijk op 18 juni 1975 zijn nedergelegd uit naam van Regeringen die uitvoerende leden vertegenwoordigen die ten minste 60 procent bezitten van de stemmen aangegeven in bijlage A en die invoerende leden vertegenwoordigen die ten minste 50 procent bezitten van de stemmen aangegeven in bijlage B, of die onderscheidenlijk deze stemmen hadden bezeten indien zij op die datum Partij bij het Verdrag zouden zijn geweest.

2. Dit Protocol treedt voor een Regering die na 19 juni 1975 een akte van bekräftiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding nederlegt overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van dit Protocol, in wer-

king op de datum van nederlegging van deze akte, zij het dat geen deel van het Protocol voor zulk een Regering in werking treedt voordat dit deel ingevolge lid 1 of lid 3 van dit artikel voor andere Regeringen in werking treedt.

3. Indien dit Protocol niet in werking treedt overeenkomstig het bepaalde in lid 1 van dit artikel, kunnen de Regeringen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding, of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, in onderlinge overeenstemming beslissen dat het in werking zal treden tussen de Regeringen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd.

Artikel 10

Kennisgeving door depot-Regering

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika, optredend als depot-Regering, geeft alle ondertekenende en toetredende Regeringen kennis van elke ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting, voorlopige toepassing van en toetreding tot dit Protocol,

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend op de achter hun handtekeningen vermelde data.

De teksten van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal zijn gelijkelijk authentiek. De originelen zullen worden nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, die hiervan gewaarmerkte afschriften zal doen toekomen aan alle ondertekenende en toetredende Regeringen en aan de Uitvoerend Secretaris van de Raad.

PROTOCOL TER VERDERE VERLENGING VAN HET VOEDSELHULPVERDRAG 1971

DE PARTIJEN BIJ DIT PROTOCOL,

Overwegende dat het Voedselhulpverdrag 1971 (hierna te noemen „het Verdrag”) van de Internationale Tarweovereenkomst 1971, dat in 1974 bij Protocol werd verlengd, op 30 juni 1975 afloopt,

ZIJN OVEREENGESKOMEN ALS VOLGT:

Artikel I

Verlenging, afloop en beëindiging van het Verdrag

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel II van dit Protocol blijft het Verdrag tussen de Partijen bij dit

alsmede van elke kennisgeving en opzegging ontvangen ingevolge artikel 27 van het Verdrag en van elke verklaring en kennisgeving ontvangen ingevolge artikel 28 van het Verdrag.

Artikel 11

Gewaarmerkt afschrift van het Protocol

Zo spoedig mogelijk na de definitieve inwerkingtreding van dit Protocol zendt de depot-Regering een gewaarmerkt afschrift van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal toe aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties. Wijzigingen van dit Protocol worden eveneens medegedeeld.

Artikel 12

Verband tussen Preambule en Protocol

Dit Protocol omvat mede de Preambule tot de Protocolen ter verdere verlenging van de Internationale Tarweovereenkomst 1971.

Protocol van kracht tot 30 juni 1976, met dien verstande dat, indien vóór 30 juni 1976 een nieuwe overeenkomst betreffende voedselhulp in werking treedt, dit Protocol slechts van kracht blijft tot de datum van inwerkingtreding van de nieuwe overeenkomst.

Artikel II

Buiten werking gestelde bepalingen van het Verdrag

De bepalingen van artikel II, leden 1, 2 en 3, artikel III, lid 1, en van de artikelen VI tot en met XIV van het Verdrag worden geacht met ingang van 1 juli 1975 buiten werking te zijn gesteld.

*Artikel III***Internationale voedselhulp**

1. De Partijen bij dit Protocol komen overeen als voedselhulp aan de ontwikkelingslanden bij te dragen tarwe, voedergranen of verwerkte produkten daarvan, geschikt voor consumptie door de mens en van een aanvaardbaar type en aanvaardbare kwaliteit, of de geldswaarde daarvan, tot de jaarlijkse minimumbedragen aangegeven in lid 2.

2. De jaarlijkse minimumbijdrage van elke Partij bij dit Protocol wordt als volgt vastgesteld:

	<i>Metrieke ton</i>
Argentinië	23 000
Australië	225 000
Canada	495 000
Finland	14 000
Japan	225 000
Verenigde Staten van Amerika	1 890 000
Zweden	35 000
Zwitserland	32 000.

3. Voor de toepassing van dit Protocol wordt elke Partij die dit Protocol heeft ondertekend ingevolge artikel V, lid 2, of die tot dit Protocol is toegetreden ingevolge de desbetreffende bepalingen van artikel VII, geacht te zijn genoemd in artikel III, lid 2, van dit Protocol, te zamen met de minimumbijdrage van die partij zoals bepaald overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van artikel V of artikel VII van dit Protocol.

*Artikel IV***Commissie inzake voedselhulp**

Er wordt een Commissie inzake voedselhulp ingesteld waarvan de Partijen genoemd in artikel III, lid 2, van dit Protocol en diegenen die Partij bij dit Protocol worden, lid zijn. De Commissie benoemt een voorzitter en een ondervoorzitter.

*Artikel V***Ondertekening**

1. Dit Protocol is van 25 maart 1975 tot en met 14 april 1975 te Washington opengesteld voor ondertekening door de Regeringen van Argentinië, Australië, Canada, Finland, Japan, de Verenigde Staten van Amerika, Zweden en Zwitserland, met dien verstande dat deze zowel dit Protocol als het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971, ondertekenen.

2. Dit Protocol is op dezelfde voorwaarden ook opengesteld voor ondertekening door Partijen bij het Voedselhulpverdrag 1967 of bij het Voedselhulpverdrag 1971, zoals verlengd bij protocol, en door degenen die voorlopig als Partij bij het Voedselhulpverdrag 1971, zoals verlengd bij protocol, worden beschouwd, en die niet zijn opgesomd in lid 1 van dit artikel, mits hun bijdrage ten minste gelijk is aan die welke zij in het Voedselhulpverdrag 1967 of nadien in het Voedselhulpverdrag 1971, zoals verlengd bij protocol, overeenkwamen te verstrekken.

selhulpverdrag 1967 of bij het Voedselhulpverdrag 1971, zoals verlengd bij protocol, en door degenen die voorlopig als Partij bij het Voedselhulpverdrag 1971, zoals verlengd bij protocol, worden beschouwd, en die niet zijn opgesomd in lid 1 van dit artikel, mits hun bijdrage ten minste gelijk is aan die welke zij in het Voedselhulpverdrag 1967 of nadien in het Voedselhulpverdrag 1971, zoals verlengd bij protocol, overeenkwamen te verstrekken.

*Artikel VI***Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting**

Dit Protocol dient te worden bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of gesloten door alle ondertekenaars overeenkomstig hun constitutionele of institutionele procedures, met dien verstande dat zij ook het Protocol ter verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 bekrachtigen, aanvaarden, goedkeuren of sluiten. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting worden uiterlijk 18 juni 1975 nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, zij het dat de Commissie inzake voedselhulp één of meer malen uitstel kan verlenen aan een ondertekenaar die op die datum zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting nog niet heeft nedergelegd.

*Artikel VII***Toetreding**

1. Dit Protocol staat open voor toetreding door iedere Partij genoemd in artikel V van dit Protocol, mits deze ook toetreedt tot het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971, en mits voorts, in het geval van de Partijen genoemd in artikel V, lid 2, hun bijdrage ten minste gelijk is aan die welke zij in het Voedselhulpverdrag 1967 of nadien in het Voedselhulpverdrag 1971, zoals verlengd bij protocol, overeenkwamen te verstrekken. Akten van toetreding krachtens dit lid worden uiterlijk 18 juni 1975 nedergelegd, zij het dat de Commissie inzake voedselhulp één of meer malen uitstel kan verlenen aan een Partij die op die datum haar akte van toetreding nog niet heeft nedergelegd.

2. De Commissie inzake voedselhulp kan haar goedkeuring hechten aan toetreding tot dit Protocol, als donor, door de Regering van een lid van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties, of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, op door de Commissie inzake voedselhulp passend geachte voorwaarden, mits de Regering tegelijkertijd toetreedt tot het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971, zo zij niet reeds Partij daarbij is.

3. Toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika.

*Artikel VIII***Voorlopige toepassing**

Iedere in artikel V van dit Protocol genoemde Partij kan bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika een verklaring nederleggen van voorlopige toepassing van dit Protocol, mits zij ook een verklaring nederlegt van voorlopige toepassing van het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971. Iedere andere Partij wier aanvraag om toetreding is goedgekeurd kan ook een verklaring van voorlopige toepassing bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika nederleggen, mits die Partij ook een verklaring nederlegt van voorlopige toepassing van het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971, tenzij zij reeds Partij bij dat Protocol is of reeds een verklaring van voorlopige toepassing van dat Protocol heeft nedergelegd. Elke Partij die een zodanige verklaring nederlegt, past dit Protocol voorlopig toe en wordt voorlopig beschouwd als Partij daarbij.

*Artikel IX***Inwerkingtreding**

1. Dit Protocol treedt in werking voor de Partijen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding hebben nedergelegd:

- a) op 19 juni 1975 ten aanzien van alle andere bepalingen dan artikel II van het Verdrag en artikel III van het Protocol, en
- b) op 1 juli 1975 ten aanzien van artikel II van het Verdrag en artikel III van het Protocol,

mits alle Regeringen genoemd in artikel V, lid 1, van dit Protocol op 18 juni 1975 zodanige akten of een verklaring van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, en het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 in werking is getreden. Voor elke andere Partij die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding nederlegt na de inwerkingtreding van dit Protocol, treedt dit Protocol in werking op de datum van deze nederlegging.

2. Indien dit Protocol niet in werking treedt overeenkomstig de bepalingen van lid 1 van dit artikel, kunnen de Partijen die op 19 juni 1975 akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, in onderlinge overeenstemming beslissen dat het in werking zal treden tussen de Regeringen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding, of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, mits het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 in werking is getreden, of zij kunnen zodanige andere stappen nemen als, naar hun oordeel, de situatie gebiedt.

*Artikel X***Kennisgeving door depot-Regering**

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika, optredend als depot-Regering, geeft alle ondertekenende en toetredende Partijen kennis van elke ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting, voorlopige toepassing van en toetreding tot dit Protocol.

*Artikel XI***Gewaarmerkt afschrift van het Protocol**

Zo spoedig mogelijk na de definitieve inwerkingtreding van dit Protocol zendt de depot-Regering een gewaarmerkt afschrift van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties. Amendementen op dit Protocol worden eveneens medegedeeld.

*Artikel XII***Verband tussen Preambule en Protocol**

Dit Protocol omvat mede de Preambule tot de Protocolen ter verdere verlenging van de Internationale Tarweovereenkomst 1971.

Verklaringen of reserves**DELEGATIE VAN DE COMMISSIE DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN**

18 juni 1975

Hierbij deel ik U mede, dat het voorbehoud dat de Unie van Socialistische Sowjetrepublieken bij de ondertekening op 8 april 1975 van het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 ten aanzien van de Europese Economische Gemeenschap heeft gemaakt en heeft herhaald in de akte van aanvaarding, d.d. 23 april 1975, die op 6 mei 1975 bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika is nedergelegd, voor de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen onaanvaardbaar is.

VERENIGD KONINKRIJK

18 juni 1975

De Ambassadeur van Hare Majesteit de Koningin van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deelt de minister van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten van Amerika mee dat het voorbehoud dat de Unie van Socialistische Sowjetrepublieken bij de ondertekening op 8 april 1975 van het Protocol ter verdere verlenging van het Tarwehandelsverdrag van 1971 ten aanzien van de Europese Economische Gemeenschap heeft gemaakt en heeft herhaald in de akte van aanvaarding d.d. 23 april 1975, die op 6 mei 1975 bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika is nedergelegd, voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland onaanvaardbaar is.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen of autoriteiten, dit Protocol hebben ondertekend op de achter hun handtekeningen vermelde data.

De teksten van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal zijn gelijkelijk authentiek. Het origineel zal worden nedergelegd in de archieven van de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, die hiervan gewaarmerkte afschriften zal doen toekomen aan alle ondertekenende en toetredende Partijen.

PROTOCOLLEN

**voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag en van het Voedselhulpverdrag,
welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen**

PREAMBULE

De Conferentie ter opstelling van de teksten van de Protocolen voor de derde verlenging van de Verdragen welke de Internationale Tarweovereenkomst 1971 vormen,

Overwegende dat de Internationale Tarweovereenkomst van 1949 is herzien, vernieuwd of verlengd in 1953, 1956, 1959, 1962, 1965, 1966, 1967, 1968, 1971, 1974 en 1975;

Overwegende dat de Internationale Tarweovereenkomst 1971, welke bestaat uit twee afzonderlijke rechtsgeldige documenten, het Tarwehandelsverdrag 1971, enerzijds, en het Voedselhulpverdrag 1971, anderzijds, welke beide in 1975 verder bij protocol zijn verlengd, afloopt op 30 juni 1976,

Heeft de teksten opgesteld van de Protocolen voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 en voor de derde verlenging van het Voedselhulpverdrag 1971.

PROTOCOL VOOR DE DERDE VERLENGING VAN HET TARWEHANDELSVERDRAG 1971

DE REGERINGEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DIT PROTOCOL,

Overwegende dat het Tarwehandelsverdrag 1971 (hierna te noemen „het Verdrag”) van de Internationale Tarweovereenkomst 1971, dat in 1975 verder bij Protocol is verlengd, op 30 juni 1976 afloopt,

- (a) artikel 19, lid 4,
- (b) de artikelen 22 tot en met 26,
- (c) artikel 27, lid 1,
- (d) de artikelen 29 tot en met 31.

Artikel 3**Definitie**

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Artikel 1**Verlenging, afloop en beëindiging van het Verdrag**

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 2 van dit Protocol blijft het Verdrag tussen de Partijen bij dit Protocol van kracht tot 30 juni 1978, met dien verstande dat, indien vóór 30 juni 1978 een nieuwe internationale overeenkomst betreffende tarwe in werking treedt, dit Protocol slechts van kracht blijft tot de datum van inwerkingtreding van de nieuwe overeenkomst.

Artikel 2**Buiten werking gestelde bepalingen van het Verdrag**

Met ingang van 1 juli 1976 worden de volgende bepalingen van het Verdrag geacht buiten werking te zijn gesteld:

Elke verwijzing in dit Protocol naar een „Regering” of „Regeringen” wordt geacht tevens een verwijzing naar de Europese Economische Gemeenschap (hierna te noemen „de Gemeenschap”) in te houden. Dienovereenkomstig wordt elke verwijzing in dit Protocol naar „ondertekening” of de „nederlegging van akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting” of een „akte van toetreding” of een „verklaring van voorlopige toepassing” door een Regering, in het geval van de Gemeenschap geacht tevens in te houden de ondertekening of verklaring van voorlopige toepassing namens de Gemeenschap door haar bevoegde autoriteit en de nederlegging van de akte die ingevolge de institutionele procedures van de Gemeenschap vereist is voor het sluiten van een internationale overeenkomst.

Artikel 4**Financiën**

De eerste contributie van ieder uitvoerend of invoerend lid dat krachtens artikel 7, lid 1, sub b), van dit Protocol

tot dit Protocol toetreedt, wordt door de Raad vastgesteld naar verhouding van het aantal stemmen dat aan dat lid zal worden toegekend en naar het resterende tijdvak in het lopende oogstjaar, doch de reeds vastgestelde contributies van andere uitvoerende en invoerende leden over het lopende oogstjaar worden niet gewijzigd.

Artikel 5

Ondertekening

Dit Protocol is van 17 maart 1976 tot en met 7 april 1976 te Washington opengesteld voor ondertekening door Regeringen van de landen die Partij zijn bij het Verdrag zoals verder verlengd bij protocol of die op 17 maart 1976 worden beschouwd voorlopig Partij te zijn bij het Verdrag zoals verder verlengd bij protocol of die lid zijn van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en die zijn genoemd in bijlage A of bijlage B bij het Verdrag.

Artikel 6

Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting

Dit Protocol dient te worden bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of gesloten door alle ondertekenende Regeringen overeenkomstig hun onderscheiden constitutionele of institutionele procedures. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting worden uiterlijk 18 juni 1976 nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, zij het dat de Raad één of meer malen uitstel kan verlenen aan een ondertekenende Regering die op die datum haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting nog niet heeft nedergelegd.

Artikel 7

Toetreding

1. Dit Protocol staat open voor toetreding:

- (a) tot 18 juni 1976 door de Regering van een lid genoemd in bijlage A of B bij het Verdrag, met ingang van genoemde datum, zij het dat de Raad één of meer malen uitstel kan verlenen aan een Regering die op die datum haar akte nog niet heeft nedergelegd en
- (b) na 18 juni 1976 door de Regering van een lid van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, op voorwaarden welke door de Raad met niet minder dan twee derde van de stemmen uitgebracht door uitvoerende leden en twee derde van de stemmen uitgebracht door invoerende leden, passend worden geacht.

2. Toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika.

3. Wanneer voor de toepassing van het Verdrag en dit Protocol wordt verwezen naar leden genoemd in bijlage A of B bij het Verdrag, wordt ieder lid waarvan de Regering is toegetreden tot het Verdrag op door de Raad gestelde voorwaarden, of tot dit Protocol overeenkomstig lid 1, sub b), van dit artikel, geacht te zijn opgenomen in de desbetreffende bijlage.

Artikel 8

Voorlopige toepassing

Iedere ondertekenende Regering kan bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika een verklaring van voorlopige toepassing van dit Protocol nederleggen. Iedere andere Regering die aan de voorwaarden welke voor de ondertekening van dit Protocol nodig zijn, voldoet of wier aanvraag om toetreding door de Raad is goedgekeurd, kan ook een verklaring van voorlopige toepassing bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika nederleggen. Een Regering die een zodanige verklaring nederlegt, past dit Protocol voorlopig toe en wordt beschouwd als Partij daarbij.

Artikel 9

Inwerkingtreding

1. Dit Protocol treedt als volgt in werking tussen die Regeringen die overeenkomstig de artikelen 6, 7 en 8 van dit Protocol op 18 juni 1976 akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd:

- a) op 19 juni 1976 ten aanzien van alle bepalingen van het Verdrag met uitzondering van de artikelen 3 tot en met 9 en artikel 21, en
- b) op 1 juli 1976 ten aanzien van de artikelen 3 tot en met 9 en artikel 21 van het Verdrag,

mits deze akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing uiterlijk op 18 juni 1976 zijn nedergelegd uit naam van Regeringen die uitvoerende leden vertegenwoordigen die ten minste 60 procent bezitten van de stemmen aangegeven in bijlage A en die invoerende leden vertegenwoordigen die ten minste 50 procent bezitten van de stemmen aangegeven in bijlage B, of die onderscheidenlijk deze stemmen hadden bezeten indien zij op die datum Partij bij het Verdrag zouden zijn geweest.

2. Dit Protocol treedt voor een Regering die na 19 juni 1976 een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goed-

keuring, sluiting of toetreding nederlegt overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van dit Protocol, in werking op de datum van nederlegging van deze akte, zij het dat geen deel van het Protocol voor zulk een Regering in werking treedt voordat dit deel ingevolge lid 1 of lid 3 van dit artikel voor andere Regeringen in werking treedt.

3. Indien dit Protocol niet in werking treedt overeenkomstig het bepaalde in lid 1 van dit artikel, kunnen de Regeringen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding, of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, in onderlinge overeenstemming beslissen dat het in werking zal treden tussen de Regeringen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd.

Artikel 10

Kennisgeving door depot-Regering

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika, optredend als depot-Regering, geeft alle ondertekenende en toetredende Regeringen kennis van elke ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting,

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend op de achter hun handtekeningen vermelde data.

De teksten van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal zijn gelijkelijk authentiek. De originelen zullen worden nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, die hiervan gewaarmerkte afschriften zal doen toekomen aan alle ondertekenende en toetredende Regeringen en aan de Uitvoerend Secretaris van de Raad.

PROTOCOL VOOR DE DERDE VERLENGING VAN HET VOEDSELHULPVERDRAG 1971

DE PARTIJEN BIJ DIT PROTOCOL,

Overwegende dat het Voedselhulpverdrag 1971 (hierna te noemen „het Verdrag”) van de Internationale Tarweovereenkomst 1971, dat in 1975 bij protocol verder werd verlengd, op 30 juni 1976 afloopt,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Artikel I

Verlenging, afloop en beëindiging van het Verdrag

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel II van dit Protocol, blijft het Verdrag tussen de Partijen bij dit Protocol van kracht tot 30 juni 1978, met dien verstande dat, indien vóór 30 juni 1978 een nieuwe overeenkomst betreffende voedselhulp in werking treedt, dit

voorlopige toepassing van en toetreding tot dit Protocol, alsmede van elke kennisgeving en opzegging ontvangen ingevolge artikel 27 van het Verdrag en van elke verklaring en kennisgeving ontvangen ingevolge artikel 28 van het Verdrag.

Artikel 11

Gewaarmerkt afschrift van het Protocol

Zo spoedig mogelijk na de definitieve inwerkingtreding van dit Protocol zendt de depot-Regering een gewaarmerkt afschrift van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal toe aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties. Wijzigingen van dit Protocol worden eveneens medegedeeld.

Artikel 12

Verband tussen Preamble en Protocol

Dit Protocol omvat mede de Preamble tot de Protocolen voor de derde verlenging van de Internationale Tarweovereenkomst 1971.

Protocol slechts van kracht blijft tot de datum van inwerkingtreding van de nieuwe overeenkomst.

Artikel II

Buiten werking gestelde bepalingen van het Verdrag

De bepalingen van artikel II, leden 1, 2 en 3, artikel III, lid 1, en van de artikelen VI tot en met XIV van het Verdrag worden geacht met ingang van 1 juli 1976 buiten werking te zijn gesteld.

Artikel III

Internationale voedselhulp

1. De Partijen bij dit Protocol komen overeen als voedselhulp aan de ontwikkelingslanden bij te dragen tarwe,

voedergranen of verwerkte produkten daarvan, geschikt voor consumptie door de mens en van een aanvaardbaar type en aanvaardbare kwaliteit, of de geldswaarde daarvan, tot de jaarlijkse minimumbedragen aangegeven in lid 2.

2. De jaarlijkse minimumbijdrage van elke Partij bij dit Protocol wordt als volgt vastgesteld:

	<i>Metrieke ton</i>
Argentinië	23 000
Australië	225 000
Canada	495 000
Europese Economische Gemeenschap	1 287 000
Finland	14 000
Japan	225 000
Verenigde Staten van Amerika	1 890 000
Zweden	35 000
Zwitserland	32 000.

3. Voor de toepassing van dit Protocol wordt elke Partij die dit Protocol ondertekend heeft ingevolge artikel V, lid 2, of die tot dit Protocol is toetreden ingevolge artikel VII, lid 2 of lid 3, geacht te zijn genoemd in artikel III, lid 2, van dit Protocol, te zamen met de minimumbijdrage van die Partij zoals bepaald overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van artikel V of artikel VII van dit Protocol.

Artikel IV

Commissie inzake voedselhulp

Er wordt een Commissie inzake voedselhulp ingesteld, waarvan de Partijen genoemd in artikel III, lid 2, van dit Protocol en diegenen die Partij bij dit Protocol worden, lid zijn. De Commissie benoemt een voorzitter en een ondervoorzitter.

Artikel V

Ondertekening

1. Dit Protocol is van 17 maart 1976 tot en met 7 april 1976 te Washington opengesteld voor ondertekening door de Regeringen van Argentinië, Australië, Canada, Finland, Japan, de Verenigde Staten van Amerika, Zweden en Zwitserland en door de Europese Economische Gemeenschap en haar Lid-Staten, met dien verstande dat deze zowel dit Protocol als het Protocol voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 ondertekenen.

2. Dit Protocol is op dezelfde voorwaarden ook opengesteld voor ondertekening door elke Partij bij het Voedselhulpverdrag 1967, welke niet is opgesomd in lid 1 van dit artikel, mits haar bijdrage ten minste gelijk is aan die welke zij in het Voedselhulpverdrag 1967 overeenkwam te verstrekken.

Artikel VI

Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting

Dit Protocol dient te worden bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of gesloten door alle ondertekenaars overeenkomstig hun constitutionele of institutionele procedures, met dien verstande dat zij ook het Protocol voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 bekrachtigen, aanvaarden, goedkeuren of sluiten. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting worden uiterlijk 18 juni 1976 nedergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, zij het dat de Commissie inzake voedselhulp één of meer malen uitstel kan verlenen aan een ondertekenaar die op die datum zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of sluiting nog niet heeft nedergelegd.

Artikel VII

Toetreding

1. Dit Protocol staat open voor toetreding door iedere Partij genoemd in artikel V van dit Protocol, mits deze ook toetreedt tot het Protocol voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 en mits voorts, in het geval van iedere Partij genoemd in artikel V, lid 2, haar bijdrage ten minste gelijk is aan die welke zij in het Voedselhulpverdrag 1967 overeenkwam te verstrekken. Akten van toetreding krachtens dit lid worden uiterlijk 18 juni 1976 nedergelegd, zij het dat de Commissie inzake voedselhulp één of meer malen uitstel kan verlenen aan een Partij die op die datum haar akte van toetreding nog niet heeft nedergelegd.

2. De Commissie inzake voedselhulp kan haar goedkeuring hechten aan toetreding tot dit Protocol, als donor, door de Regering van een lid van de Verenigde Naties, van haar gespecialiseerde organisaties of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, op door de Commissie inzake voedselhulp passend geachte voorwaarden mits de Regering tegelijkertijd toetreedt tot het Protocol voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 zo zij niet reeds Partij daarbij is.

3. Toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika.

Artikel VIII

Voorlopige toepassing

Iedere in artikel V van dit Protocol genoemde Partij kan bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika een verklaring nederleggen van voorlopige toepassing van dit Protocol, mits zij ook een verklaring nederlegt van voorlopige toepassing van het Protocol voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971. Iedere andere Partij wier aanvraag om toetreding is

goedgekeurd kan ook een verklaring van voorlopige toepassing bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika nederleggen, mits die Partij ook een verklaring nederlegt van voorlopige toepassing van het Protocol voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971, tenzij zij reeds Partij bij dat Protocol is of reeds een verklaring van voorlopige toepassing van dat Protocol heeft nedergelegd. Elke Partij die een zodanige verklaring nederlegt, past dit Protocol voorlopig toe en wordt voorlopig beschouwd als Partij daarbij.

Artikel IX

Inwerkingtreding

1. Dit Protocol treedt in werking voor de Partijen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding hebben nedergelegd:

a) op 19 juni 1976 ten aanzien van alle andere bepalingen dan artikel II van het Verdrag en artikel III van het Protocol, en

b) op 1 juli 1976 ten aanzien van artikel II van het Verdrag en artikel III van het Protocol,

mits alle Partijen genoemd in artikel V, lid 1, van dit Protocol op 18 juni 1976 zodanige akten of een verklaring van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, en het Protocol voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 in werking is getreden. Voor elke andere Partij die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding nederlegt na de inwerkingtreding van dit Protocol, treedt dit Protocol in werking op de datum van deze nederlegging.

2. Indien dit Protocol niet in werking treedt overeenkomstig de bepalingen van lid 1 van dit artikel, kunnen de Partijen die op 19 juni 1976 akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, in onderlinge overeenstemming beslissen dat het in

werking zal treden tussen de Partijen die akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting of toetreding of verklaringen van voorlopige toepassing hebben nedergelegd, mits het Protocol voor de derde verlenging van het Tarwehandelsverdrag 1971 in werking is getreden, of zij kunnen zodanige andere stappen nemen als, naar hun oordeel, de situatie gebiedt.

Artikel X

Kennisgeving door depot-Regering

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika, optredend als depot-Regering, geeft alle ondertekenende en toetredende Partijen kennis van elke ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, sluiting, voorlopige toepassing van en toetreding tot dit Protocol.

Artikel XI

Gewaarmerkt afschrift van het Protocol

Zo spoedig mogelijk na de definitieve inwerkingtreding van dit Protocol zendt de depot-Regering een gewaarmerkt afschrift van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties. Wijzigingen van dit Protocol worden eveneens medegedeeld.

Artikel XII

Verband tussen Preambule en Protocol

Dit Protocol omvat mede de Preambule tot de Protocolen voor de derde verlenging van de Internationale Tarweovereenkomst 1971.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen of autoriteiten, dit Protocol hebben ondertekend op de achter hun handtekeningen vermelde data.

De teksten van dit Protocol in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal zijn gelijkelijk authentiek. Het origineel zal worden nedergelegd in de archieven van de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, die hiervan gewaarmerkte afschriften zal doen toekomen aan alle ondertekenende en toetredende Partijen.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 18 december 1979

betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis)

(80/177/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

BESLUIT:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Besluit 78/889/EEG van de Raad van 9 oktober 1978 tot vaststelling van een gecoördineerde actie van de Europese Economische Gemeenschap op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen ⁽¹⁾, inzonderheid artikel 6, lid 1,

Gezien het door de Commissie ingediende ontwerp-besluit,

Overwegende dat de Commissie, overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Besluit 78/889/EEG onderhandelingen heeft gevoerd over het sluiten van een overeenkomst met bepaalde derde landen die deelnemen aan de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST), ten einde ervoor te zorgen dat de actie van de Gemeenschap en de overeenkomstige programma's van deze landen op elkaar worden afgestemd;

Overwegende dat deze Overeenkomst moet worden goedgekeurd,

Artikel 1

De Overeenkomst — overleg Gemeenschap—COST — tussen de Europese Economische Gemeenschap, Oostenrijk en Zweden, inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis) wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 18 december 1979.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

B. LENIHAN

⁽¹⁾ PB nr. L 311 van 4. 11. 1978, blz. 10.

OVEREENKOMST

overleg Gemeenschap—COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis)

DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

hierna „de Gemeenschap” genoemd,

OOSTENRIJK EN ZWEDEN,

hierna „de deelnemende derde landen” genoemd,

Overwegende dat een onderzoekproject inzake het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen, dat krachtens een op 23 november 1971 in het kader van de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek ondertekende Overeenkomst is uitgevoerd (actie COST 61 a), zeer bemoedigende resultaten heeft opgeleverd;

Overwegende dat een gecoördineerde Europese actie inzake het onderzoek op bovengenoemd gebied ter voortzetting en uitbreiding van actie COST 61 a doeltreffend kan bijdragen tot een vermindering van de milieuverontreiniging;

Overwegende dat de Raad van de Europese Gemeenschappen bij besluit van 9 oktober 1978 een gecoördineerde actie van de Gemeenschap heeft vastgesteld op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen;

Overwegende dat de Lid-Staten van de Gemeenschap en de deelnemende derde landen, hierna „de Staten” genoemd, het voornemen hebben om in het kader van de voor hun nationale programma's geldende regels en procedures het in bijlage A omschreven onderzoek te verrichten en van mening zijn dat coördinatie van dit onderzoek wederzijdse voordelen zal opleveren;

Overwegende dat met het bij de gecoördineerde actie bedoelde onderzoek een financiële bijdrage van circa 9,5 miljoen Europese rekeneenheden van de zijde van de Staten zal zijn gemoeid,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

De Gemeenschap en de deelnemende derde landen, hierna „de Overeenkomstsluitende Partijen” genoemd, nemen gedurende een periode die loopt tot en met 3 november 1982 deel aan een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen.

Deze actie bestaat uit de coördinatie van het programma van de gecoördineerde actie van de Gemeenschap ter zake en de overeenkomstige programma's van de deelnemende derde landen. De programma's waarop deze Overeenkomst betrekking heeft, zijn vermeld in bijlage A.

De Staten blijven de volledige verantwoordelijkheid dragen voor het onderzoek dat door hun nationale instellingen of lichamen wordt verricht.

Artikel 2

De coördinatie tussen de Overeenkomstsluitende Partijen vindt plaats in het kader van een Coördinatiecomité Gemeenschap—COST, hierna „het Comité” genoemd.

Het Comité stelt zijn reglement van orde vast. Het secretariaat van het Comité wordt waargenomen door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, hierna „de Commissie” genoemd.

Mandaat en samenstelling van het Comité worden omschreven in bijlage B.

Artikel 3

Ten einde optimale doeltreffendheid bij de uitvoering van de gecoördineerde actie te verzekeren, wordt door de Commissie in overleg met de deelnemende derde landen een projectleider benoemd.

Artikel 4

De financiële bijdrage van de Overeenkomstsluitende Partijen in de kosten van de coördinatie is vastgesteld op:

- maximaal 500 000 Europese rekeneenheden voor de Gemeenschap, voor een periode van vier jaar die loopt vanaf 4 november 1978,
- maximaal 22 000 Europese rekeneenheden voor elk deelnemend derde land, voor de periode bedoeld in artikel 1, eerste alinea.

De Europese rekeneenheid is die welke is vastgesteld in het van kracht zijnde Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en de financiële bepalingen die uit hoofde van dat Reglement zijn vastgesteld.

De voorschriften met betrekking tot de financiering van de Overeenkomst zijn vervat in bijlage C.

Artikel 5

1. In het kader van het Comité wisselen de Staten geregeld alle dienstige gegevens uit betreffende het verloop van het onderzoek waarop de gecoördineerde actie betrekking heeft. Zij stellen bovendien alles in het werk om gegevens te verstrekken over soortgelijk onderzoek dat door andere lichamen wordt gepland of wordt verricht. Deze informatie zal vertrouwelijk worden behandeld, indien de Staat die deze ter beschikking stelt daarom verzoekt.

2. De Commissie stelt elk jaar, in overleg met het Comité, en op grond van de verstrekte gegevens, een rapport op over de stand van de werkzaamheden en zendt dit toe aan de Staten.

3. Aan het einde van de voor de gecoördineerde actie vastgestelde periode, zendt de Commissie in overleg met het Comité de Staten een beknopt rapport toe over de uitvoering en de resultaten van de actie. Zij publiceert dit rapport zes maanden na toezending, tenzij een Staat hiertegen bezwaar aantekent. In dat geval wordt het rapport vertrouwelijk behandeld en, op verzoek en in overleg met het Comité, alleen verspreid onder de instellingen en ondernemingen die zodanige onderzoek- of produktiewerkzaamheden verrichten dat toegang tot de resultaten van het onderzoek waarop de gecoördineerde actie betrekking heeft, gerechtvaardigd is.

Artikel 6

1. Na de ondertekening van deze Overeenkomst stelt elke overeenkomstsluitende Partij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen zo spoedig mogelijk in kennis van de voltooiing van de uit hoofde van haar interne bepalingen vereiste procedures voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

2. Voor de Overeenkomstsluitende Partijen die de in lid 1 bedoelde kennisgeving hebben verricht, treedt deze Overeenkomst in werking op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de Gemeenschap en ten

minste één deelnemend derde land deze kennisgeving hebben verricht.

Voor de Overeenkomstsluitende Partijen die de kennisgeving na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst verrichten, treedt zij in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de kennisgeving werd verricht.

De Overeenkomstsluitende Partijen die bij de inwerkingtreding van de Overeenkomst nog geen kennisgeving hebben verricht, mogen, gedurende een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, zonder stemrecht deelnemen aan de werkzaamheden van het Comité.

3. Andere Europese landen die aan de op 22 en 23 november 1971 te Brussel gehouden Ministerconferentie hebben deelgenomen, kunnen binnen zes maanden na de inwerkingtreding tot deze Overeenkomst toetreden. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De Staat die toetreedt tot de Overeenkomst wordt Overeenkomstsluitende Partij in de zin van artikel 1 op de datum van nederlegging van de akte van toetreding.

4. De Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt elke Overeenkomstsluitende Partij in kennis van de nederlegging van de in lid 1 bedoelde kennisgevingen, van de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst en van de nederlegging van de in lid 3 bedoelde akten van toetreding.

Artikel 7

Deze Overeenkomst, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen, dat een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift doet toekomen aan elke Overeenkomstsluitende Partij.

Voor de Europese Economische Gemeenschap

Voor de Regering van de Republiek Oostenrijk

Voor de Regering van het Koninkrijk Zweden

*BIJLAGE A***Programma's waarop de Overeenkomst betrekking heeft**

1. Studies over de omzetting en het vervoer van luchtverontreinigingen:
 - a) laboratoriumonderzoek,
 - b) veldonderzoek,
 - c) opstelling van modellen;
2. Studies over de afzetting en absorptie van luchtverontreinigingen.

*BIJLAGE B***Mandaat en samenstelling van het Coördinatiecomité Gemeenschap—COST „fysisch-chemisch gedrag van luchtverontreinigingen”**

1. Het Comité
 - 1.1. draagt bij tot de optimale uitvoering van de actie door advies over alle aspecten ervan uit te brengen;
 - 1.2. beoordeelt de resultaten van de actie en trekt conclusies over de toepassing ervan;
 - 1.3. draagt zorg voor de uitwisseling van gegevens bedoeld in artikel 5, lid 1, van de Overeenkomst;
 - 1.4. geeft richtsnoeren aan de projectleider.
2. De rapporten en adviezen van het Comité worden ter kennis gebracht van de Staten.
3. Het Comité bestaat uit twee afgevaardigden van de Commissie — één als vertegenwoordiger van het directe actieprogramma en één als coördinator van de gecoördineerde actie van de Gemeenschap —, een afgevaardigde van elk deelnemend derde land, een afgevaardigde van elke Lid-Staat, als vertegenwoordiger van het nationale programma, en uit de projectleider. Iedere afgevaardigde kan zich door deskundigen laten vergezellen.

*BIJLAGE C***Voorschriften met betrekking tot de financiering**

- I. Deze bepalingen behelzen de voorschriften met betrekking tot de financiering, bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie op het gebied van het fysisch-chemische gedrag van luchtverontreinigingen (actie COST 61 a bis).
- II. Aan het begin van elk begrotingsjaar zendt de Commissie elk van de deelnemende derde landen een stortingsopvraging toe. Deze stortingsopvragen vertegenwoordigen de bijdrage van het deelnemende derde land en zijn uitgedrukt zowel in Europese rekeneenheden als in valuta van dit derde land, waarbij de waarde van de Europese rekeneenheid is bepaald in het Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en wordt vastgesteld op de datum van de stortingsopvraging.

De deelnemende derde landen storten hun bijdrage aan het begin van elk jaar en ten laatste op 31 maart. De bijdrage bedraagt maximaal 22 000 ERE per deelnemend derde land. Elke vertraging bij de storting van de jaarlijkse bijdrage geeft aanleiding tot het betalen door het deelnemende derde land van rente ten belope van de hoogste discontovoet die in de Staten op de vervaldatum wordt toegepast. Deze rente wordt met 0,25 punt per maand vertraging verhoogd. De aldus verhoogde rente geldt voor de gehele periode van de vertraging.
- III. De bijdragen van de deelnemende derde landen worden als krediet geboekt voor de gecoördineerde actie door opname op de staat van ontvangsten van de begroting van de Commissie als ontvangsten in de zin van artikel 90, lid 4, tweede alinea, van het Financieel Reglement van 21 december 1977 dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.
- IV. Het vervalboek van de te voorziene kosten van de coördinatie als bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst is opgenomen in de bijlage.
- V. Het van kracht zijnde Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op het beheer van de kredieten; bovendien neemt de Commissie het beheer waar overeenkomstig de interne voorschriften inzake de uitvoering van de begroting.
- VI. Na de afsluiting van elk begrotingsjaar wordt een rapport opgesteld over de stand van de kredieten met betrekking tot de gecoördineerde actie, dat ter informatie aan de deelnemende derde landen wordt toegestuurd.

VERVALBOEK VOOR DE GECOÖRDINEERDE ACTIE OVER DE MEERJARENPERIODE

„Fysisch-chemisch gedrag van luchtverontreinigingen”
(actie COST 61 a bis)

Begrotingspost 3371 „Uitvoering van de gecoördineerde acties”

(in ERE)

	1979		1980		1981		1982		Totaal	
	VK	BK	VK	BK	VK	BK	VK	BK	VK	BK
I. Aanvankelijke raming van de globale behoeften (cijfers, zoals deze voorkomen in het vervalboek van betalingsverplichtingen en betalingen en de tabel van overeenstemming in bijlage II van de begroting van de Commissie):										
— Personeel	87 100	87 100	} 125 000	} 125 000	} 135 000	} 135 000	} 140 000	} 140 000	} 500 000	} 500 000
— Huishoudelijke uitgaven	12 900	12 900								
— Contracten										
TOTAAL (te dekken door middel van kredieten van post 3371)	100 000	100 000	125 000	125 000	135 000	135 000	140 000	140 000	500 000	500 000
II. Herziening raming van de uitgaven, gelet op aanvullende behoeften ten gevolge van de toetreding van deelnemende derde landen:										
— Personeel	87 100	87 100	} 125 000	} 125 000	} 135 000	} 135 000	} 140 000	} 140 000	} 500 000	} 500 000
— Huishoudelijke uitgaven	12 900	12 900								
— Contracten	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	44 000	44 000
Nieuw totaal	100 000	100 000	125 000	125 000	135 000	135 000	140 000	140 000	500 000	500 000
	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	44 000	44 000
III. Verschil tussen I en II, te dekken door middel van de bijdragen van de deelnemende derde landen	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	44 000	44 000

VK: Vastleggingskredieten.

BK: Betalingskredieten.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 18 december 1979

betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (actie COST 64 b bis)

(80/178/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

BESLUIT:

Artikel 1

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Besluit 78/888/EEG van de Raad van 9 oktober 1978 tot vaststelling van een gecoördineerde actie van de Europese Economische Gemeenschap op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water ⁽¹⁾, inzonderheid artikel 6, lid 1,

Gezien het door de Commissie ingediende ontwerp-besluit,

Overwegende dat de Commissie, overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Besluit 78/888/EEG, onderhandelingen heeft gevoerd over het sluiten van een overeenkomst met bepaalde derde landen die deelnemen aan de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST), ten einde ervoor te zorgen dat de actie van de Gemeenschap en de overeenkomstige programma's van deze landen op elkaar worden afgestemd;

Overwegende dat deze Overeenkomst moet worden goedgekeurd,

De Overeenkomst — overleg Gemeenschap—COST — tussen de Europese Economische Gemeenschap, Noorwegen, Portugal, Zweden en Zwitserland inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (actie COST 64 b bis) wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 18 december 1979.

Voor de Raad

De Voorzitter

B. LENIHAN

⁽¹⁾ PB nr. L 311 van 4. 11. 1978, blz. 6.

OVEREENKOMST

overleg Gemeenschap—COST inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (actie COST 64 b bis)

DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

hierna „de Gemeenschap” genoemd,

NOORWEGEN, PORTUGAL, ZWEDEN EN ZWITSERLAND,

hierna „de deelnemende derde landen” genoemd,

Overwegende dat een onderzoekproject inzake de analyse van organische microverontreinigingen in water, dat krachtens een op 23 november 1971 in het kader van de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek ondertekende Overeenkomst is uitgevoerd (actie COST 64 b), zeer bemoedigende resultaten heeft opgeleverd;

Overwegende dat een gecoördineerde Europese actie inzake het onderzoek op bovengenoemd gebied ter voortzetting en uitbreiding van actie COST 64 b doeltreffend kan bijdragen tot een vermindering van de milieuverontreiniging;

Overwegende dat de Raad van de Europese Gemeenschappen bij besluit van 9 oktober 1978 een gecoördineerde actie van de Gemeenschap heeft vastgesteld op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water;

Overwegende dat de Lid-Staten van de Gemeenschap en de deelnemende derde landen, hierna „de Staten” genoemd, het voornemen hebben om in het kader van de voor hun nationale programma's geldende regels en procedures het in bijlage A omschreven onderzoek te verrichten en van mening zijn dat coördinatie van dit onderzoek wederzijdse voordelen zal opleveren;

Overwegende dat met het bij de gecoördineerde actie bedoelde onderzoek een financiële bijdrage van circa 11 miljoen Europese rekeneenheden van de zijde van de Staten zal zijn gemoeid,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

De Gemeenschap en de deelnemende derde landen, hierna „de Overeenkomstsluitende Partijen” genoemd, nemen gedurende een periode die loopt tot en met 3 november 1982 deel aan een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water.

Deze actie bestaat uit de coördinatie van het programma van de communautaire actie ter zake en de overeenkomstige programma's van de deelnemende derde landen. De programma's waarop deze Overeenkomst betrekking heeft, zijn vermeld in bijlage A.

De Staten blijven de volledige verantwoordelijkheid dragen voor het onderzoek dat door hun nationale instellingen of lichamen wordt verricht.

Artikel 2

De coördinatie tussen de Overeenkomstsluitende Partijen vindt plaats in het kader van een Coördinatiecomité Gemeenschap—COST, hierna „het Comité” genoemd.

Het Comité stelt zijn reglement van orde vast. Het secretariaat van het Comité wordt waargenomen door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, hierna „de Commissie” genoemd.

Mandaat en samenstelling van het Comité worden omschreven in bijlage B.

Artikel 3

Ten einde optimale doeltreffendheid bij de uitvoering van de gecoördineerde actie te verzekeren, wordt door de Commissie in overleg met de deelnemende derde landen een projectleider benoemd.

Artikel 4

De financiële bijdrage van de Overeenkomstsluitende Partijen in de kosten van de coördinatie is vastgesteld op:

- maximaal 480 000 Europese rekeneenheden voor de Gemeenschap, voor een periode van vier jaar die loopt vanaf 4 november 1978,
- maximaal 32 000 Europese rekeneenheden voor elk deelnemend derde land, voor de periode bedoeld in artikel 1, eerste alinea.

De Europese rekeneenheid is die welke is vastgesteld in het van kracht zijnde Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en de financiële bepalingen die uit hoofde van dat Reglement zijn vastgesteld.

De voorschriften met betrekking tot de financiering van de Overeenkomst zijn vervat in bijlage C.

Artikel 5

1. In het kader van het Comité wisselen de Staten geregeld alle dienstige gegevens uit betreffende het verloop van het onderzoek waarop de gecoördineerde actie betrekking heeft. Zij stellen bovendien alles in het werk om gegevens te verstrekken over soortgelijk onderzoek dat door andere lichamen wordt gepland of wordt verricht. Deze informatie zal vertrouwelijk worden behandeld, indien de Staat die deze ter beschikking stelt daarom verzoekt.

2. De Commissie stelt elk jaar, in overleg met het Comité, en op grond van de verstrekte gegevens, een rapport op over de stand van de werkzaamheden en zendt dit toe aan de Staten.

3. Aan het einde van de voor de gecoördineerde actie vastgestelde periode, zendt de Commissie in overleg met het Comité de Staten een beknopt rapport toe over de uitvoering en de resultaten van de actie. Zij publiceert dit rapport zes maanden na toezending, tenzij een Staat hiertegen bezwaar aantekent. In dat geval wordt het rapport vertrouwelijk behandeld en op verzoek en in overleg met het Comité alleen verspreid onder de instellingen en ondernemingen die zodanige onderzoek- of produktiewerkzaamheden verrichten dat toegang tot de resultaten van het onderzoek waarop de gecoördineerde actie betrekking heeft, gerechtvaardigd is.

Artikel 6

1. Na de ondertekening van deze Overeenkomst stelt elke Overeenkomstsluitende Partij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen zo spoedig mogelijk in kennis van de voltooiing van de uit hoofde van haar interne bepalingen vereiste procedures voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

2. Voor de Overeenkomstsluitende Partijen die de in lid 1 bedoelde kennisgeving hebben verricht, treedt deze Overeenkomst in werking op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de Gemeenschap en ten

minste één deelnemend derde land deze kennisgeving hebben verricht.

Voor de Overeenkomstsluitende Partijen die de kennisgeving na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst verrichten, treedt zij in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de kennisgeving werd verricht.

De Overeenkomstsluitende Partijen die bij de inwerkingtreding van de Overeenkomst nog geen kennisgeving hebben verricht, mogen, gedurende een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, zonder stemrecht deelnemen aan de werkzaamheden van het Comité.

3. Andere Europese landen die aan de op 22 en 23 november 1971 te Brussel gehouden Ministerconferentie hebben deelgenomen, kunnen binnen zes maanden na de inwerkingtreding tot deze Overeenkomst toetreden. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De Staat die toetreedt tot de Overeenkomst wordt Overeenkomstsluitende Partij in de zin van artikel 1 op de datum van nederlegging van de akte van toetreding.

4. De Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt elke Overeenkomstsluitende Partij in kennis van de nederlegging van de in lid 1 bedoelde kennisgevingen, van de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst en van de nederlegging van de in lid 3 bedoelde akten van toetreding.

Artikel 7

Deze Overeenkomst, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen, dat een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift doet toekomen aan elke Overeenkomstsluitende Partij.

Voor de Europese Economische Gemeenschap

Voor de Regering van het Koninkrijk Noorwegen

Voor de Regering van de Portugese Republiek

Voor de Regering van het Koninkrijk Zweden

Voor de Regering van de Zwitserse Bondsstaat

*BIJLAGE A***Programma's waarop de Overeenkomst betrekking heeft**

1. Bemonstering en monsterbehandeling:
 - algemene ontwikkeling en beoordeling van methoden
 - methoden voor het bemonsteren van afzettingen en indicatororganismen
 2. Gaschromatografische analyse
 3. Koppeling van gaschromatografen aan massaspectrometers
 4. Andere scheidingstechnieken:
 - ontwikkeling van methoden voor vloeistofchromatografie
 - verbetering van apparatuur
 - andere scheidingstechnieken
 5. Verzamelen en verwerken van gegevens:
 - „hard copy”-verzameling afdrukken van spectra
 - aanleggen van een spectrumbibliotheek
 6. Opstelling van inventarissen:
 - inventaris van verontreinigingen
 - verzameling van gegevens betreffende omzetting
-

*BIJLAGE B***Mandaat en samenstelling van het Coördinatiecomité Gemeenschap—COST****„Analyse van organische microverontreinigingen in water”**

1. Het Comité
 - 1.1. draagt bij tot de optimale uitvoering van de actie door advies over alle aspecten ervan uit te brengen;
 - 1.2. beoordeelt de resultaten van de actie en trekt conclusies over de toepassing ervan;
 - 1.3. draagt zorg voor de uitwisseling van gegevens bedoeld in artikel 5, lid 1, van de Overeenkomst;
 - 1.4. geeft richtsnoeren aan de projectleider.
 2. De rapporten en adviezen van het Comité worden ter kennis gebracht van de Staten.
 3. Het Comité bestaat uit twee afgevaardigden van de Commissie — één als vertegenwoordiger van het directe actieprogramma en één als coördinator van de gecoördineerde actie van de Gemeenschap —, een afgevaardigde van elk deelnemend derde land, een afgevaardigde van elke Lid-Staat als vertegenwoordiger van het nationale programma, en uit de projectleider. Iedere afgevaardigde kan zich door deskundigen laten vergezellen.
-

*BIJLAGE C***Voorschriften met betrekking tot de financiering**

- I. Deze bepalingen behelzen de voorschriften met betrekking tot de financiering bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie op het gebied van de analyse van organische microverontreinigingen in water (actie COST 64 b bis).
- II. Aan het begin van elk begrotingsjaar zendt de Commissie elk van de deelnemende derde landen een stortingsopvraging toe. Deze stortingsopvragingen vertegenwoordigen de bijdrage van het deelnemende derde land en zijn uitgedrukt zowel in Europese rekeneenheden als in valuta van dit derde land, waarbij de waarde van de Europese rekeneenheid is bepaald in het Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en wordt vastgesteld op de datum van de stortingsopvraging.

De deelnemende derde landen storten hun bijdrage aan het begin van elk jaar en ten laatste op 31 maart. De bijdrage bedraagt maximaal 32 000 Europese rekeneenheden per deelnemend derde land. Elke vertraging bij de storting van de jaarlijkse bijdrage geeft aanleiding tot het betalen door het deelnemende derde land van rente ten belope van de hoogste discontovoet die in de Staten op de vervaldatum wordt toegepast. Deze rente wordt met 0,25 punten per maand vertraging verhoogd. De aldus verhoogde rente geldt voor de gehele periode van de vertraging.
- III. De bijdragen van de deelnemende derde landen worden als krediet geboekt voor de gecoördineerde actie door opname op de staat van ontvangsten van de begroting van de Commissie als ontvangsten in de zin van artikel 90, lid 4, tweede alinea, van het Financieel Reglement van 21 december 1977 dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.
- IV. Het vervalboek van de te voorziene kosten van de coördinatie als bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst is opgenomen in de bijlage.
- V. Het van kracht zijnde Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op het beheer van de kredieten; bovendien neemt de Commissie het beheer waar overeenkomstig de interne voorschriften inzake de uitvoering van de begroting.
- VI. Na de afsluiting van elk begrotingsjaar wordt een rapport opgesteld over de stand van de kredieten met betrekking tot de gecoördineerde actie, dat ter informatie aan de deelnemende derde landen wordt toegestuurd.

VERVALBOEK VOOR DE GECOORDINEERDE ACTIE OVER DE MEERJARENPERIODE

„Analyse van organische microverontreinigingen in water”
(actie COST 64 b bis)

Begrotingspost 3371 „Uitvoering van gecoördineerde acties”

(in FFE)

	1979		1980		1981		1982		Totaal	
	VK	BK	VK	BK	VK	BK	VK	BK	VK	BK
I. Aanvankelijke raming van de globale behoeften (cijfers, zoals deze voorkomen in het vervalboek van betalingsverplichtingen en betalingen en de tabel van overeenstemming in bijlage II van de begroting van de Commissie):										
— Personeel	63 100	63 100								
— Huishoudelijke uitgaven	14 000	14 000								
— Contracten	48 900	48 900								
			121 050	121 050	126 750	126 750	106 200	106 200	480 000	480 000
Totaal (te dekken door middel van kredieten van post 3371)	126 000	126 000	121 050	121 050	126 750	126 750	106 200	106 200	480 000	480 000
II. Herziening raming van de uitgaven, gelet op aanvullende behoeften ten gevolge van de toe- treding van deelnemende derde landen:										
— Personeel	63 100	63 100								
— Huishoudelijke uitgaven	14 000	14 000								
— Contracten	48 900	48 900								
	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	128 000	128 000
Nieuw totaal	126 000	126 000	121 050	121 050	126 750	126 750	106 200	106 200	480 000	480 000
	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	128 000	128 000
III. Verschil tussen I en II, te dekken door middel van de bijdragen van de deelnemende derde landen	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	4 × 8 000	128 000	128 000

VK: Vastleggingskredieten.

BK: Betalingskredieten.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 18 december 1979

betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake een gecoördineerde actie betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen (actie COST 90)

(80/179/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

BESLUIT:

Artikel 1

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Besluit 78/177/EEG van de Raad van 20 februari 1978 tot vaststelling van een gecoördineerd programma van de Europese Economische Gemeenschap betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen ⁽¹⁾, inzonderheid artikel 6, lid 1,

Gezien het door de Commissie ingediende ontwerp-besluit,

Overwegende dat de Commissie, overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Besluit 78/177/EEG onderhandelingen heeft gevoerd over het sluiten van een overeenkomst met bepaalde derde landen die deelnemen aan de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST), ten einde de in dit besluit bedoelde coördinatie uit te breiden tot onderzoek dat in deze landen wordt verricht;

Overwegende dat deze Overeenkomst moet worden goedgekeurd,

De Overeenkomst — overleg Gemeenschap—COST — tussen de Europese Economische Gemeenschap, Zweden en Zwitserland inzake een gecoördineerde actie betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen (actie COST 90) wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 18 december 1979.

Voor de Raad

De Voorzitter

B. LENIHAN

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 25.

OVEREENKOMST

overleg Gemeenschap—COST inzake een gecoördineerde actie betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen (actie COST 90)

DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

hierna „de Gemeenschap” genoemd,

ZWEDEN EN ZWITSERLAND,

hierna „de deelnemende derde landen” genoemd,

Overwegende dat een gecoördineerde Europese actie inzake het onderzoek op het gebied van de levensmiddelentechnologie doeltreffend kan bijdragen tot een vermindering van de milieuverontreiniging en tot een meer economisch gebruik van de nationale hulpbronnen;

Overwegende dat door de Zweedse delegatie in het kader van de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST) een onderzoekprogramma is voorgesteld op het gebied van de levensmiddelentechnologie;

Overwegende dat de Raad van de Europese Gemeenschappen bij zijn besluit van 20 februari 1978 een gecoördineerd programma van de Gemeenschap heeft vastgesteld betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen;

Overwegende dat de Lid-Staten van de Gemeenschap en de deelnemende derde landen, hierna „de Staten” genoemd, het voornemen hebben om in het kader van de voor hun nationale programma's geldende regels en procedures het in bijlage A omschreven onderzoek te verrichten en van mening zijn dat coördinatie van dit onderzoek wederzijdse voordelen zal opleveren;

Overwegende dat met het bij de gecoördineerde actie bedoelde onderzoek een financiële bijdrage van circa 9 miljoen Europese rekeneenheden van de zijde van de Staten zal zijn gemoeid,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

De Gemeenschap en de deelnemende derde landen, hierna „de Overeenkomstsluitende Partijen” genoemd, nemen gedurende een periode die loopt tot en met 24 februari 1981 deel aan een gecoördineerde actie betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen.

Deze actie bestaat uit de coördinatie van het gecoördineerd programma van de Gemeenschap en de overeen-

komstige programma's van de deelnemende derde landen. De programma's waarop deze Overeenkomst betrekking heeft, zijn vermeld in bijlage A.

De Staten blijven de volledige verantwoordelijkheid dragen voor het onderzoek dat door hun nationale instellingen of lichamen wordt verricht.

Artikel 2

De coördinatie tussen de Overeenkomstsluitende Partijen vindt plaats in het kader van een Coördinatiecomité Gemeenschap—COST, hierna „het Comité” genoemd.

Het Comité stelt zijn reglement van orde vast. Het secretariaat van het Comité wordt waargenomen door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, hierna „de Commissie” genoemd.

Mandaat en samenstelling van het Comité worden omschreven in bijlage B.

Artikel 3

Ten einde optimale doeltreffendheid bij de uitvoering van de gecoördineerde actie te verzekeren, wordt door de Commissie in overleg met de deelnemende derde landen een projectleider benoemd.

Artikel 4

De financiële bijdrage van de Overeenkomstsluitende Partijen in de kosten van de coördinatie is vastgesteld op:

- maximaal 250 000 Europese rekeneenheden voor de Gemeenschap voor een periode van drie jaar, die loopt vanaf 25 februari 1978;
- maximaal 10 000 Europese rekeneenheden voor elk deelnemend derde land, voor de periode bedoeld in artikel 1, eerste alinea.

De Europese rekeneenheid is die welke is vastgesteld in het van kracht zijnde Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en de financiële bepalingen die uit hoofde van dat Reglement zijn vastgesteld.

De voorschriften met betrekking tot de financiering van de Overeenkomst zijn vervat in bijlage C.

Artikel 5

1. In het kader van het Comité wisselen de Staten geregeld alle dienstige gegevens uit betreffende het verloop van het onderzoek waarop de gecoördineerde actie betrekking heeft. Zij stellen bovendien alles in het werk om gegevens te verstrekken over soortgelijk onderzoek dat door andere lichamen wordt gepland of wordt verricht. Deze informatie zal vertrouwelijk worden behandeld, indien de Staat die deze ter beschikking stelt daarom verzoekt.

2. De Commissie stelt elk jaar, in overleg met het Comité, en op grond van de verstrekte gegevens, een rapport op over de stand van de werkzaamheden en zendt dit toe aan de Staten.

3. Aan het einde van de voor de gecoördineerde actie vastgestelde periode, zendt de Commissie in overleg met het Comité de Staten een beknopt rapport toe over de uitvoering en de resultaten van de actie. Zij publiceert dit rapport zes maanden na toezending, tenzij een Staat hiertegen bezwaar aantekent. In dat geval wordt het rapport vertrouwelijk behandeld en, op verzoek en in overleg met het Comité, alleen verspreid onder de instellingen en ondernemingen die zodanige onderzoek- of produktiewerkzaamheden verrichten dat toegang tot de resultaten van het onderzoek waarop de gecoördineerde actie betrekking heeft, gerechtvaardigd is.

Artikel 6

1. Na de ondertekening van deze Overeenkomst stelt elke Overeenkomstsluitende Partij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen zo spoedig mogelijk in kennis van de voltooiing van de uit hoofde van haar interne bepalingen vereiste procedures voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

2. Voor de Overeenkomstsluitende Partijen die de in lid 1 bedoelde kennisgeving hebben verricht, treedt deze Overeenkomst in werking op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de Gemeenschap en ten

minste één deelnemend derde land deze kennisgeving hebben verricht.

Voor de Overeenkomstsluitende Partijen die de kennisgeving na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst verrichten, treedt zij in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de kennisgeving werd verricht.

De Overeenkomstsluitende Partijen die bij de inwerkingtreding van de Overeenkomst nog geen kennisgeving hebben verricht, mogen, gedurende een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, zonder stemrecht deelnemen aan de werkzaamheden van het Comité.

3. Andere Europese landen die aan de op 22 en 23 november 1971 te Brussel gehouden Ministerconferentie hebben deelgenomen, kunnen binnen zes maanden na de inwerkingtreding tot deze Overeenkomst toetreden. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De Staat die toetreedt tot de Overeenkomst wordt Overeenkomstsluitende Partij in de zin van artikel 1 op de datum van nederlegging van de akte van toetreding.

4. De Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt elke Overeenkomstsluitende Partij in kennis van de nederlegging van de in lid 1 bedoelde kennisgevingen, van de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst en van de nederlegging van de in lid 3 bedoelde akten van toetreding.

Artikel 7

Deze Overeenkomst, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen, dat een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift doet toekomen aan elke Overeenkomstsluitende Partij.

Voor de Europese Economische Gemeenschap

Voor de Regering van het Koninkrijk Zweden

Voor de Regering van de Zwitserse Bondsstaat

*BIJLAGE A***Programma's waarop de Overeenkomst betrekking heeft****1. Reologie van vloeibare levensmiddelen (viscositeit)**

- 1.0. geen specifiek produkt
- 1.1. zuivelprodukten
- 1.2. gesuikerde produkten
- 1.3. graanprodukten
- 1.4. produkten op basis van vruchten

2. Sorptie (wateractiviteit)

- 2.0. geen specifiek produkt
- 2.2. gesuikerde produkten
- 2.4. produkten op basis van vruchten
- 2.6. vleesprodukten

3. Thermische eigenschappen

- 3.0. geen specifiek produkt
- 3.4. produkten op basis van vruchten
- 3.5. produkten op basis van groenten
- 3.6. vleesprodukten
- 3.7. visprodukten

*BIJLAGE B***Mandaat en samenstelling van het Coördinatiecomité Gemeenschap—COST****„Effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen”****1. Het Comité**

- 1.1. draagt bij tot de optimale uitvoering van de actie door advies over alle aspecten ervan uit te brengen;
 - 1.2. beoordeelt de resultaten van de actie en trekt conclusies over de toepassing ervan;
 - 1.3. draagt zorg voor de uitwisseling van gegevens bedoeld in artikel 5, lid 1, van de Overeenkomst;
 - 1.4. geeft richtsnoeren aan de projectleider;
 - 1.5. kan voor elk van de drie in bijlage A omschreven fysische eigenschappen een subcomité oprichten, dat voor de goede uitvoering van het programma zorg draagt.
2. De rapporten en adviezen van het Comité worden ter kennis gebracht van de Staten.
3. Het Comité bestaat uit een afgevaardigde van de Commissie als coördinator van het gecoördineerde programma van de Gemeenschap, een afgevaardigde van elk deelnemend derde land, een afgevaardigde van elke Lid-Staat als vertegenwoordiger van het nationaal programma, en uit de projectleider. Iedere afgevaardigde kan zich door deskundigen laten vergezellen.
-

*BIJLAGE C***Voorschriften met betrekking tot de financiering**

- I. Deze bepalingen behelzen de voorschriften met betrekking tot de financiering bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst betreffende een gecoördineerde actie betreffende het effect van behandelingen op de fysische eigenschappen van levensmiddelen (actie COST 90).
- II. Aan het begin van elk begrotingsjaar zendt de Commissie elk van de deelnemende derde landen een stortingsopvraging toe. Deze stortingsopvragingen vertegenwoordigen de bijdrage van het deelnemende derde land en zijn uitgedrukt zowel in Europese rekeneenheden als in valuta van dit derde land, waarbij de waarde van de Europese rekeneenheid is bepaald in het Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en wordt vastgesteld op de datum van de stortingsopvraging.

De deelnemende derde landen storten hun bijdrage aan het begin van elk jaar en ten laatste op 31 maart. De bijdrage bedraagt maximaal 10 000 Europese rekeneenheden per deelnemend derde land. Elke vertraging bij de storting van de jaarlijkse bijdrage geeft aanleiding tot het betalen door het deelnemende derde land van rente ten belope van de hoogste discontovoet die in de Staten op de vervaldatum wordt toegepast. Deze rente wordt met 0,25 punt per maand vertraging verhoogd. De aldus verhoogde rente geldt voor de gehele periode van de vertraging.
- III. De bijdragen van de deelnemende derde landen worden als krediet geboekt voor de gecoördineerde actie door opname op de staat van ontvangsten van de begroting van de Commissie als ontvangsten in de zin van artikel 90, lid 4, tweede alinea, van het Financieel Reglement van 21 december 1977 dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.
- IV. Het vervalboek van de te voorziene kosten van de coördinatie als bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst is opgenomen in de bijlage.
- V. Het van kracht zijnde Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op het beheer van de kredieten; bovendien neemt de Commissie het beheer waar overeenkomstig de interne voorschriften inzake de uitvoering van de begroting.
- VI. Na de afsluiting van elk begrotingsjaar wordt een rapport opgesteld over de stand van de kredieten met betrekking tot de gecoördineerde actie, dat ter informatie aan de deelnemende derde landen wordt toegestuurd.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 20 december 1979

betreffende de sluiting van de na onderhandelingen op grond van artikel XXVIII van het GATT tussen de Europese Economische Gemeenschap en Oostenrijk tot stand gekomen Overeenkomst inzake bepaalde produkten van de voedingsmiddelenindustrie

(80/180/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien de aanbeveling van de Commissie,

Overwegende dat Oostenrijk, zich beroepend op artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT) kennis heeft gegeven van zijn voornemen tariefconcessies voor bepaalde produkten, waarvan de Europese Economische Gemeenschap de voornaamste leverancier is, in te trekken;

Overwegende dat de Commissie op grond van artikel XXVIII van het GATT onderhandelingen heeft gevoerd met Oostenrijk; dat zij met dit land een bevredigende overeenkomst heeft bereikt,

BESLUIT:

Artikel 1

De na onderhandelingen op grond van artikel XXVIII van het GATT tot stand gekomen Overeenkomst tussen

de Europese Economische Gemeenschap en Oostenrijk inzake bepaalde produkten van de voedingsmiddelenindustrie wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is de Overeenkomst te ondertekenen, ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

Artikel 3

Het resultaat van de onderhandelingen wordt meegedeeld aan de Partijen bij de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel.

Gedaan te Brussel, 20 december 1979.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

J. TUNNEY

BIJLAGE

Na onderhandelingen op grond van artikel XXVIII van het GATT tussen de Europese Economische Gemeenschap en Oostenrijk tot stand gekomen Overeenkomst inzake bepaalde produkten van de voedingsmiddelenindustrie

De delegaties van Oostenrijk en van de Commissie van de Europese Gemeenschappen hebben hun op grond van artikel XXVIII gevoerde onderhandelingen over de wijziging of intrekking van in lijst XXXII — Oostenrijk opgenomen concessies afgesloten met het in bijgaand verslag vermelde resultaat.

Genève, 2 oktober 1979.

(Onder voorbehoud van ratificatie)

Voor de delegatie van Oostenrijk

*Voor de delegatie van de Commissie
van de Europese Gemeenschappen*

RESULTATEN VAN DE OP GROND VAN ARTIKEL XXVIII GEVOERDE ONDERHANDELINGEN OVER DE WIJZIGING OF INTREKKING VAN IN LIJST XXXII — OOSTENRIJK OPGENOMEN CONCESSIONS

WIJZIGINGEN IN LIJST XXXII — OOSTENRIJK

A. In te trekken concessies

aa) *Oorspronkelijk tot stand gekomen in het kader van het Protocol van Genève (1967)*

Nr. van het douanetarief	Omschrijving	Geconsolideerd douanerecht
ex 07.02	Aardappelen, al dan niet gekookt of gebakken, bevroren	in % ad val. of in Schilling per 100 kg 20 %
19.02	Moutextract; meel-, gries-, griesmeel-, zetmeel- en moutextractpreparaten voor kindervoeding, voor diervoeding of voor keukengebruik, zonder cacao of met minder dan 50 gewichtspercenten cacao:	
	B. andere:	
	1. Preparaten op basis van melk of eieren	27 %
	2. overige	29 % maar niet minder dan 280,— Schilling per 100 kg

Nr. van het douanetarief	Omschrijving	Geconsolideerd douanerecht
19.05	Graanpreparaten vervaardigd door poffen of door roosteren (gepofte rijst, corn-flakes en dergelijke)	in % ad val. of in Schilling per 100 kg 20 %
20.02	Groenten en moeskruiden, bereid of verduurzaamd zonder azijn af azijnzuur: A. in luchtdichte verpakking met een brutogewicht van ten hoogste 15 kg: 5. andere: ex b) Aardappelen	 370,—
21.07	Produkten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen: B. andere, behalve: — suikerstropen met toegevoegde aromatische stoffen of kleurstof en — extracten vermengd met andere stoffen voor de vervaardiging van voedingsmiddelen	 30 % maar niet minder dan 280,— Schilling per 100 kg
ex 22.02	Limonade (gearomatiseerd mineraalwater en gearomatiseerd spuitwater daaronder begrepen) en andere alcoholvrije dranken, met uitzondering van de vruchte- en groentesappen bedoeld bij post 20.07, behalve die op basis van melk	 22 %
23.03	Bietenpulp, uitgeperst suikerriet (ampas) en andere afvallen van de suikerindustrie; bostel (brouwerijafval); afvallen van branderijen; afvallen van zetmeelfabrieken en dergelijke afvallen: B. andere:	 vrij

bb) Oorspronkelijk tot stand gekomen in het kader van de Torquay-lijsten

Nr. van het douanetarief	Omschrijving	Geconsolideerd douanerecht
ex 19.08	A. Biscuits, gezoet B. Biscuits, ongezoet	in % ad val. of in Schilling per 100 kg 980,— 770,—

C. Verlaging of wijziging van geconsolideerde douanerechten in bestaande lijsten

Nr. van het douanetarief	Omschrijving	Geconsolideerd douanerecht	Te consolideren recht
09.01	Koffie, cafeïnevrije koffie daaronder begrepen, ook indien gebrand; bolsters en schillen van koffie; koffiesurrogaten, welke koffie bevatten, ongeacht de mengverhouding:	in % ad val. of in Schilling per 100 kg	in % ad val. of in Schilling per 100 kg
	B. gebrand:	30 %	15 %
18.04	Cacaoboter, cacaovet en cacao-olie daaronder begrepen	8 %	5 %
20.02	Groenten en moeskruiden, bereid of verduurzaamd zonder azijn of azijnzuur:		
	A. In luchtdichte verpakking met een bruto gewicht van ten hoogste 15 kg:		
	5. andere:		
	ex b) Aardappelen	—	10 % + ve
21.02	Extracten en essences, van koffie, van thee of van maté en preparaten van deze extracten of essences; gebrande cichorei en andere gebrande koffiesurrogaten en extracten daarvan:		
	A. Extracten van koffie, in vaste vorm	24 %	12 %

NB

De afkorting „ve” betekent dat Oostenrijk zich het recht voorbehoudt een variabel element op te leggen, dat van tijd tot tijd wordt vastgesteld in het kader van de voorschriften inzake uit landbouwprodukten vervaardigde produkten.

D. Nieuwe concessies voor posten die niet in bestaande lijsten voorkomen

Nr. van het douanetarief	Omschrijving	Geconsolideerd douanerecht	Te consolideren recht
ex 23.07	Onder deze posten vallende produkten (veevoeder, samengesteld met melasse of met suiker; andere bereidingen van de soorten welke worden gebezigd voor het voederen van dieren) binnen een jaarquotum van 5 200 ton, behalve:	in % ad val. of in Schilling per 100 kg	in % ad val. of in Schilling per 100 kg
	— visperswater en perswater van zeezoogdieren, ook indien ingedampt („solubles”)		
	— produkten met een totaal gehalte aan suiker van 40 of meer gewichtspersen, uitgedrukt in invertsuiker, of met een zetmeelgehalte, bepaald volgens de gewijzigde polarimetrische Ewers-methode, van 40 of meer gewichtspersen, of met een lactosegehalte van 2 of meer gewichtspersen	30 %	15 %
	Het quotumjaar begint op 1 januari van elk jaar.		

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 20 december 1979

inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten op het gebied van de meeteenheden, en tot intrekking van Richtlijn 71/354/EEG

(80/181/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien Richtlijn 71/354/EEG van de Raad van 18 oktober 1971 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten op het gebied van de meeteenheden ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 76/770/EEG ⁽²⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽⁴⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁵⁾,

Overwegende dat meeteenheden onmisbaar zijn voor alle meetmiddelen, voor de weergave van alle metingen en voor de aanduiding van alle grootheden; dat meeteenheden in de meeste sectoren van menselijke activiteit worden gebruikt; dat een zo groot mogelijke duidelijkheid bij het gebruik ervan moet worden gegarandeerd; dat derhalve het gebruik in de Gemeenschap van meeteenheden in het economisch verkeer, op de gebieden van volksgezondheid en openbare veiligheid alsmede voor wat de handelingen van bestuursrechtelijke aard betreft, moet worden gereguleerd;

Overwegende dat er evenwel op het gebied van het internationaal vervoer internationale overeenkomsten of verdragen bestaan die bindend zijn voor de Gemeenschap of de Lid-Staten; dat deze overeenkomsten of verdragen moeten worden nageleefd;

Overwegende dat de wetgevingen die in de Lid-Staten het gebruik van meeteenheden regelen, van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen en daardoor het handelsverkeer belemmeren; dat het derhalve noodzakelijk is de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen te harmoniseren met het oog op de opheffing van deze belemmeringen;

Overwegende dat er met betrekking tot de meeteenheden internationale resoluties zijn aanvaard, welke zijn uitgevaardigd door de Algemene Conferentie voor maten en gewichten (CGPM), ingesteld bij de op 20 mei 1875 te Parijs ondertekende Meterconventie, waarbij alle Lid-Staten zijn aangesloten; dat deze resoluties hebben geleid tot invoering van het „Internationaal stelsel van meeteenheden” (SI);

Overwegende dat de Raad op 18 oktober 1971 Richtlijn 71/354/EEG heeft vastgesteld tot harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten met het oog op de opheffing van belemmeringen voor het handelsverkeer door het invoeren op communautair niveau van het internationaal stelsel van meeteenheden; dat Richtlijn 71/354/EEG is gewijzigd bij de Toetredingsakte en bij Richtlijn 76/770/EEG;

Overwegende dat niet alle belemmeringen op dit gebied door deze communautaire bepalingen zijn weggenomen; dat in Richtlijn 76/770/EEG wordt bepaald dat de situatie van de in hoofdstuk D van de bijlage bij deze richtlijn genoemde meeteenheden, namen en symbolen, vóór 31 december 1979 moet worden bezien; dat het bovendien noodzakelijk is gebleken de situatie voor bepaalde andere meeteenheden opnieuw te bezien;

Overwegende dat er, om aanzienlijke moeilijkheden te voorkomen, in een overgangperiode moet worden voorzien waarin de meeteenheden die niet verenigbaar zijn met het internationale stelsel kunnen worden afgeschaft; dat het evenwel noodzakelijk is dat de Lid-Staten die zulks wensen in staat worden gesteld om op hun grondgebied de bepalingen van hoofdstuk I van de bijlage zo spoedig mogelijk verplicht te stellen; dat het derhalve noodzakelijk is deze overgangperiode op communautair niveau te beperken waarbij het de Lid-Staten vrij staat om van deze overgangperiode niet ten volle gebruik te maken;

Overwegende dat er tijdens de overgangperiode een duidelijke situatie moet worden gehandhaafd op het gebied van het gebruik van meeteenheden in het handelsverkeer tussen Lid-Staten, zulks met name ter bescherming van de consument; dat de verplichting die de Lid-Staten wordt opgelegd om het gebruik van aanvullende aanduidingen op uit andere Lid-Staten ingevoerde producten en apparaten, machines of installaties gedurende deze overgangperiode te aanvaarden, daarvoor goed geschikt lijkt;

⁽¹⁾ PB nr. L 243 van 29. 10. 1971, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 204.

⁽³⁾ PB nr. C 81 van 28. 3. 1979, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. C 127 van 21. 5. 1979, blz. 80.

⁽⁵⁾ Advies uitgebracht op 24 en 25. 10. 1979 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

Overwegende dat de systematische toepassing van een dergelijke oplossing op alle meetmiddelen, onder meer op medische apparatuur, evenwel niet noodzakelijkerwijze wenselijk is; dat de Lid-Staten derhalve op hun grondgebied moeten kunnen eisen dat de aanduidingen van de grootheden op meetmiddelen in één wettelijke meeteenheid zijn aangegeven;

Overwegende dat de onderhavige richtlijn de verdere fabricage van reeds op de markt gebrachte produkten onverlet laat; dat zij evenwel betrekking heeft op het op de markt brengen en het gebruik van produkten, apparaten, machines of installaties waarop de grootheden zijn aangeduid in meeteenheden die niet langer de wettelijke meeteenheden zijn en welke produkten, apparaten, machines of installaties noodzakelijk zijn ter aanvulling of vervanging van onderdelen of delen van produkten, apparaten, machines, installaties of meetmiddelen die reeds op de markt zijn gebracht; dat het derhalve noodzakelijk is dat de Lid-Staten het op de markt brengen en het gebruik van dergelijke produkten en apparaten, machines of installaties voor aanvulling of vervanging toestaan, zelfs wanneer de grootheden hierop zijn aangeduid in niet langer wettelijke meeteenheden, ten einde het verdere gebruik van reeds op de markt gebrachte produkten, apparaten, machines, installaties of meetmiddelen mogelijk te maken;

Overwegende dat de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) op 1 maart 1974 een internationale norm heeft goedgekeurd inzake de weergave van Sleenheden en andere eenheden voor gebruik in systemen met een beperkt stel tekens; dat het derhalve aanbeveling verdient dat de Gemeenschap de oplossingen aanvaardt die met norm ISO-2955 van 1 maart 1974 reeds in een ruimer internationaal verband zijn goedgekeurd;

Overwegende dat de communautaire bepalingen op het gebied van meeteenheden over verschillende communautaire teksten verspreid zijn; dat de materie van de meeteenheden van zodanig belang is dat naar één communautaire tekst moet kunnen worden verwezen; dat in de onderhavige richtlijn aldus alle communautaire bepalingen op dit gebied bij elkaar worden gebracht en dat Richtlijn 71/354/EEG dient te worden ingetrokken,

HEEFT DE ONDERHAVIGE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De wettelijke meeteenheden in de zin van deze richtlijn die moeten worden gebruikt om daarin grootheden uit te drukken, zijn:

- a) die welke zijn vermeld in hoofdstuk I van de bijlage;
- b) die welke zijn vermeld in hoofdstuk II van de bijlage, zulks tot een door de Lid-Staten vastgestelde datum; deze datum is uiterlijk 31 december 1985;
- c) die welke zijn vermeld in hoofdstuk III van de bijlage, in die Lid-Staten waarin deze eenheden op 21 april 1973 waren toegestaan, en zulks tot een door de Lid-Staten vast te stellen datum; deze datum mag een door de Raad vóór 31 december 1989 op basis van artikel 100 van het Verdrag vastgestelde einddatum niet overschrijden.

Artikel 2

- a) De uit artikel 1 voortvloeiende verplichtingen hebben betrekking op de meetmiddelen die worden gebruikt, op de metingen die worden verricht en op de aanduidingen van in eenheden uitgedrukte grootheden in het economische verkeer en op de gebieden van volksgezondheid en veiligheid, alsmede op handelingen van bestuursrechtelijke aard.
- b) Deze richtlijn laat onverlet het gebruik op het gebied van de scheepvaart, de luchtvaart en het spoorwegverkeer van andere dan de in deze richtlijn verplicht gestelde eenheden, die zijn vastgesteld bij voor de Gemeenschap of de Lid-Staten bindende internationale overeenkomsten of verdragen.

Artikel 3

1. Er is een aanvullende aanduiding in de zin van deze richtlijn wanneer een aanduiding in een eenheid van hoofdstuk I van de bijlage vergezeld gaat van een of meer aanduidingen in eenheden die niet zijn opgenomen in hoofdstuk I.
2. Het gebruik van aanvullende aanduidingen wordt toegestaan tot en met 31 december 1989.
3. De Lid-Staten kunnen evenwel eisen dat de aanduidingen van grootheden op meetmiddelen slechts in één wettelijke meeteenheid worden uitgedrukt.
4. De aanduiding van de in hoofdstuk I vermelde meeteenheid moet overheersen. In het bijzonder moeten de aanduidingen in meeteenheden die niet in hoofdstuk I voorkomen, worden uitgedrukt in tekens die ten hoogste even groot zijn als die van de overeenkomstige aanduidingen in de meeteenheden van hoofdstuk I.
5. De toestemming tot het gebruik van aanvullende aanduidingen mag tot na 31 december 1989 worden verlengd.

Artikel 4

Het gebruik van meeteenheden die niet of niet langer wettelijk zijn, wordt toegestaan

- voor produkten, apparaten, machines en installaties die op het tijdstip van de aanvaarding van deze richtlijn reeds op de markt zijn gebracht en/of reeds in gebruik zijn genomen;

— voor onderdelen of delen van produkten, apparaten, machines en installaties die nodig zijn ter aanvulling of vervanging van onderdelen of delen van die produkten, apparaten, machines en installaties.

Voor de afleesinrichtingen van meetmiddelen mag het gebruik van wettelijke meeteenheden echter verplicht worden gesteld.

Artikel 5

De internationale norm ISO 2955 van 1 maart 1974 „Information processing — Representations of SI and other units for use in systems with limited character sets” is van toepassing op het in punt 1 van deze norm omschreven gebied.

Artikel 6

Richtlijn 71/354/EEG wordt per 1 oktober 1981 ingetrokken.

In afwijking van het bepaalde in Richtlijn 71/354/EEG en met inachtneming van artikel 1 van de onderhavige richtlijn staan de Lid-Staten echter, ook na 31 december 1979, het gebruik van de volgende meeteenheden toe of blijven zij dat toelaten:

millimeter kwik	(hoofdstuk II)
poise	(hoofdstuk II)
stokes	(hoofdstuk II)
yard	(hoofdstuk III)
square yard	(hoofdstuk III)
therm	(hoofdstuk III).

Artikel 7

- a) De Lid-Staten dienen vóór 1 juli 1981 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen; zij stellen de Commissie hiervan in kennis.

Deze bepalingen treden in werking op 1 oktober 1981.

- b) Na de kennisgeving van deze richtlijn dragen de Lid-Staten er voorts zorg voor dat ieder ontwerp van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij overwegen in te voeren op het gebied waarop deze richtlijn van toepassing is, tijdig ter kennis van de Commissie wordt gebracht, ten einde de Commissie de gelegenheid te bieden haar opmerkingen te maken.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 20 december 1979.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. TUNNEY

BIJLAGE

HOOFDSTUK I

WETTELIJKE MEETEENHEDEN BEDOELD IN ARTIKEL 1, SUB a)

1. SI-EENHEDEN EN HUN DECIMALE VEELVOUDEN EN DELEN

1.1. SI-grondeenheden

Grootheid	Eenheid	
	naam	symbool
lengte	meter	m
massa	kilogram	kg
tijd	seconde	s
elektrische stroom	ampère	A
thermodynamische temperatuur	kelvin	K
hoeveelheid stof	mol	mol
lichtsterkte	candela	cd

De definities der SI-grondeenheden luiden als volgt:

Eenheid van lengte

De meter is de lengte gelijk aan 1 650 763,73 golflengten in het luchtledige van de straling overeenkomend met de overgang tussen de niveaus 2p₁₀ en 5d₅ van het atoom krypton 86.

(11e CGPM — 1960 — resolutie 6)

Eenheid van massa

Het kilogram is eenheid van massa; het is gelijk aan de massa van het internationale prototype van het kilogram.

(3e CGPM — 1901 — blz. 70 van de acta)

Eenheid van tijd

De seconde is de tijdsduur van 9 192 631 770 perioden van de straling overeenkomend met de overgang tussen de twee hyperfijn niveaus van de grondtoestand van het atoom cesium 133.

(13e CGPM — 1967 — resolutie 1)

Eenheid van elektrische stroom

De ampère is de constante stroom die, indien hij wordt onderhouden in twee evenwijdige, rechtlijnige en oneindig lange geleiders van te verwaarlozen cirkelvormige doorsnede, welke geplaatst zijn in het luchtledige op een onderlinge afstand van 1 meter, tussen deze twee geleiders een kracht veroorzaakt gelijk 2×10^{-7} newton voor ieder meter lengte.

(CIPM — 1946 — resolutie 2, goedgekeurd door de 9e CGPM — 1948)

Eenheid van thermodynamische temperatuur

De kelvin, eenheid van thermodynamische temperatuur, is het $1/273,16$ gedeelte van de thermodynamische temperatuur van het tripelpunt van water.

(13e CGPM — 1967 — resolutie 4)

Eenheid van hoeveelheid stof

De mol is de hoeveelheid stof van een systeem dat evenveel elementaire entiteiten bevat als er atomen zijn in 0,012 kilogram koolstof 12.

Bij gebruikmaking van de mol moeten de elementaire entiteiten worden gespecificeerd; deze kunnen atomen, moleculen, ionen, elektronen, andere deeltjes of bepaalde groeperingen van dergelijke deeltjes zijn.

(14e CGPM — 1971 — resolutie 3)

Eenheid van lichtsterkte

De candela is de lichtsterkte, in een gegeven richting, van een bron die een monochromatische straling met een frequentie van 540×10^{12} hertz uitzendt en waarvan de stralingssterkte in die richting $1/683$ watt per steradiaal is.

(16e CGPM — 1979 — resolutie 3)

1.1.1. Eigen naam en symbool van de SI-eenheid van celsiustemperatuur

Grootheid	Eenheid	
	naam	symbool
celsiustemperatuur	graad Celsius	°C

De celsiustemperatuur t is gedefinieerd als het verschil $t = T - T_0$ tussen twee thermodynamische temperaturen T en T_0 waarbij $T_0 = 273,15$ kelvin. Een temperatuurinterval of -verschil kan hetzij in kelvin, hetzij in graad Celsius worden uitgedrukt. Een graad Celsius is gelijk aan een kelvin.

1.2. Andere SI-eenheden**1.2.1. Aanvullende SI-eenheden**

Grootheid	Eenheid	
	naam	symbool
vlakke hoek	radiaal	rad
ruimtehoek	steradiaal	sr

(11e CGPM — 1960 — resolutie 12)

De definities der aanvullende SI-eenheden luiden als volgt:

Eenheid van vlakke hoek

De radiaal is de vlakke hoek tussen twee stralen van een cirkel, die op de omtrek een boog afsnijden waarvan de lengte gelijk is aan die van de straal.

(Internationale norm ISO 31 — 1, december 1965)

Eenheid van ruimtehoek

De steradiaal is de ruimtehoek die, wanneer zijn top samenvalt met het middelpunt van een bol, op die bol een oppervlakte uitsnijdt gelijk aan die van een vierkant met de straal van de bol als zijde.

(Internationale norm ISO 31 — I, december 1965)

1.2.2. Afgeleide SI-eenheden

De afgeleide SI-eenheden zijn eenheden die op coherente wijze zijn afgeleid van de SI-grondeenheden en de aanvullende SI-eenheden. Deze eenheden worden gegeven in de vorm van machtsprodukten van de SI-grondeenheden en/of de aanvullende SI-eenheden met een getalfactor gelijk aan 1.

1.2.3. Afgeleide SI-eenheden met eigen namen en symbolen

Grootheid	Eenheid		Uitdrukking	
	naam	symbool	in andere SI-eenheden	in SI-grondeenheden of aanvullende SI-eenheden
frequentie	hertz	Hz		s^{-1}
kracht	newton	N		$m \cdot kg \cdot s^{-2}$
druk en spanning	pascal	Pa	$N \cdot m^{-2}$	$m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-2}$
energie, arbeid, hoeveelheid warmte	joule	J	$N \cdot m$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2}$
vermogen ⁽¹⁾ , energiestroom	watt	W	$J \cdot s^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3}$
hoeveelheid elektriciteit, elektrische lading	coulomb	C		$s \cdot A$
elektrische spanning, elektrische potentiaal, elektromotorische spanning	volt	V	$W \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-1}$
elektrische weerstand	ohm	Ω	$V \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-2}$
geleiding	siemens	S	$A \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^3 \cdot A^2$
elektrische capaciteit	farad	F	$C \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^4 \cdot A^2$
magnetische flux	weber	Wb	$V \cdot s$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
magnetische inductie	tesla	T	$Wb \cdot m^{-2}$	$kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
inductantie	henry	H	$Wb \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-2}$
lichtstroom	lumen	lm		$cd \cdot sr$
verlichtingssterkte	lux	lx	$lm \cdot m^{-2}$	$m^{-2} \cdot cd \cdot sr$
activiteit, (ioniserende straling)	becquerel	Bq		s^{-1}
geabsorbeerde dosis, soortelijke energieoverdracht, kerma, geabsorbeerde dosisindex	gray	Gy	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
dosisequivalent	sievert	Sv	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$

⁽¹⁾ Eigen namen van de eenheid van vermogen: voltampère, symbool „VA”, voor het uitdrukken van het schijnbaar vermogen van de elektrische wisselstroom, en var, symbool „var”, voor het uitdrukken van reactief elektrisch vermogen. De naam „var” komt niet voor in CGPM-resoluties.

Van de SI-grond- en aanvullende eenheden afgeleide eenheden kunnen worden uitgedrukt door gebruikmaking van de eenheden van hoofdstuk I.

In het bijzonder kunnen afgeleide SI-eenheden worden uitgedrukt door gebruikmaking van de eigen namen en symbolen uit bovenstaande tabel, bij voorbeeld: de SI-eenheid van dynamische viscositeit kan worden uitgedrukt als $m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-1}$ of $N \cdot s \cdot m^{-2}$ of $Pa \cdot s$.

1.3. Voorvoegsels en hun symbolen voor de aanduiding van bepaalde decimale veelvouden en delen

Factor	Voorvoegsel	Symbool	Factor	Voorvoegsel	Symbool
10 ¹⁸	exa	E	10 ⁻¹	deci	d
10 ¹⁵	peta	P	10 ⁻²	centi	c
10 ¹²	tera	T	10 ⁻³	milli	m
10 ⁹	giga	G	10 ⁻⁶	micro	μ
10 ⁶	mega	M	10 ⁻⁹	nano	n
10 ³	kilo	k	10 ⁻¹²	pico	p
10 ²	hecto	h	10 ⁻¹⁵	femto	f
10 ¹	deca	da	10 ⁻¹⁸	atto	a

De namen en symbolen van de decimale veelvouden en delen van de eenheid van massa worden gevormd door toevoeging van voorvoegsels aan het woord „gram” en van hun symbolen aan het symbool „g”.

Voor het aanduiden van decimale veelvouden en delen van een afgeleide eenheid, uitgedrukt in een breuk, kunnen voorvoegsels worden verbonden met de eenheden in de teller of in de noemer, dan wel in beide termen.

Samengestelde voorvoegsels, dat wil zeggen voorvoegsels die worden gevormd door het naast elkaar plaatsen van twee of meer der bovengenoemde voorvoegsels, mogen niet worden gebruikt.

1.4. Eigen namen en symbolen van decimale veelvouden en delen van SI-eenheden

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	verband
volume	liter	l of L ⁽¹⁾	1 l = 1 dm ³ = 10 ⁻³ m ³
massa	ton	t	1 t = 1 Mg = 10 ³ kg
druk en spanning	bar	bar ⁽²⁾	1 bar = 10 ⁵ Pa

⁽¹⁾ Voor het aanduiden van de eenheid liter mogen de twee symbolen „l” of „L” worden gebruikt.
(16e CGPM — 1979 — resolutie 5).

⁽²⁾ Eenheid die is opgenomen in de procedure van het Internationale Bureau voor maten en gewichten als tijdelijk erkende eenheid.

Opmerking: De voorvoegsels en hun symbolen van punt 1.3 zijn van toepassing op de eenheden en symbolen van de in punt 1.4 voorkomende tabel.

2. OP BASIS VAN DE SI-EENHEDEN GEDEFINIEERDE EENHEDEN, DIE ECHTER GEEN DECIMALE VEELVOUDEN OF DELEN VAN DIE EENHEDEN ZIJN

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	verband
vlakke hoek	volle hoek * ⁽¹⁾ (a)		1 volle hoek = 2 π rad
	decimale graad * of gon *	gon *	1 gon = $\frac{\pi}{200}$ rad
	graad	°	1° = $\frac{\pi}{180}$ rad
	minuut	'	1' = $\frac{\pi}{10\,800}$ rad
	seconde	"	1" = $\frac{\pi}{648\,000}$ rad
tijd	minuut	min	1 min = 60 s
	uur	h	1 h = 3 600 s
	dag	d	1 d = 86 400 s

⁽¹⁾ Het teken * na een naam of een symbool van een eenheid geeft aan dat deze niet voorkomen op de door de CGPM, het CIPM of het BIPM opgestelde lijsten. Deze opmerking heeft betrekking op deze gehele bijlage.
(a) Hiervoor bestaat geen internationaal symbool.

Opmerking: De voorvoegsels van punt 1.3 zijn slechts voor de namen decimale graad of gon van toepassing en de symbolen slechts voor het symbool gon.

3. ONAFHANKELIJK VAN DE ZEVEN SI-GRONDEENHEDEN GEDEFINIEERDE EENHEDEN

De atomaire massa-eenheid is 1/12 van de massa van een atoom van het nuclide ¹²C.

De elektronvolt is de kinetische energie verkregen door een elektron dat in het luchtledige een potentiaal verschil van 1 volt doorloopt.

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	waarde
massa	atomaire massa-eenheid	u	1 u $\approx$ 1,660 565 5 $\times$ 10 ⁻²⁷ kg
energie	elektronvolt	eV	1eV $\approx$ 1,602 189 2 $\times$ 10 ⁻¹⁹ J

De waarde van deze eenheden, uitgedrukt in SI-eenheden, is niet exact bekend. De gegeven waarden zijn overgenomen uit CODATA-bulletin nr. 11 van december 1973 van de International Council of Scientific Unions.

Opmerking: De voorvoegsels en hun symbolen van punt 1.3 zijn van toepassing op deze beide eenheden en hun symbolen.

4. EENHEDEN EN NAMEN VAN EENHEDEN DIE SLECHTS ZIJN TOEGELATEN VOOR BIJZONDERE TOEPASSINGSGEBIEDEN

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	waarde
sterkte van optische systemen	dioptrie *		1 dioptrie = 1 m^{-1}
massa van edelstenen	metriekkaraat		1 metriekkaraat = $2 \times 10^{-4} \text{ kg}$
oppervlakte van grond	are	a	1 a = 10^2 m^2
lineïeke massa van textielvezels en garens	tex *	tex *	1 tex = $10^{-6} \text{ kg} \cdot \text{m}^{-1}$

Opmerking: De voorvoegsels van punt 1.3 zijn van toepassing op de bovengenoemde eenheden. Het veelvoud van 10^2 a wordt echter „hectare” genoemd.

5. SAMENGESTELDE EENHEDEN

Door combinatie van de eenheden, vermeld in hoofdstuk I, vormt men samengestelde eenheden.

HOOFDSTUK II

WETTELIJKE MEETEENHEDEN BEDOELD IN ARTIKEL 1, SUB c)

GROOTHEDEN, NAMEN VAN EENHEDEN, SYMBOLEN EN WAARDEN

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	waarde
Bloeddruk	millimeter kwik*	mm Hg*	1 mm Hg = 133,322 Pa
Vlakke hoek		g* (1)	1 g = $\frac{\pi}{200}$ rad
Activiteit van radionucleïden	curie	Ci	1 Ci = $3,7 \times 10^{10}$ Bq
Geabsorbeerde dosis	rad	rad (2)	1 rad = 10^{-2} Gy
Dosisequivalent	rem*	rem*	1 rem = 10^{-2} Sv
Exposie (röntgen- of gammastraling)	röntgen	R	1 R = $2,58 \times 10^{-4}$ C · kg ⁻¹
Dynamische viscositeit	poise	P	1 P = 10^{-1} Pa · s
Kinematische viscositeit	stokes	St	1 St = 10^{-4} m ² · s ⁻¹

(1) Symbool van de decimale graad.

(2) Als het woord rad tot verwarring kan leiden met het symbool van de radiaal, mag rd gebruik worden als symbool van de rad.

Opmerking: De voorvoegsels en hun symbolen van punt 1.3 van hoofdstuk I zijn van toepassing op de eenheden en symbolen van dit punt, met uitzondering van de eenheid millimeter kwik en zijn symbool en het symbool^g.

Tot de in artikel 1, sub b), aangegeven datum mogen de in hoofdstuk II vermelde eenheden onderling of met de eenheden van hoofdstuk I worden gecombineerd om samengestelde eenheden te vormen.

HOOFDSTUK III

WETTELIJKE MEETEENHEDEN BEDOELD IN ARTIKEL 1, SUB c)

GROOTHEDEN, NAMEN VAN EENHEDEN, SYMBOLEN EN BENADERDE WAARDEN

Lengte

inch	1 in	= $2,54 \times 10^{-2}$ m
foot	1 ft	= 0,3048 m
fathom ⁽¹⁾	1 fm	= 1,829 m
mile	1 mile	= 1609 m
yard	1 yd	= 0,9144 m

Oppervlakte

square foot	1 sq ft	= $0,929 \times 10^{-1}$ m ²
acre	1 ac	= 4047 m ²
square yard	1 sq yd	= 0,8361 m ²

Volume

fluid ounce	1 fl oz	= $28,41 \times 10^{-4}$ m ³
gill	1 gill	= $0,1421 \times 10^{-3}$ m ³
pint	1 pt	= $0,5683 \times 10^{-3}$ m ³
quart	1 qt	= $1,137 \times 10^{-3}$ m ³
gallon	1 gal	= $4,546 \times 10^{-3}$ m ³

Massa

ounce (avoirdupois)	1 oz	= $28,35 \times 10^{-3}$ kg
troy ounce	1 oz tr	= $31,10 \times 10^{-3}$ kg
pound	1 lb	= 0,4536 kg

Energie

therm	1 therm	= $105,506 \cdot 10^6$ J
-------	---------	--------------------------

⁽¹⁾ Uitsluitend bij de scheepvaart te gebruiken.

Tot de overeenkomstig artikel 1, sub c), vast te stellen datum mogen de in hoofdstuk III vermelde eenheden onderling of met de eenheden van hoofdstuk I worden gecombineerd om samengestelde eenheden te vormen.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 28 november 1979

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag

(IV/29.672 — FLORAL)

(Slechts de teksten in de Franse en de Duitse taal zijn authentiek)

(80/182/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap en met name op artikel 85,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari
1962 ⁽¹⁾ en met name op de artikelen 3 en 15,

Gezien de procedure die de Commissie op 27 september
1978 heeft ingeleid tegen de sinds 10 mei 1968 toege-
paste en op 10 juli 1978 aangemelde samenwerking in
het kader van de FLORAL Düngemittelverkaufsgesell-
schaft mbH tussen Générale des engrais SA, Compagnie
française de l'azote SA, en Société chimique des char-
bonnages SA alsmede de Duitse onderneming Franz
Schiffer,

Gehoord de betrokken ondernemingen conform arti-
kel 19, lid 1, van Verordening nr. 17 en Verordening
nr. 99/63/EEG van de Commissie van 25 juli 1963 ⁽²⁾;

Geraadpleegd het Adviescomité voor mededingingsrege-
lingen en economische machtsposities conform artikel
10 van Verordening nr. 17 op 25 juli 1979;

Overwegende dat de feiten als volgt kunnen worden
samengevat:

I. DE FEITEN

1. De produkten

De onderhavige procedure betreft de samenwerking
tussen drie vooraanstaande Franse meststoffabrikanten

bij de export van volledige meststof naar de Bondsrepu-
blik Duitsland via de vennootschap FLORAL GmbH.

Het gaat bij volledige of samengestelde meststof om een
meervoudige meststof van het type NPK, die stikstof-,
fosfaat- en kalimestcomponenten bevat, in een verhou-
ding van 13:13:21 en 15:15:15 (de rest is ballaststof).

2. De betrokken fabrikanten

a) Générale des engrais SA (hierna „GESA” te noe-
men) is rechtsopvolgster van de Société de produits
chimiques Péchiney-Saint-Gobain, die is ontstaan uit
de bundeling van de activiteiten op het gebied van
meststof van Rhône-Poulenc en Péchiney-Ugine-
Kuhlmann. GESA fabriceert stikstof- en meervou-
dige meststoffen. Haar omzet aan meststoffen be-
droeg in 1977 1,5 miljard Ffr. GESA heeft zeven
bedrijven voor meervoudige meststoffen, o.a. te
Rouen/Grand Quevilly (Noordwest-Frankrijk), in
La Madeleine en tot 1977 in Chauny (Noord-
Frankrijk), Riemst (België) en, via haar Nederlandse
dochtermaatschappij Zuid-Chemie, in Sas-van-Gent
(Nederland).

GESA heeft in 1978 de meerderheid verworven in
het kapitaal van de holdingmaatschappij SOPAG,
die 61 % van het kapitaal van de Gardinier-groep
controleert; nog 36 % is in het bezit van de onder-
neming SOPIA. Het kapitaal van SOPIA is verdeeld
over de onderneming UGCA ⁽³⁾ en coöperaties
(voor 80 %) en de familie Gardinier (voor 20 %).
Gardinier is producent van stikstof-, fosfaat- en
meervoudige meststoffen.

b) Compagnie française de l'azote SA (hierna „CO-
FAZ” te noemen) is ontstaan uit overeenkomsten

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

⁽²⁾ PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

⁽³⁾ Union des groupements de coopératives agricoles.

tussen Pierrefitte-Auby en de groep Total. COFAZ produceert stikstof- en meervoudige meststoffen. Haar omzet aan meststoffen bedroeg in 1977 1,3 miljard Ffr. COFAZ bezit bedrijven voor meervoudige meststoffen, o. a. in Feuchy en Le Havre (Noordwest-Frankrijk).

- c) In de Société chimique des charbonnages SA („CdF” genaamd) zijn de activiteiten op het gebied van meststoffen van de staatsbedrijven Charbonnages de France en Houillères de bassin samengevoegd. Een aandeel van 37,5 % bevindt zich in de handen van de Entreprise minière et chimique (EMC), die harerzijds wordt gecontroleerd door de Azote et produits chimiques (APC). EMC bezit voorts een deelneming van 70 % in de Société commerciale de potasse et d'azote (SCPA), die kalimeststoffen vervaardigt. APC neemt samen met de Duitse meststoffenfabrikant BASF voor elk 50 % deel in de onderneming Produits et engrais chimiques du Rhin (PEC Rhin), die een bedrijf voor meervoudige meststoffen bezit in Ottmarsheim (Elzas) (productie aangevangen in 1978). CdF beschikt over bedrijven voor meervoudige meststoffen, o. a. in Mazingarbe, Grand Quevilly (Noordwest-Frankrijk) en tot 1975 in Carling (Oost-Frankrijk). De Chemische Werke Saar-Lothringen GmbH (CSL), die in Saarland meststoffen produceert en in de handel brengt, behoort haar toe. De omzet van de CdF-groep bedroeg in 1977 1,8 miljard Ffr.

De drie betrokken producenten zijn de voornaamste producenten van meststoffen in Frankrijk. Daarna volgen de Société chimique de la Grande Paroisse, een dochtermaatschappij van Air Liquide, de Société atlantique d'engrais chimiques, dochtermaatschappij van de Amerikaanse onderneming Grace, Reno, dochtermaatschappij van de Duitse groep Oetker, de Société d'engrais chimiques et organiques, dochteronderneming van de Belgische fabrikanten Prayon en Carbochimique en de Ets. Lecoester, dochtermaatschappij van de Nederlandse fabrikant UKF.

3. De organisatie van de verkoop in het algemeen

Afgezien van hun samenwerking bij de export van meervoudige meststoffen naar Duitsland (zie punt 4) brengen de drie betrokken fabrikanten hun meststoffen in de Gemeenschap thans individueel in de handel. Tot 1967 hadden alle Franse fabrikanten de verkoop van hun enkelvoudige stikstofmeststof in het binnen- en buitenland toevertrouwd aan het door hen opgerichte Comptoir français de l'azote (CFA). Dit verkoopkantoor was het onderwerp van de mededeling van punten van bezwaar, die de Commissie op 15 maart 1967 aan de CFA-leden — waaronder de drie deelnemers, respectievelijk hun rechtsvoorgangers Auby, Pierrefitte en Péchiney-Ugine — toezond en waarin zij vaststelde dat de tussen het CFA en zijn leden gesloten overeenkomst over de gemeenschappelijke verkoop van enkelvoudige meststof viel onder artikel 85, lid 1, van het EEG-Ver-

drag en niet in aanmerking kwam voor een vrijstelling krachtens artikel 85, lid 3. Op grond van deze mededeling van punten van bezwaar besloten de betrokken ondernemingen op 28 juli 1967 de gewraakte gedragingen te beëindigen. Zij onttrokken de verkoop in andere Lid-Staten aan de bevoegdheid van het CFA en verzorgden deze daarna zelf. Voor de aldus tot de afzet in het binnenland en in derde landen beperkte samenwerking verleende de Commissie bij beschikking van 6 november 1968 ⁽¹⁾ een negatieve verklaring krachtens artikel 2 van Verordening nr. 17.

In 1969 besloten de CFA-leden, de verkoop van hun enkelvoudige stikstofmeststoffen in Frankrijk niet meer aan het CFA toe te vertrouwen. De verkopen naar derde landen bleven daarentegen plaatsvinden via het CFA; bij verkopen naar bepaalde derde landen wordt de in Zürich gevestigde NITREX ingeschakeld.

De CFA-leden verkochten de door hen geproduceerde meervoudige meststof in de Gemeenschap van oudsher onafhankelijk van elkaar. Wel ontwikkelde zich de handel tussen de Lid-Staten bij deze meststoffen langzamer dan bij de enkelvoudige meststoffen. Voor de export naar landen buiten de Gemeenschap werd in het begin van de jaren zeventig de vennootschap Complexport opgericht, tot welker leden ook de drie in deze procedure betrokken fabrikanten behoren. Voor leveranties naar bepaalde derde landen wordt de in Zürich gevestigde Complex ingeschakeld, via welke ook andere Europese fabrikanten hun export naar deze derde landen afwikkelen.

4. De organisatie van de export van meervoudige meststoffen naar Duitsland

Op 10 mei 1968 werd de ALFA GmbH opgericht door de volgende ondernemingen:

- Société des produits chimiques d'Auby (thans COFAZ),
- Société chimique des charbonnages (CDF),
- Société produits chimiques Péchiney-Saint-Gobain (thans GESA),
- Pierrefitte, Société générale d'engrais et de produits chimiques (thans COFAZ),
- Franz Schiffer in zijn hoedanigheid van handelaar in meststoffen.

Aan de oprichting van ALFA waren gesprekken tussen de heer Schiffer en AUBY voorafgegaan over de bevordering van de export naar Duitsland, die tot de inschakeling van andere fabrikanten leidden.

Op 6 juli 1970 spraken de fabrikanten GESA, COFAZ en CdF af, de firmanaam van de vennootschap ALFA zonder wijziging van het in de statuten neergelegde

⁽¹⁾ PB nr. L 276 van 14. 11. 1968, blz. 29.

vennootschapsdoel te veranderen in FLORAL GmbH. Het doel van de vennootschap bleef, meststoffen te kopen of te produceren om die in Duitsland door te verkopen.

Het kapitaal van FLORAL GmbH bevindt zich thans voor elk 30 % in handen van GESA, COFAZ en CdF, terwijl de resterende 10 % het eigendom zijn van de heer Schiffer. Door een overeenkomst van 10 mei 1968 werd deze directeur van ALFA en daarna van FLORAL. De directeur moet de vennoten over alle transacties inlichten en hun toestemming vragen voor belangrijke transacties (b. v. het sluiten van contracten op lange termijn). Kosten en winst worden over de vennoten naar evenredigheid van hun aandelen verdeeld.

Op 10 mei 1968, 1 mei 1972 en 1 mei 1975 werden tussen ALFA respectievelijk FLORAL en de firma Franz Schiffer, die aan de heer Schiffer toebehoort, verkoopcontracten gesloten. Deze contracten verlenen de firma F. Schiffer het alleenverkooprecht voor FLORAL-producten in het zuiden en het westen van Duitsland (in het noorden beperkt door de streek van Munster) en waarborgen hem de aanvoer van de betrokken produkten voor een bepaalde hoeveelheid.

De genoemde overeenkomsten houden ten slotte in dat het merk FLORAL ten behoeve van de firma F. Schiffer wordt gedeponereerd en dat de produkten onder dit merk in de handel worden gebracht, waarbij op de verpakking echter ook het merk van de betrokken Franse fabrikant moet worden aangebracht.

5. Positie van de betrokken ondernemingen op de markt

Frankrijk is, na het Verenigd Koninkrijk, de grootste producent van meervoudige meststoffen in de Gemeenschap. De produktie bedroeg — zoals blijkt uit bijlage I — in 1977/1978 547 000 ton N (stikstofpercentage in de meervoudige meststof). GESA/Gardinier, COFAZ en de CdF/APC/EMC-groep zijn verreweg de grootste Franse fabrikanten; zij hebben een aandeel van ongeveer twee derde in de Franse produktie. In verhouding tot de totale produktie in de Gemeenschap (ongeveer 3 miljoen ton N) betekent dit een aandeel van meer dan 10 %.

De Duitse produktie aan meervoudige meststoffen, die hoofdzakelijk in handen is van VEBA/Ruhrstickstoff, BASF en Hoechst, beliep in 1977/1978 365 400 ton N (zie bijlage II). In Duitsland werd in 1977/1978 379 000 ton N verbruikt, in Frankrijk 627 000 ton N. In beide landen worden grote hoeveelheden meervoudige meststoffen geïmporteerd. De beide landen zijn echter ook belangrijke exporteurs: uit Duitsland is gemiddeld in de jaren 1968/1969 tot 1977/1978 jaarlijks 120 000 ton N (d. i. 29 % van de produktie) geëxporteerd, uit Frankrijk 65 000 ton N (d. i. 11,7 % van de produktie). In beide landen zijn de beschikbare produktiecapaciteiten — afgezien van uitzonderingen van korte duur — niet volledig benut.

Over de export van Frankrijk naar Duitsland en vice versa is informatie te vinden in bijlage III. De Franse export naar Duitsland is tussen 1969 en 1971 aanzienlijk toegenomen, maar sinds 1972 praktisch ongewijzigd gebleven (in 1972 102 000 ton en in 1977 110 000 ton). In vergelijking daarmee is de export van Duitsland naar Frankrijk geringer: deze schommelt tussen 38 000 ton (in 1970 en 1974) en 84 000 ton (in 1976).

De Franse export naar Duitsland vertegenwoordigde in de jaren 1976/1977 twee derde van de Franse export binnen de Gemeenschap en 38 % van de totale Franse export. Deze export naar Duitsland bedroeg in 1976/1977 ongeveer 110 000 ton die als volgt werden verdeeld: ongeveer de helft bestond uit leveranties van PEC Rhin aan een van de moedermaatschappijen BASF, ongeveer 40 000 ton betroffen leveringen van de drie betrokken fabrikanten vanuit hun Franse fabrieken ⁽¹⁾ en een klein deel bestond uit export door Franse handelaren. Andere Franse fabrikanten hebben niet naar Duitsland geëxporteerd. Deze leveringen van meervoudige meststoffen beliepen in 1968/1969 12 000 ton, stegen in de daaropvolgende jaren en bereikten sinds 1976/1977 circa 50 000 ton per jaar. In de jaren 1968/1969 tot 1971/1972 leverden de drie betrokken fabrikanten de voor Duitsland bestemde hoeveelheden uitsluitend via ALFA/FLORAL of de firma F. Schiffer. Vanaf 1972/1973 exporteerden GESA en COFAZ jaarlijks circa 2 000 ton (= 4,5 % van de totale geëxporteerde hoeveelheid) aan een andere afnemer, te weten de Deutsche Raiffeisen Warenzentrale GmbH. CdF heeft ook in de jaren 1972/1973 tot 1977/1978 uitsluitend via FLORAL/firma Schiffer geleverd. Eerst in het meststoffenjaar 1978/1979 nemen — nadat de Commissie haar onderzoek heeft aangevangen — de individuele leveranties aanzienlijk toe.

CdF verrichtte 68 % van alle leveranties aan FLORAL en Schiffer, GESA 18 % en COFAZ 14 %. De leveringsaandelen van de drie betrokkenen komen derhalve niet overeen met hun aandelen als vennoten (elk 30 %).

De geleverde produkten vertonen geen kwaliteitsverschillen. Zij worden per vrachtauto geleverd, terwijl de Duitse fabrikanten voornamelijk per spoor of schip naar het dichtstbijgelegen station of de meest nabije haven leveren. De verpakte waar wordt, naast het merk van de fabrikant, voorzien van het merk „FLORAL”. Afnemers zijn circa 30 centrale diensten van coöperaties en groothandelaren in meststoffen.

6. De prijzen

De produkten die de drie Franse fabrikanten aan FLORAL en aan de firma Schiffer tegen uiteenlopende prijzen leveren, worden tegen uniforme prijzen en

⁽¹⁾ Het verschil tussen deze 40 000 ton en de in bijlage IV vermelde hoeveelheden werd geleverd door de Belgische GESA-fabriek.

voorwaarden doorverkocht. Deze prijzen en voorwaarden zijn aangepast aan die van de Duitse producenten. De Duitse producenten passen evenals de Franse maandelijks gestaffelde catalogusprijzen toe die inclusief transportkosten zijn. Over deze catalogusprijzen worden dezelfde rabatten, dispositiepremies, kortingen en bonussen verleend. Ook de leveringsvoorwaarden zijn identiek. Over geïmporteerde meststof wordt gewoonlijk een rabat van 2 % verleend.

Voor de meervoudige meststoffen die voor gelijke delen elementen van stikstof, fosfaat en kali bevatten en die het grootste deel van de door de betrokkenen geleverde hoeveelheden uitmaken, zijn de prijzen in Duitsland met die in Nederland de hoogste van de Gemeenschap. Zij liggen 5 tot 10 %, en soms tot 15 % boven de Franse prijzen ⁽¹⁾. De door het Bureau voor de Statistiek der Europese Gemeenschappen opgestelde vergelijking (bijlage V) geeft voor het detailhandelsstadium (waren in zakken met inbegrip van transportkosten) verschillen te zien in de vermelde orde van grootte. Een uitzondering geldt slechts voor het jaar 1974/1975, waarin als gevolg van de oliecrisis de vraag en de prijzen op de wereldmarkt aanzienlijk stegen en de Franse prijzen sneller dan de Duitse omhoog gingen. Desondanks hadden deze tijdelijk hogere prijzen in Frankrijk geen daling, maar integendeel een toename van de export naar Duitsland ten gevolge. De wereldmarktprijzen zijn sindsdien opnieuw gedaald en liggen thans in het algemeen weer duidelijk (dikwijls tot 20 %) onder de in de Gemeenschap berekende prijzen (zij lopen van het ene tot het andere exportland sterk uiteen).

De betrokkenen hebben berekeningen overgelegd waaruit blijkt dat de opbrengsten op de Duitse markt in doorsnee geringer waren dan die welke zij zouden hebben gerealiseerd wanneer zij dezelfde hoeveelheden op de Franse binnenlandse markt hadden verkocht. In de eerste plaats wordt echter de vergelijking door opname van extra transportkosten en van de aan de heer Schiffer betaalde provisie vervalst; laat men deze buiten beschouwing, dan lag de Duitse prijs in 1976/1977 11,4 % boven de Franse (de in bijlage V bijgevoegde vergelijking kwam in het kalenderjaar 1977 op 11,4 %), in 1977/1978 7,7 % (bijlage V voor het kalenderjaar 1978: 10,6 %). In de tweede plaats lag de Franse vergelijkingsprijs boven de prijs die volgens de constatering van de Commissie aan Franse groothandelaren werd berekend na aftrek van alle geheime eindejaars-kortingen en „concurrentierabatten”.

7. De transportkosten

Zowel in Frankrijk als in Duitsland omvatten de verkoopprijzen de transportkosten tot het naastbijgelegen station of de dichtstbijzijnde haven (franco stationsprijzen). Het aandeel van de transportkosten

wordt in Duitsland gesteld op 30 DM per ton, hetgeen in geval van vervoer per spoor overeenkomt met een gemiddelde afstand van ongeveer 275 km. Transport per schip is aanzienlijk goedkoper; het bedraagt minder dan de helft.

In Frankrijk wordt het gemiddelde percentage van de transportkosten gesteld op circa 55 Ffr. (circa 25 DM), hetgeen bij vervoer per spoor of vrachtauto overeenkomt met een gemiddelde afstand van 310 km; ook hier zijn de transportkosten per schip aanzienlijk lager. De kosten voor 100 km vracht per spoor bedragen in Frankrijk gemiddeld 8 DM, in Duitsland 10,90 DM. In Duitsland liggen derhalve de gemiddelde transportkosten meer dan een derde hoger dan in Frankrijk.

Met betrekking tot de detailhandelsprijs vormen de gemiddelde vrachtkosten in Duitsland circa 6,8 % en in Frankrijk circa 6,6 %.

De betrokkenen hebben een vergelijking tussen de feitelijke vrachtkosten overgelegd waaruit blijkt dat de transportkosten per spoor over dezelfde afstand van 300 km in Frankrijk ⁽²⁾ ... Ffr. maar in Duitsland (omgerekend) ... Ffr. bedragen. De overeenkomstige cijfers voor het transport per vrachtauto luiden: ... Ffr./ ... Ffr. Wanneer een Franse fabrikant naar Duitsland exporteert kost hem derhalve het transport van de Franse fabriek tot de Duitse grens aanzienlijk minder dan het transport over een zelfde afstand vanaf de Duitse grens.

8. Het betoog van de betrokkenen

De betrokkenen zijn van mening dat artikel 85, lid 1, niet van toepassing is, dat in ieder geval aan de voorwaarden voor een buiten toepassing verklaring van het kartelverbod conform artikel 85, lid 3, is voldaan en dat het in geen geval gerechtvaardigd is hun geldboeten op te leggen. De betrokkenen hebben met name gewezen op het kleine aandeel (2 %) van hun export via FLORAL in het Duitse verbruik aan meervoudige meststoffen.

Volgens hen heeft de samenwerking ten doel gehad, de export van de betrokken fabrikanten naar Duitsland te bevorderen. Terwijl zij vroeger nauwelijks hebben geëxporteerd, zijn de leveringen tijdens de samenwerking toch tot 50 000 ton gestegen. De transportkosten vormen vanaf de verafgelegen bedrijven een natuurlijke leveringsgrens, die overeenkomt met de grens die in het verkoopcontract tussen FLORAL en de firma Schiffer is getrokken. Leveringen over het water, die aanzienlijk goedkoper zijn dan het transport per spoor of per vrachtauto, komen voor de afnemers van Floral, aldus de betrokkenen, niet in aanmerking; deze afnemers, die meestal ongunstig liggen ten opzichte van een spoorsta-

⁽¹⁾ Betreffende de export van GESA vanuit haar Belgische fabriek dient te worden opgemerkt dat de Belgische binnenlandse prijzen meestal nog lager liggen dan de Franse.

⁽²⁾ In de voor bekendmaking bestemde versie van deze beschikking zijn hierna enige opgaven weggelaten conform de bepalingen van artikel 21 van Verordening nr. 17/62 betreffende het niet-prijsgeven van zakengeheimen.

tion, stellen prijs op een franco huislevering per vrachtauto. De toegang tot de Duitse markt, die wordt gekenmerkt door een produktie die de consumptie verre overtreft en tot exporteren dwingt, is bijgevolg moeilijk.

Het gemeenschappelijke gebruik van het FLORAL verkoopnet bespaart afzetkosten. Dat het hun mogelijk is om individueel op andere exportmarkten van de Gemeenschap, zoals Nederland en België, te leveren, is te danken aan het feit dat het gaat om landen die geografisch nog te overzien zijn en dat de betrokken fabrikanten hetzij beschikken over produktie-installaties in het betreffende land, hetzij over nabijgelegen bedrijven. Met name door de afwijkende verbruikersgewoonten (met name de gewoonte om aan het begin van ieder landbouwjaar 90 % van de jaarbehoefte in contracten vast te leggen) is een voortdurende aanwezigheid op deze markt vereist.

9. Wijzigingen in het lidmaatschap van FLORAL

Op 19 oktober 1979 hebben de drie Franse fabrikanten al hun aandelen in FLORAL overgedragen aan de vierde vennoot, de heer Schiffer. De heer Schiffer is daardoor houder van alle aandelen van de FLORAL GmbH. Gezien deze oplossing hebben de drie fabrikanten vanaf het begin van het verkoopseizoen 1979/1980 hun individuele export — buiten FLORAL om — naar Duitsland vergroot. FLORAL heeft ernaar gestreefd, meervoudige meststoffen ook uit andere bronnen te betrekken. Ook in het reeds aangevangen verkoopseizoen 1979/1980 zullen echter verreweg de grootste afgenomen hoeveelheden nog afkomstig zijn uit de produktie van de drie betrokken Franse fabrikanten.

II. TOEPASSELIGHEID VAN ARTIKEL 85 VAN HET VERDRAG

Volgens artikel 85, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap zijn met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar en verboden alle overeenkomsten tussen ondernemingen, alle besluiten van ondernemersverenigingen en alle onderling afgestemde feitelijke gedragingen, welke de handel tussen Lid-Staten ongunstig kunnen beïnvloeden en ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst.

1. Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen tussen ondernemingen

De samenwerking tussen de betrokken ondernemingen, die haar uitdrukking vindt in de gemeenschappelijke oprichting en de gemeenschappelijke exploitatie van FLORAL (voorheen ALFA), berust op een overeenkomst of althans op een onderling afgestemde feitelijke gedraging welke inhoudt dat de export door de drie

Franse fabrikanten naar Duitsland via de door hen opgerichte en gecontroleerde verkooponderneming plaatsvindt. Aan de oprichting van de gemeenschappelijke dochtermaatschappij waren besprekingen tussen AUBY (thans COFAZ) en de heer Schiffer voorafgegaan, waarbij de inschakeling van andere fabrikanten in de samenwerking nuttig werd geoordeeld, ten einde deze samenwerking op een bredere grondslag te plaatsen. De deelneming van de drie Franse fabrikanten voor gelijke delen in FLORAL (voorheen ALFA) duidt op een overeenkomst tussen betrokkenen, die echter niet noodzakelijk schriftelijk gesloten moet zijn.

Ook aan de activiteit van de betrokkenen in het kader van de gemeenschappelijke verkooponderneming is een permanent overleg ten grondslag gelegd. Wel hebben de betrokken Franse fabrikanten zich niet uitdrukkelijk verplicht hun export naar Duitsland uitsluitend via FLORAL (voorheen ALFA) te doen plaatsvinden, maar zij hebben desondanks in feite tot 1974/1975 al hun export en daarna verder het grootste deel daarvan (slechts met uitzondering van geringe hoeveelheden aan één andere afnemer) via de gemeenschappelijke verkoopmaatschappij afgewikkeld. Eerst nadat de Commissie haar onderzoek had aangevangen hebben zij hun individuele export naar Duitsland vergroot. Ook zonder uitdrukkelijke exclusieve binding kan van de drie fabrikanten als moedermaatschappijen niet worden verwacht dat zij hun gemeenschappelijke dochtermaatschappij concurrentie aandoen. Het staat onomstotelijk vast dat zij, wanneer zij al buiten de leveranties via FLORAL anderszins naar Duitsland exporteren, daarbij rekening houden met de in het kader van FLORAL gemeenschappelijk met hun wederpartijen uitgestippelde afzetpolitiek en eventuele afzethandelingen met deze gemeenschappelijk uitgestippelde afzetpolitiek in overeenstemming brengen.

Dat de door de drie fabrikanten via FLORAL afgezette hoeveelheden niet naar evenredigheid van hun kapitaal-aandelen zijn verdeeld, is voor de toepassing van artikel 85, lid 1, irrelevant. Het feit dat het bedrijfsresultaat van de gemeenschappelijke verkooponderneming in overeenstemming met de kapitaal-aandelen gelijkelijk over drie Franse fabrikanten wordt verdeeld, dwingt dezen ook zonder vaststelling van quota's van tevoren tot een coördinatie van hun exportbelangen bij meervoudige meststoffen.

2. Beperking van de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt

Door de samenwerking tussen de betrokkenen wordt de mededinging tussen de drie Franse fabrikanten bij de export van meervoudige meststoffen naar Duitsland beperkt.

Zonder de gemeenschappelijke verkooponderneming zouden zij in staat zijn meervoudige meststoffen in Duitsland in onderlinge concurrentie aan te bieden. Zij produceren in voldoende grote hoeveelheden en be-

schikken over bedrijven van waaruit export naar Duitsland mogelijk is. Auby heeft in 1968 export via de firma Schiffer overwogen, hoewel de bedrijven niet zo dicht bij de Duitse grens liggen als b. v. de bedrijven van CdF. CdF heeft na de sluiting van het bedrijf in Carling in 1975 en voor het starten van de produktie in Ottmarsheim nog belangrijke hoeveelheden geëxporteerd, die uit verder afgelegen bedrijven afkomstig waren. De vrachtkosten voor het transport in Frankrijk liggen een derde lager dan de vrachtkosten in Duitsland; een grotere afstand binnen Frankrijk zou derhalve de totale vrachtkosten slechts in geringe mate doen stijgen.

Vanuit gunstig gelegen bedrijven zoals Ottmarsheim (CdF) en Riemst/België (GESA) kunnen ook transporten per schip plaatsvinden, die het mogelijk maken tot naar Noord-Duitsland, dat van de voor de firma Schiffer gereserveerde verkoopzone is uitgezonderd, te leveren. Wellicht hechten de klanten van FLORAL aan een levering per vrachtauto. Dit wil echter niet zeggen dat de Franse fabrikanten dergelijke vrachtautoleveranties en leveranties per schip aan afnemers buiten de gewone klantenkring van FLORAL niet ook zouden kunnen doen plaatsvinden, of deze afnemers al dan niet binnen de werkingszone van FLORAL vallen.

Wanneer de drie Franse fabrikanten daar in onderlinge overeenstemming afstand van nemen, dan kan dit alleen worden verklaard uit hun collectieve binding in het kader van FLORAL, de door hen gecontroleerde verkoopvennootschap. Wanneer, zoals de betrokkenen hebben betoogd, levering per vrachtauto een leemte in de markt is die door de Duitse fabrikanten is opengelaten, dan kan het nalaten van levering per schip, die de Franse fabrikanten rechtstreeks in concurrentie zou brengen met de Duitse, alleen worden verklaard doordat de Franse fabrikanten in onderlinge overeenstemming hebben afgezien van concurrentiehandelingen zowel tegenover deze dochtermaatschappij als tegenover de Duitse concurrenten, ten einde de gemeenschappelijke dochtermaatschappij een afzetpolitiek mogelijk te maken die door de Duitse fabrikanten niet wordt verstoord.

De coördinatie van de export van de drie Franse fabrikanten naar Duitsland komt tot uitdrukking in het feit, dat de Duitse afnemers zich geplaagd zien tegenover een uniform aanbod: de produkten van de Franse fabrikanten worden via FLORAL respectievelijk de firma Schiffer tegen dezelfde prijzen en voorwaarden aangeboden. Dit blijkt, voor zover het om onverpakte produkten gaat, zonder meer uit het aanbod van onbeperkt verwisselbare produkten en, waar het produkten in zakken betreft, uit het gebruik van het uniforme extra merk FLORAL.

Naast het aldus uniform gemaakte aanbod hebben de Duitse afnemers praktisch geen mogelijkheid om van de drie fabrikanten rechtstreeks te betrekken. De bestelling van een groothandelaar uit Keulen is op 6 juli 1977 door COFAZ afgewezen, met het argument dat COFAZ reeds over een afzetkanaal beschikte en gezien de geo-

grafische afstand van zijn bedrijven zijn verkopen momenteel niet wilde uitbreiden. Deze leverantieweigering is slechts een logisch gevolg van de samenwerking van de Franse fabrikanten in het kader van FLORAL. Zolang de drie Franse fabrikanten de belangrijkste vennoten van de gemeenschappelijke verkoopmaatschappij FLORAL zijn kan niet worden verwacht dat zij Duitse afnemers buiten FLORAL om zullen leveren; in ieder geval zouden zij daarbij geen gunstiger prijzen of voorwaarden toepassen dan FLORAL.

De drie Franse fabrikanten hebben hun leveranties naar Duitsland niet slechts gekanaliseerd en uniform gemaakt, maar ook geografisch afgebakend, door de firma Schiffer via FLORAL te verplichten, hun meststof nog slechts in een bepaald gebied te verkopen. Dit gebied is niet reeds van nature aangewezen door de vrachtkosten, want primo omvat het plaatsen die aanzienlijk verder verwijderd liggen van de Franse bedrijven dan de door de deelnemers nog als aanvaardbaar beschouwde maximumafstand van 310 km; secundo bevat deze berekening noch de lagere transportkosten voor het in Frankrijk gelegen deel van de afstand (die verschilt al naar gelang van de leverende fabriek) noch enige transportkosten met binnenschepen; tertio zou er, wanneer de transportkosten vanaf een bepaalde afstand prohibitief werden, geen afbakening van het verkoopgebied nodig zijn.

De concurrentievoornemens van de drie Franse fabrikanten zijn derhalve van tevoren door een onderling afgestemde actie geografisch aan banden gelegd, zonder dat daarvoor economisch dwingende redenen zijn aan te voeren. Daar komt nog bij, dat dit geografisch beperkte aanbod door de gemeenschappelijk uitgestippelde verkooppolitiek plaatsvindt tegen uniforme prijzen, die aan de binnenlandse Duitse prijzen zijn aangepast. Daar komt voorts nog bij dat als transportmiddel niet de zeer goedkope scheepsvracht is gekozen, maar het vervoer per vrachtauto. De drie Franse fabrikanten hebben derhalve hun concurrentievoornemens op de Duitse markt in onderlinge overeenstemming zo gedoseerd, dat zij zo min mogelijk in conflict komen met de marktbelangen van de Duitse fabrikanten. Daarin is, in combinatie met het praktisch opgeven van alle individuele concurrentiehandelingen buiten FLORAL om, de concurrentiebeperkende werking van de samenwerking tussen de deelnemers gelegen.

3. Ongunstige beïnvloeding van de handel tussen Lid-Staten

De samenwerking tussen de betrokkenen kan de handel tussen Lid-Staten ongunstig beïnvloeden. Deze samenwerking regelt de export uit Frankrijk (wat GESA betreft ook uit België) naar Duitsland. Zij heeft ten gevolge dat de drie Franse fabrikanten ervan afzien, export naar Duitsland te doen plaatsvinden buiten het verkoopnet van FLORAL om. Daardoor wordt het aanbod van de drie Franse fabrikanten voor de export naar een andere Lid-Staat uniform gemaakt en wordt de

mededinging tussen hen op de Duitse markt uitgeschakeld. De handel tussen Lid-Statens ontwikkelt zich derhalve onder andere omstandigheden dan zonder de samenwerking het geval zou zijn.

4. Waarneembaarheid van de concurrentiebeperking en ongunstige beïnvloeding van de handel

De deelnemers hebben aangevoerd dat de export van de drie betrokken Franse fabrikanten naar Duitsland slechts circa 2 % van het Duitse verbruik van meervoudige meststoffen vertegenwoordigt.

De hoeveelheden die de Franse fabrikanten in het kader van FLORAL in feite naar Duitsland hebben geleverd, vormen echter niet de enige maatstaf om de invloed op de markt af te meten.

De drie betrokken fabrikanten zijn de voornaamste fabrikanten van Frankrijk. Hun productie is belangrijk, zelfs in verhouding tot de totale productie binnen de Gemeenschap (meer dan 10 %). Zij beschikken over niet volledig benutte productiecapaciteiten, over grote geproduceerde hoeveelheden, die voor export in aanmerking komen en over bedrijven van waaruit export naar Duitsland kan plaatsvinden. De transportkosten voor de bevoorrading van een groot deel van Duitsland zijn niet hoger dan voor leveringen binnen Frankrijk, zeker wanneer de mogelijkheid voor levering per binnenschip in aanmerking wordt genomen. Deze mogelijkheid bestaat maar wordt niet benut.

Bovendien dient de structuur van de mededinging op de Duitse markt die door de samenwerking wordt geraakt, in aanmerking te worden genomen. Het aantal concurrenten is zeer klein; verreweg de grootste zijn Ruhrstickstoff, BASF en Hoechst. Zij hebben op deze markt te zamen een uitzonderlijke marktpositie, maar kunnen als fabrikanten van meervoudige meststoffen in omvang met de drie Franse deelnemers worden vergeleken.

Wanneer op zulk een oligopolistisch gestructureerde markt van de weinige aanbieders drie ondernemingen, die ondanks hun omvang slechts een klein aandeel op deze markt bezitten, hun aanbod in het kader van een gemeenschappelijke verkoopmaatschappij bundelen, wordt deze oligopolie nog verder verengd. Zelfs relatief geringe hoeveelheden kunnen, wanneer zij door de aanbieders onafhankelijk van elkaar op de markt worden gebracht, de marktomstandigheden op merkbare wijze beïnvloeden. Het gerealiseerde marktaandeel leek de drie Franse fabrikanten belangrijk genoeg om een samenwerking op te zetten en uit te voeren waarbij hun aanbod werd gebundeld, en niets duidt erop dat hun invloed op deze markt niet op basis van de verandering in de mededingingsomstandigheden, de marktstructuur en hun eigen individuele afzetpolitiek zou kunnen worden versterkt.

In tegenstelling tot de verklaringen van de betrokken ondernemingen, is het voor de vraag of de concurren-

tiebeperking merkbaar is onbelangrijk, dat de export van de betrokken ondernemingen naar Duitsland hun een lagere winst zou hebben opgeleverd dan wanneer zij gelijke hoeveelheden op de Franse binnenlandse markt hadden verkocht, hetgeen betekent dat onderzocht moet worden of de in Duitsland toegepaste prijzen hoger of lager waren dan op de Franse markt. Zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾ heeft vastgesteld, gaat deze argumentatie uit van een situatie die van jaar tot jaar kan verschillen naar gelang van de wijzigingen in de concurrentievoorwaarden of in de marktstructuur, zowel op de hele gemeenschappelijke markt als op de verschillende nationale markten, terwijl deze concentratie van het exportaanbod, die de concurrentiebeperking ten gevolge heeft, een blijvend karakter heeft.

Bovendien is voor een onderneming die op verschillende markten werkzaam is niet de op één van deze markten toegepaste prijs alleen belangrijk, maar de gemiddelde prijs die op alle markten te zamen wordt toegepast (gemengde berekening van de prijzen). Daarom moet zeker ook een vergelijking gemaakt worden met de export naar andere Lid-Statens en vooral naar derde landen waar de toegepaste prijzen duidelijk lager waren dan in de Gemeenschap — behalve in het verkoopseizoen 1974/1975; in vergelijking met deze landen heeft de export naar Duitsland ongetwijfeld een hogere winst opgeleverd (behalve in 1974/1975). De prijsvergelijking die de betrokkenen naar voren hebben gebracht houdt geen rekening met alle elementen (zie deel I, punt 6, derde alinea) en geeft derhalve andere resultaten aan dan de vergelijking die door het Bureau voor de Statistiek werd opgesteld en die ondanks bepaalde reserves op grond van monetaire omrekeningsfactoren en de tussen de produkten bestaande verschillen tot representatieve resultaten komt die overeenstemmen met de conclusies van de Commissie.

De gevolgen van de samenwerking voor de concurrentie en voor de handel tussen Lid-Statens zijn derhalve merkbaar.

5. Niet-toepasselijkheid van artikel 85, lid 3

Overeenkomstig artikel 85, lid 3, kunnen de bepalingen van lid 1 van dat artikel buiten toepassing worden verklaard voor

- overeenkomsten of groepen van overeenkomsten tussen ondernemingen,
- besluiten of groepen van besluiten van ondernemersverenigingen,
- onderling afgestemde feitelijke gedragingen of groepen van gedragingen,

die bijdragen tot de verbetering van de produktie of van de verdeling der produkten of tot bevordering van de

⁽¹⁾ Arrest van 1 februari 1978 in de zaak 19/77 „Miller International”, Jur. 1978, blz. 131 (overweging nr. 14).

technische of economische vooruitgang, mits een billijk aandeel in de daaruit voortvloeiende voordelen de gebruikers ten goede komt, en zonder nochtans aan de betrokken ondernemingen

- a) beperkingen op te leggen welke voor het bereiken van deze doelstellingen niet onmisbaar zijn,
- b) de mogelijkheid te geven voor een wezenlijk deel van de betrokken produkten de mededinging uit te schakelen.

1. De onderling afgestemde feitelijke gedraging welke aan de samenwerking van de betrokkenen ten grondslag ligt is eerst na het openen van een onderzoek op 10 juli 1978 bij de Commissie aangemeld. Voor de periode vóór dit tijdstip is de verlening van een vrijstelling uitgesloten; krachtens artikel 6, lid 1, van Verordening nr. 17 is namelijk geen ontheffing van de aanmeldingsverplichting zoals bedoeld in artikel 6, lid 2, van deze verordening in dit geval toepasselijk.

2. Wat de periode na de aanmelding betreft, is aan de voorwaarden voor een vrijstelling niet voldaan.

- a) de gedragingen waarover de onderhavige procedure gaat, leveren noch voor de produktie noch voor de verkoop voordelen op die tegen de nadelen voor de concurrentie als gevolg van de concurrentiebeperking tussen de contractspartijen zouden opwegen.

De produktie is niet in het geding, omdat elk der deelnemende ondernemingen haar gehele produktiepalet volledig heeft gehandhaafd.

Aangaande de verdeling der produkten moet worden gezegd dat, gezien het zeer strakke en geïntegreerde verkoopsysteem in de meststoffensector in de gehele Gemeenschap (coöperaties, groothandelaren, importeurs, enz.), niet valt in te zien hoe de gemeenschappelijke verkoop zou bijdragen tot een verbetering van de verdeling der produkten. De Commissie is door de betrokkenen bovendien niet ingelicht over feiten en beschikt ook zelf niet over feiten waaruit blijkt, dat er in de Gemeenschap — met name in Duitsland — moeilijkheden zouden zijn bij de planning van de produktie, de opslag, het vervoer en de verdere levering, die door ongeacht welke onderneming van de omvang van de betrokken fabrikanten niet zonder meer individueel zouden kunnen worden opgelost, en die de invoering van een gemeenschappelijk verkoopsysteem zouden vereisen.

Voorts is gebleken dat zij beschikken over voldoende ervaring en middelen om onafhankelijk van elkaar hun meststoffen in andere landen van de Gemeenschap in de handel te brengen, ook als het om relatief geringe hoeveelheden gaat. Moeilijkheden die wellicht in de aanvangstijd 1968/1969 hebben bestaan — toen de export zeer gering was en moest worden bevorderd — kunnen tot rechtvaardiging van de tot vandaag toe voortdurende samenwerking niet meer worden aangevoerd. CdF was in staat in het Saarland een eigen dochter-

vennootschap op te richten en daarvoor een eigen afzetnet in het leven te roepen via inschakeling van de bestaande groothandel. De betrokkenen hebben in andere Lid-Staten onafhankelijk van elkaar afzetkanalen gevonden en brengen ook enkelvoudige stikstofmeststof — zij het in geringere hoeveelheden — individueel in de handel. Ondernemingen van hun orde van grootte kunnen niet betogen dat zij op onderlinge samenwerking zouden zijn aangewezen.

De Commissie kan de betrokkenen niet volgen wanneer zij beweren, dat enkelvoudige en meervoudige stikstofmeststoffen afzonderlijke verkoopnetten vereisen. Deze produkten worden in het groot- en kleinhandelsstadium van oudsher naast elkaar in de handel gebracht. Wanneer de besparing op verkoopkosten het beslissende criterium is, zou het in de eerste plaats moeten worden aangevoerd voor de rationalisatie van de verkoop binnen een zelfde groep van ondernemingen, maar niet voor de rationalisatie van de verkoopnetten van verschillende onderling concurrerende ondernemingen.

- b) Bovendien laten de betrokken fabrikanten de gebruikers niet op billijke wijze delen in de ontstane winst, aangezien het economisch voordeel dat door een verlaging van de inkooprijzen zou kunnen worden gerealiseerd, de Duitse handelaren en gebruikers niet ten goede komt, omdat de door FLORAL op de Duitse markt berekende prijzen praktisch overeenstemmen met de prijzen van de binnenlandse concurrenten of slechts in geringe mate daaronder liggen. Daaruit blijkt dat de Duitse gebruikers uit het ingevoerde systeem geen billijk aandeel ten goede komt, maar integendeel, wat hoeveelheden en prijzen betreft, de nadelen moeten dragen van de starre kanalisatie en de uniformering van het aanbod.

Aan de voorwaarden voor een vrijstelling is derhalve niet voldaan.

6. Toepasselijkheid van artikel 3 van Verordening nr. 17

Zowel ten aanzien van de periode van 10 mei 1968 t/m 10 juli 1978, het tijdstip van de aanmelding, als voor de periode daarna, moet worden vastgesteld dat de samenwerking van de betrokkenen inbreuk maakt op artikel 85.

De betrokken Franse fabrikanten hebben op 19 oktober 1979 hun aandeel in FLORAL overgedragen aan de heer Schiffer. Zij hebben daardoor de gemeenschappelijke controle en directie van deze vennootschap opgegeven, die de positie van een onafhankelijke groothandelaar/importeur zal verkrijgen. De Commissie moet er evenwel op toezien dat de huidige concurrentiebeperkende samenwerking in feite wordt beëindigd, en wel uiterlijk aan het eind van het lopende verkoopseizoen 1979/1980. Voorts dient zij erop toe te zien dat de huidige samenwerking niet door andere vormen van onderlinge afstemming van hun marktgedrag wordt

vervangen. De beëindiging door de deelnemers in FLORAL van hun participatie maakt derhalve de in artikel 3 van deze beschikking neergelegde verplichting niet overbodig.

7. Toepasselijkheid van artikel 15, lid 2, van Verordening nr. 17

Volgens artikel 15, lid 2, sub a), van Verordening nr. 17 kan de Commissie aan ondernemingen geldboeten opleggen van ten minste 1 000 en ten hoogste 1 miljoen rekeneenheden, of tot een bedrag van ten hoogste 10 % van de omzet van elk der betrokken ondernemingen in het voorafgaande boekjaar, indien bedoeld bedrag hoger is dan 1 miljoen rekeneenheden, wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid inbreuk hebben gemaakt op artikel 85, lid 1, van het Verdrag. Bij de vaststelling van het bedrag van de geldboete wordt niet alleen rekening gehouden met de zwaarte maar ook met de duur van de inbreuk.

- a) De drie Franse fabrikanten tot wie deze beschikking gericht is hebben inbreuk gemaakt op artikel 85, lid 1, vanaf 10 mei 1968. De inbreuk werd of door henzelf gemaakt, of door hun rechtsvoorgangers, wier gedrag hun kan worden toegerekend. COFAZ heeft namelijk de werkzaamheden van AUBY en Pierrefitte voortgezet en GESA die van Péchiney-St. Gobain na de restructuratie van de betrokken ondernemingen en zij hebben alle in het kader van ALFA/FLORAL bestaande rechten en verplichtingen op zich genomen. Zij hebben, althans uit onachtzaamheid, inbreuk gemaakt op artikel 85, lid 1. Zij hadden moeten weten dat de coördinatie van hun export van meervoudige meststoffen naar Duitsland in het kader van een gemeenschappelijke distributieonderneming voldeed aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 85, lid 1.

De huidige Franse fabrikanten of hun rechtsvoorgangers wisten dat de Commissie meent dat verkoopkantoren voor export binnen de Gemeenschap in de meststoffensector vallen onder artikel 85, lid 1, en niet voor vrijstelling in aanmerking komen. De Commissie had hun in de procedure tegen het CFA nog slechts kort voor de oprichting van FLORAL (ALFA) uitvoerig de gronden daarvoor medegedeeld en gepleit voor de — op 28 juli 1967 verwezenlijkte — beëindiging van de inbreuk die zij in het kader van CFA maakten.

Op verlangen van de Commissie hebben de destijds betrokken fabrikanten niet slechts hun verplichting om hun export uitsluitend via het CFA te doen plaatsvinden opgeheven, maar ook het CFA de bevoegdheid ontnomen voor export naar andere Lid-Statens. Dit betekende dat de CFA-leden zich voor export binnen de Gemeenschap niet langer van de bemiddeling van het CFA mochten bedienen. De Commissie wilde daarmee vermijden dat de exclusieve bindingen door onderling afgestemde feitelijke gedragingen zonder formele exclusiviteit zouden worden vervangen.

Het feit dat de CFA-procedure sloeg op enkelvoudige stikstofmeststoffen en niet op meervoudige meststoffen, kan de betrokkenen niet beschermen tegen het verwijt van onachtzaamheid. Zij hadden moeten beseffen dat de gekozen vorm van de gemeenschappelijk verkoop bij meervoudige meststoffen in het licht van artikel 85, lid 1, niet anders kon worden beoordeeld dan bij enkelvoudige stikstofmeststoffen. De beperking van de samenwerking tot een enkele — maar kwantitatief belangrijke — exportmarkt in de Gemeenschap kon tot een andere beoordeling even weinig aanleiding vormen als de beperking van de gemeenschappelijke verkoop tot relatief geringe hoeveelheden.

- b) Aangaande de zwaarte van de inbreuk moet enerzijds worden opgemerkt dat de bundeling van het aanbod van de drie grootste fabrikanten van een Lid-Staat op de markt van een andere Lid-Staat de concurrentie tussen hen op deze markt praktisch uitschakelt. Anderzijds waren de gevolgen van hun samenwerking voor de verbruikers betrekkelijk beperkt.

De drie Franse fabrikanten zouden in staat zijn, via een individuele exportpolitiek een grotere concurrentiedruk uit te oefenen, wat hoeveelheden, prijzen en transportmiddelen aangaat. Individuele en onafhankelijke gedragingen van de Franse fabrikanten zouden, met grote waarschijnlijkheid, de mededingingsstructuur in een wezenlijk deel van de gemeenschappelijke markt verbeterd hebben of tot de verbetering daarvan hebben bijgedragen. Het is echter niet mogelijk de invloed van deze grotere van individuele export uitgaande concurrentiedruk te kwantificeren. De Commissie moet derhalve bij de vaststelling van de omvang van de geldboeten uitgaan van de betrekkelijk geringe omzet die deze fabrikanten tot dusver via FLORAL hebben gerealiseerd, zonder daarbij volledig de belangrijkheid van de betrokkenen op de totale markt van meervoudige meststoffen uit het oog te verliezen. De Commissie houdt rekening met het feit, dat de betrokken fabrikanten, zonder de beschikking van de Commissie af te wachten, hun lidmaatschap van FLORAL hebben beëindigd en daarmee een eerste stap hebben gezet in de richting van beëindiging van de inbreuk.

- c) Wat de duur van de inbreuk betreft, moet worden uitgegaan van de tijd van 10 mei 1968 tot en met 10 juli 1978, het tijdstip van de aanmelding. De tijd na de aanmelding is conform artikel 15, lid 5, van Verordening nr. 17 buiten beschouwing gelaten.
- d) De drie Franse fabrikanten participeerden voor gelijke delen in de bedrijfsresultaten van FLORAL. Deze gelijke winstdeling is een belangrijker element dan de ongelijke verdeling van de via FLORAL verkochte hoeveelheden. De totale omzet van de betrokkenen in de meststoffensector loopt niet zozeer uiteen, dat daarom uiteenlopende geldboeten gerechtvaardigd zouden zijn. Het lijkt derhalve redelijk om aan elk van de drie Franse fabrikanten een geldboete ten bedrage van 85 000 ERE op te leggen, d.w.z. 493 944,35 Ffr.

Jegens de thans het volledige kapitaal van FLORAL bezittende handelsonderneming Schiffer leek de oplegging van een geldboete niet nodig, omdat haar activiteit slechts van ondergeschikte betekenis was in de samenwerking van de drie Franse fabrikanten,

Het bedrag moet binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf het tijdstip van betekening van deze beschikking aan de betrokken ondernemingen worden overgemaakt op de volgende rekening van de Europese Gemeenschappen: Société générale, Direction de l'étranger, Boîte postale 317-09, 75454 Paris Cedex 09, rekening nr. 5.770.006.5.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De overeenkomst en de onderling afgestemde feitelijke gedraging tussen Générale des engrais SA, Compagnie française de l'azote SA, Société chimique des charbonnages SA en de heer Franz Schiffer over de gemeenschappelijke oprichting van en het gemeenschappelijk beheer over de FLORAL Düngemittelverkaufsgesellschaft mbH (voorheen ALFA GmbH) en de gemeenschappelijke export van meervoudige meststoffen naar de Bondsrepubliek Duitsland vormt sinds 10 mei 1968 een inbreuk op artikel 85, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel 2

De bij de aanmelding van 10 juli 1978 aangevraagde vrijstelling conform artikel 85, lid 3, van het EEG-Verdrag wordt geweigerd.

Artikel 3

De in artikel 6 genoemde ondernemingen zijn verplicht, de in artikel 1 vastgestelde inbreuk te beëindigen.

Artikel 4

De volgende geldboeten worden opgelegd:

1. aan de Générale des engrais SA een geldboete van vijftientigduizend (85 000) Europese rekeneenheden, d.w.z. 493 944,35 Franse frank.
2. Aan de Compagnie française de l'azote SA een geldboete van vijftientigduizend (85 000) Europese rekeneenheden, d.w.z. 493 944,35 Franse frank.
3. Aan de Société chimique des charbonnages SA een geldboete van vijftientigduizend (85 000) Europese rekeneenheden, d.w.z. 493 944,35 Franse frank.

Artikel 5

Deze beschikking vormt executoriale titel in de zin van artikel 192 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot volgende ondernemingen:

1. Compagnie française de l'azote SA
4, avenue Velasquez
Boîte postale 198-08
F-75361 Paris Cedex 08;
2. Générale des engrais SA
47, rue de Villiers
F-92527 Neuilly-sur-Seine;
3. CdF Chimie
Société chimique des charbonnages SA
Tour Aurore
place des Reflets, Cedex 5
F-92080 Paris Défense 2;
4. de heer Franz Schiffer
Am Güterbahnhof
D-6601 Hanweiler;
5. FLORAL Düngemittelverkaufsgesellschaft mbH
D-6601 Kleinblittersdorf 2.

Gedaan te Brussel, 28 november 1979.

Voor de Commissie

Raymond VOUEL

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

De Franse markt voor meervoudige meststoffen

Jaar	Productie	+ Import	= Totaal aanbod	– Binnenlands verbruik	= Overschot (export)
1968/1969	424,1	81,6	505,7	465,7	40,–
1969/1970	479,–	75,1	554,1	503,5	50,6
1970/1971	519,–	109,1	628,1	589,1	39
1971/1972	554,5	118,6	673,1	633,1	40,–
1972/1973	618,4	133,7	752,1	706,–	46,1
1973/1974	693,1	135,4	828,5	760,9	67,6
1974/1975	590,2	100,–	690,2	562,5	127,7
1975/1976	491,4	145,4	636,8	573,7	63,1
1976/1977	531,9	173,8	705,7	638,2	67,5
1977/1978	547,5	173,2	720,7	626,6	94,1
	5 449,1				635,7

Bron: Chambre syndicale nationale des fabricants d'engrais composés.

BIJLAGE II

De Duitse markt voor meervoudige meststoffen

Jaar	Productie	Import	= Totaal verbruik	– Binnenlands verbruik	= Overschot (Export)
1968/1969	412,4	23	435,4	290,6	144,8
1969/1970	433,2	32	465,2	334,3	130,9
1970/1971	430,8	28	458,8	367,6	91,2
1971/1972	406,4	45,9	452,3	336,7	115,6
1972/1973	458,2	29,7	487,9	321,2	166,7
1973/1974	463,2	27,9	491,1	318,–	173,1
1974/1975	466,8	36,3	503,1	367,1	136,–
1975/1976	309,8	45,3	355,1	313,8	41,3
1976/1977	371,4	78,6	450,–	361,7	88,3
1977/1978	365,4	126,4	491,8	378,9	112,9
	4 117,6			1 200,8	

Bron: Statistisches Bundesamt Wiesbaden

BIJLAGE III

Export van meervoudige meststoffen uit Frankrijk naar Duitsland en vice-versa

(in ton produkt)

Bestem- ming Jaar	Export uit Frankrijk			Export uit Duitsland		
	Duitsland ⁽¹⁾	EEG	Wereld	Frankrijk	EEG	Wereld
1969	34 045 (29,8 %)	114 335	172 530	25 095	80 226	625 080
1970	41 659 (26,2 %)	158 967	277 306	37 650	74 590	510 525
1971	75 902 (45 %)	166 837	209 932	64 425	109 551	480 565
1972	102 047 (66,1 %)	154 489	220 248	45 065	89 411	430 652
1973	97 879 (55,3 %)	177 057	254 134	66 057	216 965	585 754
1974	146 395 (61,1 %)	239 794	426 926	38 424	206 687	560 003
1975	123 598 (72,4 %)	170 798	328 093	47 212	226 103	413 380
1976	111 989 (66,6 %)	168 246	291 879	84 092	210 977	355 429
1977	109 988 (54 %)	203 668	381 941	59 048	321 608	637 720

Bron: Bureau voor de Statistiek der Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ De percentages geven het aandeel van de export naar Duitsland in de totale export binnen de EEG weer.

BIJLAGE IV

Export van de betrokken fabrikanten naar Duitsland (*)

(in ton produkt)

Betrokken jaar	Enkelvoudige N	NPK		
	Andere	FLORAL ⁽¹⁾	Anderen	Totaal
1968/1969				
1969/1970				
1970/1971				
1971/1972				
1972/1973				
1973/1974				
1974/1975				
1975/1976			(²)	
1976/1977				
1977/1978				
1978/1979				
1979/1980 ⁽³⁾				

(*) In de voor bekendmaking bestemde versie van deze beschikking zijn hierna enige opgaven weggelaten conform de bepalingen van artikel 21 van Verordening nr. 17/62 betreffende het niet-prijsgeven van zakengeheimen.

Bron: Mededelingen der betrokkenen.

⁽¹⁾ Met inbegrip van de leveranties aan de heer F. Schiffer.

⁽²⁾ Daarvan ... ton aan een Franse exporteur.

⁽³⁾ Exporttransacties.

BIJLAGE V

Vergelijking van de prijzen ⁽¹⁾ van een meervoudige meststof 17 : 17 : 17

(prijzen in RE per 100 kg produkt – exclusief BTW)

Jaar	Duitsland	België	Frankrijk	Ierland	Italië	Luxemburg	Nederland	Verenigd Koninkrijk	Schommelingen % D/F
1969	—	—	8,77	—	11,07	—	8,95	—	(¹) + 2,1
1970	—	—	7,99	—	10,83	7,34	8,86	—	(¹) + 10,9
1971	—	8,38	8,19	8,73	10,49	7,90	9,27	—	(¹) + 13,2
1972	—	9,69	8,35	9,24	10,51	9,72	9,84	10,62	(¹) + 5,2
1973	11,31	9,99	10,33	8,71	9,12	9,27	10,61	9,99	+ 9,5
1974	14,71	13,05	15,96	13,88	13,09	13,06	14,02	14,28	— 8,5
1975	17,50	15,49	17,91	16,34	15,32	15,13	17,18	16,66	— 2,3
1976	18,46	17,78	17,03	16,33	15,69	17,51	18,11	15,25	+ 8,4
1977	18,87	16,36	16,94	16,61	15,87	17,54	18,60	15,71	+ 11,4
1978	19,64	17,43	17,75	16,58	16,22	16,09	18,73	16,98	+ 10,6

⁽¹⁾ % berekend in verhouding tot Nederland waar de waarden zeer dicht bij de in Duitsland genoteerde waarden liggen.

Bron: Eurostat.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 7 december 1979

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/29.266 en andere
— rietsuikerleveringsovereenkomsten)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(80/183/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschappen, en met name op artikel 85,Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari
1962 ⁽¹⁾, en met name op artikel 2,Gezien de verzoeken om negatieve verklaringen en de
aanmeldingen welke op 16 juli 1976, 15 februari 1977
en 26 augustus 1977 conform de artikelen 2 en 4 van
genoemde Verordening nr. 17 door Tate and Lyle Refi-
neries Ltd, Engeland, en Manbré Sugars Ltd, Engeland,
bij de Commissie zijn ingediend met betrekking tot
overeenkomsten welke deze vennootschappen gemeen-
schappelijk hadden gesloten met producenten van riet-
suiker in bepaalde Staten in Afrika, het Caribische ge-
bied en de Stille Oceaan (ACS), landen en gebieden
overzee (LGO) en India,Gezien de publikatie van de samenvatting van de aan-
meldingen in *Publikatieblad van de Europese Gemeen-
schappen* nr. C 229 van 27 september 1978 conform
artikel 19, lid 3, van genoemde Verordening nr. 17,Gezien het besluit van de Commissie van 8 november
1978 tot het inleiden van de procedure,Gezien het advies van het Adviescomité voor mededin-
gingsregelingen en economische machtsposities conform
artikel 10 van genoemde Verordening nr. 17, uitge-
bracht op 14 februari 1979,

I. DE FEITEN

De ondernemingen

1. Tate and Lyle Refineries Ltd is een dochteronder-
neming van Tate and Lyle Ltd, een vennootschap met
zetel in het Verenigd Koninkrijk. Manbré Sugars Ltd is
een dochteronderneming van Manbré and Garton Ltd,
eveneens een vennootschap met zetel in het Verenigd
Koninkrijk. Tussen 16 juli 1976 en 26 augustus 1977

meldden Tate and Lyle Refineries Ltd en Manbré Sugars
Ltd bij de Commissie veertien overeenkomsten aan,
waarvoor zij om een negatieve verklaring dan wel een
onthefing conform artikel 85, lid 3, van het EEG-Ver-
drag verzochten, en welke zij gezamenlijk waren aange-
gaan met veertien landen, waarvan er elf behoren tot de
ondertekenaren van de ACS/EEG-Overeenkomst van
Lomé, die gesloten is tussen Staten in Afrika, het Caribi-
sche gebied en de Stille Oceaan (ACS) en de EEG. De
overige drie zijn India en twee landen en gebieden over-
zee.

De overeenkomsten

2. Tate and Lyle Ltd hebben sindsdien een meerder-
heidsdeelneming verworven in Manbré and Garton Ltd.
Aangezien Tate and Lyle Refineries Ltd en Manbré
Sugars Ltd voordien gezamenlijk de bovengenoemde
overeenkomsten hadden gesloten, worden zij hierna de
„aankopende vennootschappen” genoemd. De namen
van de landen waarmee deze overeenkomsten werden
aangegaan en de zaaknummers die door de Commissie
aan elke afzonderlijke aanmelding zijn toegekend,
worden hieronder in alfabetische volgorde vermeld:

Nr. van de zaak	Staat
29.266	Barbados
29.267	Belize
29.506	Kongo
29.270	Fidji
29.268	Guyana
29.271	India
29.272	Jamaica
29.381	Malawi
29.273	Mauritius
29.274	St. Kitts
29.275	Swaziland
29.276	Tanzania
29.269	Trinidad en Tobago
29.277	Oeganda

De overeenkomsten worden in deze beschikking geza-
menlijk behandeld, aangezien het doel en de gevolgen
ervan gezamenlijk dienen te worden beoordeeld.

Het produkt

3. Suiker wordt verkregen door de raffinage van ruwe
suiker verkregen uit suikerriet of suikerbieten. Bij de

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

produktiewijze kunnen twee stadia worden onderscheiden: 1. de produktie van de ruwe suiker uit riet of bieten en 2. de raffinage van deze ruwe suiker tot commerciële bruine of witte suiker. In het eerste stadium worden verschillende technieken toegepast bij de verwerking van het riet en bij de verwerking van de bieten tot ruwe suiker, terwijl men in het tweede, het raffinagestadium, van gelijke technieken gebruik maakt. Het eerste stadium, te weten de produktie van ruwe suiker, geschiedt gewoonlijk dicht bij het betrokken landbouwgebied zelf. Dit betekent dat rietsuiker dit eerste stadium doormaakt binnen het gebied van Afrika, de Caraïbische Zee of de Stille Zuidzee waar het riet wordt verbouwd en de ruwe suiker vervolgens wordt verscheept naar de raffinaderij die zich dicht bevindt bij de markt waar de commerciële suiker moet worden verkocht. De twee procédés zijn dus onderscheiden van elkaar. Bij ruwe suiker uit suikerbieten vinden de beide procédés gewoonlijk plaats in dezelfde fabriek, die meestal gelegen is dichtbij de plaats waar de suikerbieten worden verbouwd. De ligging van de raffinagefaciliteiten voor de verwerking van ruwe suiker is gekozen in verband met de traditionele handelspatronen. Zo wordt de ruwe suiker uit suikerriet geproduceerd in het land waar suikerriet verbouwd wordt, terwijl de raffinage van deze ruwe suiker wordt verricht dicht bij de afzetmarkt: voor wat betreft de overeenkomsten waarop deze beschikking betrekking heeft, bevinden deze raffinagefaciliteiten zich in het Verenigd Koninkrijk aan of nabij zeehavens (Londen, Liverpool, enz.).

Deze beschikking heeft betrekking op het eerste stadium van de suikerproduktie, te weten de produktie van ruwe suiker uit het suikerriet dat wordt verbouwd in de veertien staten die in paragraaf 2 van deze beschikking zijn genoemd (hierna de „exporterende staten” te noemen) en op de relatie tussen deze ruwe suiker en de gehele communautaire markt voor ruwe suiker. De overeenkomsten waarop deze beschikking betrekking heeft, hebben ten doel de aanvoer van deze ruwe suiker voor raffinagedoeleinden door de „aankopende vennootschappen” in het Verenigd Koninkrijk te verzekeren. Hun raffinaderijen die, zoals is gezegd, gelegen zijn aan of bij zeehavens, hebben van oudsher hun ruwe suiker als grondstof betrokken uit de „exporterende staten”. In elk van de andere EEG-Lid-Staten (met uitzondering van Italië en Frankrijk) worden de behoeften van de markt bijna geheel gedekt door suikerbieten die worden verbouwd in die landen en die daar worden verwerkt en geraffineerd. In het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Coöperatieve vereniging „Suiker Unie” UA en anderen ⁽¹⁾, is een analyse gegeven van de communautaire suikermarkt.

4. Voor wat Frankrijk betreft wordt ongeveer 350 000 ton ruwe rietsuiker per jaar afgenomen uit de Franse overzeese departementen in Guadeloupe, Guyana, Martinique en Réunion voor raffinaderijen in Nantes, Bor-

deaux en Marseille. De produktie en de verwerking van suikerriet vormt een wezenlijk onderdeel van de economie van deze Franse overzeese departementen. Speciale Gemeenschapsvoorschriften zijn derhalve daarop van toepassing ⁽²⁾:

- a) de in deze gebieden geproduceerde ruwe suiker wordt in de Gemeenschap verkocht overeenkomstig het beginsel van de communautaire preferentie en zonder discriminatie tussen de betrokken ondernemingen;
- b) de produktie van deze departementen wordt speciaal vermeld in de totale Franse quota (b.v. voor het verkoopjaar 1974/1975 had Frankrijk een totale quota van 2 996 000 ton witte suiker, met 2 530 000 ton voor het Franse moederland en 446 000 ton (witte equivalent) voor de Franse overzeese departementen);
- c) de bepalingen betreffende de afdeling Garantie van het EOGFL zijn hierop van toepassing;
- d) wanneer er verschil bestaat tussen de raffinagemarge voor ruwe suiker waarmee rekening wordt gehouden bij het bepalen van de interventie- en drempelprijzen voor ruwe suiker enerzijds, en de marge die nodig is voor de raffinage van preferentiële ruwe suiker anderzijds, wordt over de laatstgenoemde suiker een voor het bedoelde suikerverkoopseizoen vastgestelde differentiële belasting geheven wanneer deze in het vrije verkeer wordt gebracht, behalve wanneer hij voor rechtstreekse consumptie wordt geïmporteerd, dan wel in een bietenfabriek geraffineerd. Er wordt een differentieel bedrag gelijk aan deze belasting toegestaan voor de ruwe suiker die wordt geproduceerd in de Franse overzeese departementen binnen de maximumquota en geraffineerd in een raffinaderij of een andere produktie-eenheid binnen de Gemeenschap. Bovendien wordt door de afdeling Garantie van het Landbouwfonds (EOGFL) subsidie betaald voor de raffinage van suiker uit Franse overzeese departementen;
- e) Frankrijk mag deze gebieden bij wijze van bijdrage tot de verhoging van de produktiviteit tijdelijke aanpassingssteun verlenen.

II. ECONOMISCHE EN JURIDISCHE BEOORDELING

Economische achtergrond

5. Van 1951 tot aan de datum van toetreding tot de Europese Economische Gemeenschap (1 januari 1973) werd in het grootste deel van de behoeften aan ruwe rietsuiker voor het Verenigd Koninkrijk voorzien door Gemeenebestanden conform de Suikervereenkomst van het Gemeenebest van 1951 (Commonwealth Sugar

⁽¹⁾ Jurispr. 1975, gevoegde zaken 40 tot 48, 50, 54 tot 56, 111, 113 en 114/73, blz. 2022 en 2023, overwegingen 613 tot 621.

⁽²⁾ Zie Verordening (EEG) nr. 2623/75 van de Raad van 13 oktober 1975 (PB nr. L 268 van 17. 10. 1975, blz. 1).

Agreement „CSA”). Dit was een collectieve overeenkomst tussen suikerproducenten in het Britse Gemeenebest en de Britse Regering, die voorzag in de levering op lange termijn aan het Verenigd Koninkrijk van bepaalde hoeveelheden ruwe rietsuiker door elk produktieland tegen een overeengekomen prijs („negotiated price quotas”). De ruwe rietsuiker werd aangekocht door The Sugar Board, een instantie van de Britse overheid, die deze suiker vervolgens doorverkocht aan de aankopende ondernemingen voor raffinage tot suiker van handelskwaliteit en andere nevenprodukten.

De „CSA” garandeerde het Verenigd Koninkrijk een jaarlijkse aanvoer van ruwe rietsuiker tot circa 1,74 miljoen ton. Deze overeenkomst en bepaalde andere binnenlandse maatregelen in het Verenigd Koninkrijk hadden de ontwikkeling van een belangrijke rietsuiker-raffinageindustrie in het Verenigd Koninkrijk ten gevolge, waarin ongeveer 6 500 mensen werk vonden. Het bestaan van een dergelijke industrie, die ruwe rietsuiker kon raffineren en vervolgens afzetten, waarborgde de rietsuikerproducerende landen op lange termijn stabiele afzetkanalen voor ruwe rietsuiker die uit hun eigen suikerrieteteelt was gewonnen.

6. Conform Protocol nr. 17 bij de Toetredingsakte tot de EEG is het Verenigd Koninkrijk zowel in 1973 als in 1974 gemachtigd, uit de exporterende landen die tot de CSA behoorden de hoeveelheden suiker in te voeren die gelijk waren aan de krachtens die overeenkomst vastgestelde quota's tegen „overeengekomen prijs”. Daardoor werd het mogelijk de CSA tot begin 1975 toe te passen. Ten gevolge van de toetreding mochten echter de aankopende vennootschappen niet langer „vrije” suiker importeren (d.w.z. Gemeenebest-suiker buiten de CSA om), waarmee zij voordien aan hun overige verplichtingen konden voldoen, zonder EEG-invoerrecht te betalen. Dit betekende dat de aanvoer voor hen over die jaren met ongeveer 70 000 ton terugliep. Ten einde deze teruggang gelijk te verdelen wees The Sugar Board een deel van de geleverde ruwe rietsuiker toe aan elk der vennootschappen naar verhouding van hun marktaandeel bij de suikerafzet.

7. Het Verenigd Koninkrijk trof in 1975 na goedkeuring van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap voor de campagne van 1975 bepaalde voorlopige regelingen met bepaalde rietsuikerproducerende landen.

8. De ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé werd gesloten op 28 februari 1975. Met het aan deze Overeenkomst gehechte Protocol nr. 3 ⁽¹⁾ wordt beoogd, bepaalde faciliteiten te verlenen aan suikerexporterende ACS-Staten, door hun voor bepaalde hoeveelheden tegen preferentiële tarieven toegang te geven tot EEG-markten.

De EEG verbindt zich in artikel 25 van deze Overeenkomst, tegen gegarandeerde prijzen bepaalde hoeveel-

heden ruwe of witte rietsuiker te importeren van oorsprong uit ACS-landen, welke hoeveelheden deze landen toezegden aan de Gemeenschap te zullen leveren. Het genoemde Protocol nr. 3 geeft de voorwaarden voor uitvoering aan, die zijn vervat in Verordening (EEG) nr. 3330/74 ⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1487/76 ⁽³⁾. Voorts zijn krachtens een besluit van de Raad betreffende de invoer van suikerriet van oorsprong uit de landen en gebieden overzee (LGO) (met inbegrip van Belize en St Kitts) (dat op 28 februari 1975 in werking trad) ⁽⁴⁾ de voorschriften van het Protocol mede van toepassing verklaard op deze landen. Vervolgens werd op 18 juli 1975 ⁽⁵⁾ een overeenkomst gesloten tussen de EEG en de Republiek India die analoge bepalingen aan die in het Verdrag van Lomé bevatte voor de aankoop, import en levering van suiker aan de EEG uit India tegen preferentiële tarieven voor bepaalde hoeveelheden.

9. De preferentiële regelingen ingevolge de ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé staan de invoer in de EEG van 1,42 miljoen ton ruwe rietsuiker per jaar van 1975 t/m 1980 toe waarvoor geen invoerrechten zullen worden geheven. Dit cijfer houdt een aanzienlijke vermindering van de aanvoer van beschikbare ruwe rietsuiker in. Voordien beliep de jaarlijkse import — conform de CSA — 1,74 miljoen ton, waarop de huidige capaciteit van deze zeer kapitaalintensieve industrie in het Verenigd Koninkrijk was gebaseerd. De in deze zaak behandelde overeenkomsten zijn met suikerexporteurs in elf ACS-landen, twee LGO en India gesloten voor de levering aan de aankopende vennootschappen van 1 134 000 ton per jaar tot 1980. Zoals blijkt uit de tabel in punt 11 behield een aantal van de betrokken landen een bepaalde optiehoeveelheid die zij desgewenst elders konden verkopen. Terwijl de aankopende vennootschappen deze hoeveelheid onder optie wellicht geheel of gedeeltelijk zouden kunnen kopen, bestond de mogelijkheid dat zij daartoe niet in staat zouden zijn.

10. De verbintenis tot levering ingevolge de Overeenkomst van Lomé betreft de Gemeenschap als geheel en niet alleen specifiek het Verenigd Koninkrijk. De aankopende vennootschappen hebben de in deze beschikking behandelde overeenkomsten gesloten uit economische noodzaak voor hun commerciële voortbestaan. Er blijft echter voor hen een aanzienlijke kloof te bestaan tussen hun raffinagecapaciteit en de hoeveelheid grondstof die hun door de overeenkomsten wordt gewaarborgd. Hun capaciteit bedraagt bijna 1,7 miljoen ton, terwijl uit hoofde van de overeenkomsten slechts 1,1 miljoen ton wordt gegarandeerd.

De juridische achtergrond

11. Elk van de in deze zaak behandelde overeenkomsten is door vrije onderhandelingen tussen producent en

⁽¹⁾ PB nr. L 25 van 30. 1. 1976, blz. 1-40, 114 en 115.

⁽²⁾ PB nr. L 359 van 31. 12. 1974, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 167 van 26. 6. 1976, blz. 9 en 10.

⁽⁴⁾ PB nr. L 268 van 17. 10. 1975, blz. 43 en 44.

⁽⁵⁾ PB nr. L 190 van 23. 7. 1975, blz. 36.

afnemers tot stand gekomen. Een goed voorbeeld van een dergelijke overeenkomst wordt gevormd door die welke op 29 april 1976 werd gesloten tussen Tate and Lyle en Manbré Sugars Ltd (de Kopers) en de Barbados Sugar Producers Association Inc., de Barbados Sugar Factories Ltd en de Barbados Sugar Exporters Association Inc. (de Verkopers) (zaak nr. 29.266). Overeenkomsten in de vorm van briefwisseling betreffende de gegarandeerde prijzen voor de verkoopseizoenen 1976/1977 en 1977/1978 zijn gesloten tussen de EEG en (van de ACS-Staten) o. a. Barbados⁽¹⁾. De voornaamste elementen van de hoofdovereenkomst die is voortgekomen uit onderhandelingen tussen de partijen zijn o. a. de volgende bepalingen:

- a) de verkoper verbindt zich tot de verkoop en de koper tot de aankoop van suiker voor verschepping naar het Verenigd Koninkrijk conform de voorwaarden van de Overeenkomst en conform de gedurende de looptijd van de Overeenkomst eventueel toepasselijke EEG-regelingen.
- b) volgens het definitiegedeelte van de Overeenkomst:
 - betekent de „leveringsperiode” elke twaalfmaandelijke periode van 1 juli t/m 30 juni gedurende de looptijd van de Overeenkomst;
 - betekent de „overeengekomen hoeveelheid” de ten aanzien van Barbados in artikel 3, lid 1, van het Protocol genoemde overeengekomen hoeveelheid (zo nodig) aangepast conform artikel 7 van het Protocol;
 - betekent „ACS-suiker”: ruwe of witte rietsuiker van oorsprong uit suikerexporterende ACS-Staten, waarvan het in de handel brengen thans door het Protocol wordt geregeld;
 - betekent „de representatieve koers” de volgens de regels van het gemeenschappelijk landbouwbeleid van de EEG geldende koers voor de omrekening van de interventieprijzen voor suiker van het Verenigd Koninkrijk van rekeneenheden in £ sterling;
 - betekent „het monetaire compenserende bedrag”: het conform de EEG-verordening ontvangen of betaalde monetaire compenserende bedrag ten aanzien van elke naar het Verenigd Koninkrijk verschepte hoeveelheid.

- c) gedurende de looptijd van de Overeenkomst (die geacht wordt op 28 februari 1975 te zijn aangevangen) verbindt de verkoper zich, onverpakte ruwe ACS-suiker uit Barbados aan de koper te verkopen in de hoeveelheden en onder de voorwaarden die in de Overeenkomst zijn aangegeven en verbindt de

koper zich, deze suiker naar het Verenigd Koninkrijk in te voeren en daar te raffineren voor gebruik aldaar of elders in de EEG. De ingevolge de Overeenkomst verkochte suiker dient van goede gemiddelde kwaliteit te zijn en afkomstig te zijn van de oogst van het jaar van verschepping of het onmiddellijk daaraan voorafgaande jaar;

- d) de hoeveelheid krachtens de Overeenkomst gedurende de periode voor 30 juni 1975 nog te verscheppen suiker is de in artikel 3, lid 3, van het Protocol aangegeven hoeveelheid witte suiker (29 600 ton) minus de gedurende die periode reeds verschepte hoeveelheid speciale suiker (in metrieke ton wit-suikerwaarde uitgedrukt);
- e) voor alle leveringen ingevolge de Overeenkomst tot 31 december 1975 moet een prijs van 260 £ sterling per „long ton” worden betaald. De desbetreffende leveringen worden geacht suiker te hebben omvat welke ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst wordt verscheept met in de periode t/m 31 december 1975 uit Barbados vertrokken schepen;
- f) voor alle daaropvolgende leveringen ingevolge de Overeenkomst na 31 december 1975 is de in £ sterling per long ton uitgedrukte prijs de gegarandeerde prijs voor ruwe suiker die voor de betrokken leveringsperiode is overeengekomen conform artikel 5 en artikel 4, lid 3, van Protocol nr. 3;
- g) van 1 juli t/m 31 december 1975 verbindt de koper zich, verschepping van een maximale hoeveelheid suiker te aanvaarden, opdat de totale door Barbados ingevolge Protocol nr. 3 gedurende 1975 verschepte hoeveelheid op de overeengekomen hoeveelheid wordt gebracht;
- h) betaling geschiedt in £ sterling in Londen bij een door de verkoper aangewezen bank of agent;
- i) de bepalingen met betrekking tot hoeveelheden en leveringstermijnen kunnen worden gewijzigd binnen de volgens de EEG-regels en de eventueel toepasselijke regelingen toegestane limieten;
- j) wanneer de koper met een andere leverancier van ACS-suiker voorwaarden voor de aankoop overeenkomt die voor de verkoper gunstiger zijn dan de in de Overeenkomst vastgestelde voorwaarden, verbindt de koper zich ertoe, de verkoper onmiddellijk overeenkomstige voorwaarden aan te bieden. Voorts dient, wanneer een hogere dan de gegarandeerde prijs (conform artikel 5 en artikel 4, lid 3, van Protocol nr. 3) op grond van de marktomstandigheden door de koper wordt betaald aan een andere ACS-suikerproducent, deze hogere prijs eveneens aan de verkoper te worden aangeboden, behalve wanneer deze hogere prijs wordt gevormd door een speciale premie van een vast bedrag;
- k) vanaf 1 januari 1976 bindt de Overeenkomst partijen niet in dier voege dat kan worden afgeweken van tussen de Regering van het Verenigd Koninkrijk en suikerexporterende ACS-Staten te treffen regelingen op grond van het besluit van de Raad van

⁽¹⁾ De eerste, van 14 juli 1976, is gepubliceerd in PB nr. L 176, blz. 3, en Verordening (EEG) nr. 1654/76 van de Raad houdende vaststelling van de gegarandeerde prijzen voor rietsuiker voor 1976/1977 is verschenen in PB nr. L 176 van 1 juli 1976, blz. 3, terwijl de tweede, van 6 juli 1977, is bekendgemaakt in PB nr. L 168 van 6 juli 1977, blz. 43, evenals Verordening (EEG) nr. 1508/77 van de Raad inzake het sluiten van de Overeenkomst (blz. 42).

19 november 1974 ten einde — indien de marktomstandigheden zulks rechtvaardigen — hetzij een verhoging van de gegarandeerde prijs hetzij een alternatieve prijs te verkrijgen, op een vergelijkbare basis als in 1975 gold, om een regelmatige en voldoende aanvoer van ACS-suiker aan het Verenigd Koninkrijk te waarborgen;

- l) de Overeenkomst blijft van kracht tot 30 juni 1980, tenzij de verkoper besluit deze tot 30 juni 1982 te verlengen, waarvan hij schriftelijk mededeling doet aan de koper vóór 1 juli 1979;

- m) indien Protocol nr. 3 gedurende een eventuele verlenging van de Overeenkomst wordt herzien, plegen de partijen overleg en brengen zij zo nodig passende wijzigingen aan.

De jaarlijkse „overeengekomen hoeveelheden”, die door het Protocol na juni 1975 worden voorgeschreven en de jaarlijkse hoeveelheden die aan de aankopende vennootschappen door de exporteurs in elk land ingevolge de afzonderlijke overeenkomsten moeten worden geleverd, zijn:

(in ton/wit-suikerwaarde) ⁽¹⁾

Zaak-nummer	Staten in alfabetische volgorde	„Overeengekomen hoeveelheid”	Hoeveelheid voor aankopende vennootschappen	Optionele hoeveelheid	Speciale suiker
29.266	Barbados	49 300	19 299	—	5 609
29.267	Belize	39 400	35 460	3 940	—
29.506	Congo	10 000	10 000	—	—
29.270	Fiji	163 600	163 600	—	—
29.268	Guyana	157 700	129 311	14 368	14 021
29.271	India	25 000	25 000	—	—
29.272	Jamaica	118 300	106 470	11 830	—
29.381	Malawi	20 000	5 000	—	—
29.273	Mauritius	487 200	440 464	64 736	—
29.274	St. Kitts	14 800	13 320	1 480	—
29.275	Swaziland	116 400	116 400	—	—
29.276	Tanzania	10 000	10 000	—	—
29.269	Trinidad & Tobago	69 000	54 528	6 059	8 413
29.277	Oeganda	5 000	5 000	—	—

⁽¹⁾ De wit-suikerwaarde wordt berekend aan de hand van een op ruwe suiker gebaseerde formule.

(Deze lijst omvat alle overeenkomsten die onder deze beschikking vallen)

12. Zoals blijkt hebben twee landen zich verbonden minder dan de helft van hun jaarlijkse „overeengekomen hoeveelheid” te verkopen; zes landen hebben zich een „hoeveelheid onder optie” voorbehouden welke neerkomt op ongeveer 10 % van hun „overeengekomen hoeveelheid”, en welke zij desgewenst aan andere kopers mogen verkopen, drie staten hebben nog een hoeveelheid aangehouden voor levering van traditionele speciale suikersoorten aan de EEG; zes staten hebben zich verbonden hun gehele „overeengekomen hoeveelheid” aan raffinaderijen in het Verenigd Koninkrijk te verkopen. Of de verkopers die een optie hebben bedongen om 10 % elders in de Gemeenschap te kunnen verkopen dit zullen doen, zal afhangen van de vraag of dit voor hen commercieel voordelig is.

13. De aan de suikerproducenten door de aankopende vennootschappen te betalen prijs voor verschepingen tot en met 31 december 1975 bedroeg 260 £ per long ton, de prijs die de producerende landen door de Regering van het Verenigd Koninkrijk met toestemming van de Gemeenschap werd gewaarborgd. Voor verschepingen daarna zal de prijs die krachtens de overeenkomsten moet worden betaald worden gegrond op de garantieprijs voor ruwe suiker als overeengekomen conform artikel 5, lid 4, van Protocol nr. 3. De prijs zal in feite uit drie elementen zijn samengesteld:

- i) een bedrag dat niet hoger is dan de prijs die de exporterende landen door de Gemeenschap wordt gewaarborgd. (Deze prijs — in rekeneenheden uit-

gedrukt — wordt jaarlijks overeengekomen tussen de Gemeenschap en de betrokken ACS-landen „binnen de in de Gemeenschap geldende prijscalen, waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante economische factoren”).

- ii) in bepaalde gevallen een geringe speciale premie welke hetzij wordt uitgedrukt in een enkel bedrag per ton in 1975 geleverde suiker, hetzij als een geringer bedrag per ton geleverd gedurende elk van de vijf jaren van de garantie, en
- iii) een deel van een eventueel „extra bedrag” dat de aankopende ondernemingen bij de afzet van suiker op de markt kunnen verkrijgen, na aftrek van de raffinagekosten.

14. De partijen hebben geen wederverkoop prijzen vastgesteld. Overeenkomstig de toepasselijke nationale en communautaire regelingen zijn de verkoopprijzen van uit ruwe rietsuiker geraffineerde suiker afhankelijk van de marktomstandigheden binnen de Gemeenschap. De bij de overeenkomsten betrokken prijsstructuur (zie punt 13) maakt het de exporterende landen mogelijk hogere marktprijzen te verkrijgen dan de door de Gemeenschap gegarandeerde prijzen.

15. De overeenkomsten dateren van 28 februari 1975, met uitzondering van de Overeenkomst met Malawi, die van 1 juli 1976 dateert en van die met de Volksrepubliek Kongo van 15 juli 1977. Zij gelden alle tot 30 juni 1980 met in alle gevallen, behalve dat van de Kongo, de mogelijkheid van een verlenging voor twee jaar. Deze geldigheidsduur stemt overeen met die van de Overeenkomst van Lomé, die immers vijf jaar na haar inwerkingtreding, op 1 maart 1980, afloopt. Achttien maanden vóór die datum dienen onderhandelingen te worden aangegaan ten einde te onderzoeken welke bepalingen daarvoor in de plaats moeten komen. Protocol nr. 3, waarop deze beschikking betrekking heeft, is echter gesloten „voor een onbepaalde periode” (artikel 1, lid 1), en in geval de Overeenkomst buiten werking treedt zijn de suikerleverende landen en de Gemeenschap overeengekomen de nodige institutionele bepalingen vast te stellen om er voor te zorgen dat de bepalingen van Protocol nr. 3 van toepassing blijven. Na 1 maart 1980 zal het Protocol van kracht moeten blijven, of kan het door de Gemeenschap ten aanzien van elke ACS-Staat alsmede door elke ACS-Staat ten aanzien van de Gemeenschap worden opgezegd, met inachtneming van een opzeggingstermijn van twee jaar (artikel 10).

16. Uit het feit dat dit Protocol voor onbepaalde tijd is gesloten (artikel 1, lid 1) en het feit dat de algemene vrijwaringsclausule van de Overeenkomst van Lomé (artikel 10) er niet op van toepassing is (artikel 1, lid 2) blijkt, hoeveel belang de ondertekenende staten en de EEG eraan hechten.

17. Dit Protocol is door de Gemeenschap gesloten tegen de achtergrond van het suikerbeleid van de EEG

binnen het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Garantieprijs en produktiequota's voor riet-suiker binnen de Lid-Staten maken deel uit van dit suikerbeleid. Artikel 39 van het EEG-Verdrag vermeldt als specifieke doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid onder meer het stabiliseren van de markten, het veilig stellen van de voorziening en het verzekeren van redelijke prijzen bij de levering aan verbruikers. De bepalingen van de Overeenkomst van Lomé dragen, als uitgevoerd door de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3330/74 bij tot de verwezenlijking van deze doeleinden door te zorgen voor een extra bron van ruwe suiker buiten het grondgebied van de Gemeenschap voor fabrikanten van suikerprodukten die binnen dit grondgebied gevestigd zijn.

18. Ten aanzien van het systeem dat binnen de Gemeenschap geldt vindt men drie categorieën quota's binnen welke de suikerproducerende industrie in elk van de Lid-Staten moet handelen. Elke Lid-Staat krijgt ieder jaar een „A” quota toegewezen dat wordt vastgesteld door de Raad van Ministers en dat de nationale regering verdeelt onder de suikerproducenten in de betrokken staat. Elke producent wordt voor zijn „A” quota de volle interventieprijs gewaarborgd — die elk jaar door de Raad van ministers van Landbouw wordt vastgesteld. Voorts wordt iedere producent een „B” quota toegekend welke jaarlijks door de Raad wordt vastgesteld en wordt uitgedrukt in een percentage van de „A” quota. De producent heeft met betrekking daartoe ook het recht op de volle interventieprijs, maar is op zijn beurt verplicht een bepaald percentage van die prijs — een „produktieheffing” — aan de Gemeenschap terug te betalen ter bestrijding van de verliezen bij het in de handel brengen van deze suiker. De derde categorie is de zogenaamde „C” suiker; deze term wordt, hoewel er geen hoeveelheid wordt genoemd, toegepast op alle suiker die boven de hoeveelheden in de „A” quota en de „B” quota wordt geproduceerd en ten aanzien waarvan de producent een interventieprijs wordt gewaarborgd. „C” suiker moet door de producenten buiten de Gemeenschap worden verkocht voor een bepaalde datum in elk jaar.

Een producent die A en B „quota”-suiker naar landen buiten de Gemeenschap wil exporteren kan recht hebben op „uitvoerrestituties” krachtens het systeem dat is voorgeschreven in Verordening (EEG) nr. 3330/74. Deze „uitvoerrestituties” worden aan een exporteur uitgekeerd aan wie de transactie in het kader van de inschrijving voor restitutie uit EOGFL-gelden wordt gegund.

III. NIET-TOEPASSELIGHEID VAN ARTIKEL 85, LID 1, VAN HET EEG-VERDRAG

19. Overwegende dat volgens artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke

markt en verboden zijn overeenkomsten tussen ondernemingen, besluiten van ondernemersverenigingen en onderling afgestemde feitelijke gedragingen, welke de handel tussen Lid-Statens ongunstig kunnen beïnvloeden en ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst;

20. Overwegende dat de overeenkomsten tussen de aankopende vennootschappen en de vennootschappen in de exporterende staten overeenkomsten tussen ondernemingen zijn; dat deze overeenkomsten, ter wille van een juiste beoordeling van de werking en van in het licht van artikel 85, lid 1, van het Verdrag, gezamenlijk moeten worden beschouwd, aangezien zij te zamen een aanzienlijk deel van de aanvoerbronnen voor ruwe suiker uit suikerriet die binnen de EEG voor raffinaderijen beschikbaar zijn binden, waarvoor geen invoerheffing zou gelden; dat elk van deze overeenkomsten is gesloten voor vijf jaar en, met slechts één uitzondering, door de verkoper voor twee jaar kon worden verlengd; dat zij betrekking hebben op koop en verkoop en beogen waarborgen op lange termijn voor afzet binnen de Gemeenschap te scheppen voor de producerende landen en voor aanvoer op lange termijn voor de kopers in het Verenigd Koninkrijk; dat in ieder van deze overeenkomsten een bepaling is opgenomen voor herziening van de prijs naar boven, indien een van de verkopers een hogere prijs zou ontvangen dan de andere;

21. Overwegende dat er evenwel geen aanwijzing is dat de koper monopolistische macht zou kunnen uitoefenen; dat de hoeveelheid ruwe suiker die in Protocol nr. 3 wordt genoemd door de Gemeenschap moet worden aanvaard, maar de Gemeenschap niet behoeft te zijn binnengekomen via de bestaande raffinaderijen; dat deze overeenkomsten door de verkopers vrijelijk zijn aangegaan; dat zij geen concurrentiebeperkende werking hebben die verder gaat dan de commerciële verplichtingen van kopers en verkopers jegens elkaar die gewoonlijk in dit type overeenkomsten op lange termijn voorkomen;

22. Overwegende dat er van de zijde van de suikerbietenfabrieken in de Gemeenschap enige belangstelling lijkt te bestaan om een deel van de preferentiële suiker te verwerven en dat in dit verband dient te worden opgemerkt dat de overeenkomsten niet in de weg staan dat er aanvoer beschikbaar komt voor andere ondernemingen die belang stellen in de raffinage van deze suiker; dat deze aanvoer beschikbaar blijft uit:

1. Ongeveer 170 000 ton preferentiële suiker die niet conform de overeenkomsten formeel is toegewezen (optie- en andere hoeveelheden);
2. ruwe rietsuiker die in de Franse Overzeese Departementen is geproduceerd en niet is vastgelegd in overeenkomsten op lange termijn met Franse raffinaderijen;

23. Overwegende dat de overeenkomsten, naar dient te worden opgemerkt, zijn gesloten onder omstandigheden die de eerdere regelingen vervingen krachtens welke deze ruwe suiker in de Gemeenschap werd geïmporteerd; dat dit type overeenkomsten op lange termijn tot stand is gebracht op verzoek van de ontwikkelingslanden en wordt beschouwd als de beste wijze van voortzetting van traditionele handelspatronen in samenhang met gewijzigde omstandigheden en dat zij vallen binnen de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag;

24. Overwegende dat de overeenkomsten op zichzelf er, gezien het bovenstaande, niet toe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst; dat zij derhalve niet vallen onder artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag.

Toepassing van artikel 2 van Verordening nr. 17

25. Overwegende dat de Commissie kan vaststellen dat er op grond van de haar bekende gegevens en met het oog op de rechtstoestand voor haar geen aanleiding bestaat op te treden krachtens artikel 85, lid 1, van het Verdrag en dat voor de betrokken overeenkomsten een negatieve verklaring kan worden afgegeven — zolang de feitelijke en juridische toestand dezelfde blijft als op de datum van deze beschikking.

26. Overwegende dat na de publikatie conform artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 in Publikatieblad nr. C 229 van 27 september 1978 één opmerking van een derde partij bij de Commissie is binnengekomen; dat deze betrekking had op de wens van een suikerbietenfabriek in de Gemeenschap om beperkte aanvoer van witte suiker te verkrijgen en de feitelijke of juridische beoordeling welke in deze beschikking van de betrokken overeenkomsten is gegeven niet raakt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Er bestaat voor de Commissie, op grond van de haar bekende gegevens, geen aanleiding om krachtens artikel 85, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap op te treden tegen de veertien aangemelde overeenkomsten welke door Tate and Lyle Refineries Ltd en Manbré Sugars Ltd met de ondernemingen vermeld in de bijlage van deze beschikking zijn gesloten betreffende de levering van ruwe suiker uit suikerriet op lange termijn.

Artikel 2

Gedaan te Brussel, 7 december 1979.

Deze beschikking is gericht tot elk der ondernemingen genoemd in de bijlage van deze beschikking en bovendien tot:

- Tate and Lyle Refineries Ltd, Leon House, High Street, Croydon, Verenigd Koninkrijk;
- Manbré Sugars Ltd, Winslow Road, Hammer-smith, London W. 6, Verenigd Koninkrijk.

Voor de Commissie

Raymond VOUEL

Lid van de Commissie

BIJLAGE

<i>Datum van aanmelding</i>	<i>Onderneming</i>	
16. 7. 1976	Barbados Sugar Producers Association Inc., Eagle Hall, 13 Barbados Barbados Sugar Factories Ltd Inc., Eagle Hall, 13 Barbados Barbados Sugar Exporters Association, Bridgetown, Barbados	} gezamenlijk en individueel handelend
16. 7. 1976	Belize Sugar Industries Ltd, Great Tower Street 21, London	
16. 7. 1976	The Fiji Sugar Corporation Ltd, Suva, Fidji	
16. 7. 1976	Bookers Sugar Company Ltd (Guayana) Cannon Street 83, Londen	
16. 7. 1976	The Sugar Industry Authority of Jamaica Kingston 10, Jamaica	
16. 7. 1976	The Mauritius Sugar Syndicate, Plantation House, Port Louis, Mauritius	
16. 7. 1976	The St Kitts (Basseterre) Sugar Factory Ltd, Basse Terre, St Kitts	
16. 7. 1976	The Swaziland Sugar Association, Mbabane, Swaziland	
16. 7. 1976	Sugar Development Corporation Tanzania, Dar es Salam, Tanzania	
16. 7. 1976	Caroni Ltd (Trinidad en Tobago), Couva, Trinidad	
16. 7. 1976	Food and Beverages Ltd of Uganda, Kampala, Oeganda	
19. 7. 1976	The State Trading Corporation of India Ltd, Chandralok, 36 Yanbath, New Delhi, India	
15. 2. 1977	The Sugar Corporation of Malawi Ltd, Limbe, Malawi	
26. 8. 1977	Société congolaise agro-industrielle, Nkayi, Volksrepubliek Kongo	

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 december 1979

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/223 — Transocean Marine Paint Association)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(80/184/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap, en met name op artikel 85,Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari
1962 ⁽¹⁾, en met name op de artikelen 4, 6 en 8,Gezien de beschikking van 27 juni 1967 ⁽²⁾ waarbij de
Commissie krachtens artikel 85, lid 3, de Transocean
Marine Paint Association ontheffing van het kartelver-
bod heeft verleend tot 31 december 1972,Gezien de op 21 december 1973 gegeven ⁽³⁾ en op
23 oktober 1975 gewijzigde ⁽⁴⁾ beschikking, waarbij de
Commissie deze ontheffing heeft verlengd tot 31 de-
cember 1978,Gezien het op 7 december 1978 ingediende verzoek om
een verdere verlenging van de vrijstelling,Gehoord de betrokken ondernemingen conform arti-
kel 19, lid 1, van Verordening nr. 17 en Verordening
nr. 99/63 ⁽⁵⁾,Na bekendmaking van het essentiële gedeelte van het
verzoek om verlenging conform artikel 19, lid 3, van
Verordening nr. 17 in *Publikatieblad van de Europese
Gemeenschappen* nr. C 252 van 6 oktober 1976,Gezien het door het Adviescomité voor mededingings-
regelingen en economische machtsposities overeenkom-
stig artikel 10 van Verordening nr. 17 op 28 november
1979 uitgebrachte advies,Overwegende dat de feiten als volgt kunnen worden
samengevat:

I

1. De Transocean Marine Paint Association (hierna te
noemen „Transocean”) is een in 1959 opgerichte ver-eniging van middelgrote fabrikanten van scheepsverven,
die zich ten doel heeft gesteld, middels de vervaardiging
van scheepsverven volgens een uniform recept en de
afzetbevordering onder hetzelfde merk in een groot
aantal landen, een wereldomspannend verkoop- en
klantenservicenet op te richten en daardoor de moge-
lijkheden van mededinging met andere, wezenlijk gro-
tere aanbieders van scheepsverven te verbeteren.2. Van deze vereniging zijn op dit ogenblik de vol-
gende ondernemingen lid (naar tijdstip van toetreding):

Glasurit SA	
(vroeger Urruzola)	— Spanje
Astral SA	— Frankrijk
F.A.C. van der Linden & Co.	— Duitsland
Pacific Products, Inc.	— Filippijnen
Spartan Paints Pty, Ltd	— Australië
Croda Paints Ltd	— Verenigd Koninkrijk
Veneziani Zonca Vernici SpA	— Italië
North Brunswick	
Coatings & Chemicals	— VS
Nippon Paint (Singapore)	
Co. Pte. Ltd	— Singapore
Sadolin Industri A/S	— Denemarken
Durmus Yasar & Sons	— Turkije
P.T. United Transocean	
Marine Paint Co.	— Indonesië
Pars Sadolin Chemical Co.	— Iran
Merethe Ring	— Noorwegen
Galleon Paints (SA (Pty.) Ltd	— Zuid-Afrika
Copalin SA	— Griekenland
Toa Paint Co. Ltd	— Japan
Sikkens BV	— Nederland
Consolidated Chemicals, Ltd	— Nieuw-Zeeland.

De volgende ondernemingen zijn via licentieovereen-
komsten aangesloten bij de vereniging:

Nippon Paint (Malaysia)	
Sdn Bhd.	— Maleisië
Oy Sadolin A.B.	— Finland
Sadolins Paints (E.A.) Ltd	— Kenya
Antillian Paint Factory Ltd	— Nederlandse Antillen
Zorka Industries	— Joegoslavië
Montedison (Portugal) Ltd	— Portugal
Copalin Paint Factory	— Egypte.

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.⁽²⁾ PB nr. 163 van 20. 7. 1967, blz. 10.⁽³⁾ PB nr. L 19 van 23. 1. 1974, blz. 18.⁽⁴⁾ PB nr. L 286 van 5. 11. 1975, blz. 24.⁽⁵⁾ PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

3. Door de uittreding van de Japanse producent Nippon Paint Co. Ltd is de mondiale afzet van Transocean-scheepsverven merkbaar teruggelopen. Het marktaandeel in de respectievelijke Lid-Staten bedraagt 5 tot 10 %; in Italië is het echter 25 %. Als men de ondernemingen, waarmee afzonderlijke Transocean-leden economisch zijn verbonden (zie beschikking van de Commissie van 21 december 1973, PB nr. L 19 1974, blz. 18 en 20) ook in aanmerking neemt verandert het beeld niet wezenlijk. Montedison, die een deelneming in Veneziani heeft, bezit op het gebied van scheepsverven alleen een verkooponderneming in Portugal. AKZO, de moedermaatschappij van Astral, is via Sikkens, een andere dochteronderneming, op de scheepsvervenmarkt actief; Sikkens is nu ook lid geworden van Transocean. Het vroegere Transocean-lid Urruzola, dat tot het BASF-concern behoort, is met een andere dochteronderneming van BASF, Glasurit, gefuseerd; BASF is alleen via Glasurit SA in Spanje in de scheepsvervensektor actief.

4. De belangrijkste concurrenten van de Transocean-groep zijn International Red Hand, Hempel, Jotun, Sigma-Coatings en Berger Paints, die zowel gezamenlijk als ook op de afzonderlijke markten van meer betekenis zijn dan de Transocean-groep.

5. Met betrekking tot de essentiële bepalingen van de oprichtingsakte en de statuten van Transocean wordt verwezen naar de beschrijving in de beschikking van de Commissie van 21 december 1973; de artikelen 5 en 8 van de overeenkomst zijn — zoals in artikel 2 van genoemde beschikking verlangd — gewijzigd.

Naar aanleiding van de bekendmaking conform artikel 19, lid 3 van Verordening nr. 17 zijn door belanghebbende derden geen opmerkingen kenbaar gemaakt.

II

6. De door de Commissie verleende ontheffing kan ingevolge artikel 8, lid 2, van Verordening nr. 17 worden verlengd, omdat de voorwaarden van artikel 85, lid 3, vervuld blijven. De bundeling en coördinatie van de verschillende individuele verkoopnetten van de leden is ook thans een geschikt en noodzakelijk middel om het aanbod van goederen uit te breiden, de afzetstructuur in de scheepsvervensektor te verbeteren en een intensievere mededinging aan te gaan met de grote scheepsvervenfabrikanten. De verkoop- en servicepunten van Transoceanverven zijn uitgebreid ten voordele van de gebruikers.

7. De in de huidige versie van de oprichtingsakte en de statuten van Transocean voorziene mededingingsbeperkingen zijn onmisbaar om de samenwerkingsdoelstellingen te verwezenlijken. De vroeger overeengekomen gebiedsbescherming is opgeheven; alleen wanneer een

Transocean-lid diensten verricht voor een ander lid is in de betaling van een commissie voorzien, die in dit bijzondere geval van samenwerking van middelgrote ondernemingen die concurreren met grotere, mondiaal georganiseerde producenten, kan worden toegestaan. Zonder dit commissiestelsel zouden de Transocean-leden niet bereid zijn zich actief in te zetten voor de verkoop van scheepsverven onder het gemeenschappelijke Transocean-merk — in plaats van hun eigen merk —, wanneer bij voorbeeld de opdracht geheel of ten dele, bij nieuwbouw of later bij reparaties van schepen, door een ander lid wordt uitgevoerd of aansluitende opdrachten ten gunste van andere leden in andere landen met zich brengt.

8. Met een marktaandeel van minder dan 10 % en het bestaan van vele andere grote en krachtige aanbieders worden geen mogelijkheden geboden om de mededinging voor een wezenlijk deel van de betrokken producten uit te schakelen.

9. Ervaring, opgedaan bij de toepassing van de eerdere beschikking van de Commissie van 21 december 1973, gewijzigd bij de beschikking van 23 oktober 1975, heeft aangetoond dat, dank zij de opgelegde verplichtingen, de Commissie in staat is de gevolgen van de samenwerking van de Transocean-leden onder de snel veranderende marktomstandigheden te kunnen toetsen op hun verenigbaarheid met de mededingingsregels van het Verdrag.

10. De ontheffingsverklaring dient derhalve met acht jaar, d.w.z. tot 31 december 1986 te worden verlengd met de daaraan verbonden verplichtingen van de beschikkingen van 21 december 1973 en van 23 oktober 1975,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De ontheffingsverklaring krachtens artikel 85, lid 3, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, die de Commissie bij beschikkingen van 27 juni 1967 en 21 december 1973 voor de op 1 januari 1959 getroffen overeenkomst tot oprichting van de Transocean Marine Paint Association heeft verleend, wordt verlengd van 1 januari 1979 tot 31 december 1986.

Artikel 2

Aan deze beschikking zijn de volgende verplichtingen verbonden:

1. Aan de Commissie moeten onverwijld worden medegedeeld:

- a) alle wijzigingen en aanvullingen in de overeenkomst;
- b) alle besluiten van de Raad van Bestuur en alle arbitrale uitspraken, die worden gedaan op grond van de mededingingsbeperkende bepalingen in de overeenkomst en met name die gebaseerd zijn op de artikelen 3 en 9;
- c) alle wijzigingen in het ledenbestand;
- d) alle banden en alle wijzigingen in dergelijke banden nu en in de toekomst, gelegd door middel van een financiële deelneming van tenminste 25 % in het aandelenkapitaal en alle banden via gemeenschappelijke bestuurders of beheerders:
 - aa) tussen leden van vereniging onderling, of
 - bb) tussen een lid van de vereniging en een andere onderneming in de verfsector mits deze rechtstreeks of indirect in de verfsector binnen de Gemeenschap handel drijft, d.w.z. rechtstreeks of via een dochtermaatschappij of een joint venture zaken doet in een of meer Lid-Statens.

2. Aan de Commissie moet jaarlijks door Transocean rapport worden uitgebracht over haar activiteiten en met name over de tot stand gebrachte verbeteringen in de produktie en de afzet van de scheepsverfprodukten.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Transocean Marine Paint Association ten kantore van haar Secretaris-generaal, de heer W. G. van Aalst, Mathenesserlaan 300, 3021 HV Rotterdam, Nederland en tot de volgende leden:

Sikkens BV
Zevenakkersweg 4
8191 AA Wapenveld
Nederland

Astral, Société de peintures
164, rue Ambroise Croizat
PO Box 140
93204 Saint-Denis, Cedex 1
Frankrijk

F.A.C. van der Linden & Co.
Fritz-Reuter-Straße 32
2153 Hamburg — Neu Wulmstorf
Duitsland

Croda Paints Ltd.
Bankside
Hull HU5 1SQ
Yorkshire
Verenigd Koninkrijk

Veneziani Zonca Vernici SpA
via Malaspina 8
PO Box 550
Trieste 34147
Italië

Sadolin Industri A/S
Industrigrenen 4
PO Box 180
DK-2635 Ishøj
Denemarken

Glasurit SA
Apartado de Correos 17.001
Embajadores 225/233
Madrid-5
Spanje

Pacific Products, Inc.
Box 406 MCC
Makati, Rizal
Manila
Filippijnen

Spartan Paints Pty. Ltd
594 St. Kilda Road
Melbourne 3004
Vic. Australië

North Brunswick Coatings & Chemicals
PO Box 494
New Brunswick, N.J. 08903
VS

Nippon Paint (Singapore) Co. Pte. Ltd
1, First Lokyang Road
Jurong Industrial Estate
Singapore 22
Republiek Singapore

Durmus Yasar & Sons
Sanayi Caddesi No. 37, Bornova
PO Box 594
Izmir
Turkije

P.T. United Transocean Marine Paint Co. Ltd
Jalan Ancol Barat I/A5/C No. 12
PO Box 1561/JAK
Jakarta
Indonesië

Pars Sadolin Chemical Co.
PO Box 314/1658
Teheran
Iran

Merethe Ring Company
Tollbodgaten 28
PO Box 611 — Sentrum
Oslo 1
Noorwegen

Galleon Paints (SA) (Pty.) Ltd
PO Box 121
Parow 7500
Zuid-Afrika

Copalin SA
16, Salaminias Street
Rouf — Athens (T.T. 301/1)
Griekenland

Toa Paint Co., Ltd
1-29, 2-chome, Dojima-Hama
Kita-ku
Osaka 530
Japan

Consolidated Chemicals Ltd
686 Rosebank Road, Avondale
(Private Bag) Rosebank
Auckland 7
Nieuw Zeeland

Gedaan te Brussel, 12 december 1979.

Voor de Commissie

Raymond VOUEL

Lid van de Commissie
